

[1968 மார்ச் 19]

2. அறிக்கை அளித்தல்.

மதிப்பீட்டுக் குழுவின் அறிக்கை ('காவல் துறை' பற்றி குழுவின் பரிந்துரைகள்மீது எடுத்த நடவடிக்கை குறித்து).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்பொழுது மதிப்பீட்டுக் குழுவின் தலைவர் திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் அவர்கள் மதிப்பீட்டுக் குழுவின் அறிக்கையை அளிப்பார்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, "காவல்துறை" பற்றி மதிப்பீட்டுக் குழு அளித்த பரிந்துரைகள்மீது தமிழக அரசு மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் பற்றிய மதிப்பீட்டுக் குழுவின் மூன்றாம் அறிக்கையை அளிக்கிறேன்.

3. 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள்மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண் 24—தொழிலாளர் நலனும், தொழிற்சாலைகளும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து கோரிக்கை எண் 24, மாண்புமிகு சட்ட—சட்டாளுமன்ற அமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

"கோரிக்கை எண் 24—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும்* @ என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,38,31,600-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்."

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy, I move the cut motion standing in my name, namely—

"That the allotment of Rs. 2,38,31,600 under Demand No. 24—Labour including Factories—be reduced by Rs. 100."

திரு. செ. பாஸ்கப்பிரமணியன் : ஐயா, நிர்வாகத்தில் தொழிலாளர்கள் பங்கு பெறுவது பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண். 24—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,38,31,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்"

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, to discuss the explosive situation in factories in and around Madras City because of the Government's labour policy, I move the cut motion standing in my name, namely—

"That the allotment of Rs. 2,38,31,600 under Demand No. 24—Labour including Factories—be reduced by Rs. 100."

* 103-150-ம் பக்கங்களில் மூன்றாவது இணைப்பாக அமைச்சரின் ஆய்வுரை அச்சிடப் பட்டுள்ளது.

• 151-157-ம் பக்கங்களில் 11-7-67-ல் பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஆய்வுரை விவர அறிக்கையின் தமிழாக்கம் நாளாவது இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1968 மார்ச் 19]

திரு. எம். சுரேந்திரன் : ஐயா, தொழிலாளர்களுக்கு வேலையில்லா கால பரதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் செய்வதது குறித்து விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண். 24—தொழிலாளர் நலனும், தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,38,31,600-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : ஐயா, தொழிற் சங்கங்களின் அங்கீகாரத் திற்காக ஒரு சங்கத்தின் பிரதிநிதித்துவத் தன்மையை அறிந்துகொள்ள இரகசிய வாக்கெடுப்பு முறையை உடனே கொண்டுவர வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்திக்கூற—

“கோரிக்கை எண். 24—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,38,31,600-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்பொழுது நிதிக் கோரிக்கையும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாக கொடுக்கப்பட்டுள்ள என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்தி என்னுடைய கட்சியினுடைய கொள்கைகளை எளக்க வரும்புகிறேன்.

இந்த மானியக் கோரிக்கையைப் பற்றி பேசுகின்ற நேரத்திலே தொழிலாளர் கொள்கை பற்றிய விவர அறிக்கை ஒன்று இந்தப் பேரவையால் 1967-ம் ஆண்டு சூலைத் திங்கள், 11-ம் நாள் வைக்கப்பட்டது. அந்த அறிக்கை இந்த ஆட்சியினுடைய, புதிய அரசினுடைய உயரிய கொள்கைகளை, உயரிய நோக்கங்களை விளக்குவதான ஒன்றாக அமைந்திருந்தது. இந்த ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருக்கிறவர்கள் எந்த அளவுக்கு சிந்தனை வயப்பட்டிருக்கிறார்கள், எவ்வளவு உயரிய சிந்தனையிலே இருக்கிறார்கள், எவ்வளவு உயரிய பக்குவத்திலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை விளக்குவதாக இருந்தது. ஆனால், அந்த உயரிய சிந்தனைகளை நடைமுறையில் செயல்படுத்த முடியாத நிலையில், அவர்கள் நினைத்ததைச் செயல்படுத்த முடியாத நிலையில், அந்த உயரிய கொள்கைகளை நடைமுறைப் படுத்தமுடியாத நிலையில் அவர்கள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை வெளியிட்டுத்தீர்த்து முறையில்தான் இன்றையதினம் கொடுக்கப்பட்ட இவ்வாண்டு அறிக்கை இருக்கிறது. முன்பு கொடுக்கப்பட்ட அறிக்கையிலே பல உருவான யோசனைகள் கூறப்பட்டன. ஆனால், ஓராண்டுக்குப் பிறகும் அதிலே குறிப்பிட்ட யோசனைகளையும், நடவடிக்கைகளையும் இந்த அரசு செயல்படுத்த, நடைமுறைப்படுத்த தவறிவிட்டது என்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அன்று கொடுத்த அந்த அறிக்கையிலே தொழிலாளர் கொள்கையைப் பற்றி விசக்கமாக, விரிவாக எந்த அளவில் இந்த அரசும் செயல்படும் என்று முறையில் மக்கள் தெரிந்து கொள்ளும் முறையில் அதைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

தொழிலாளர் தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்கு குறை தீர்ப்பு அமைப்பு (Grievance machinery) ஒன்று அமைந்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி வாசகங்களை இந்த அவை முன் படித்தக் காட்ட விரும்புகிறேன். ‘புண்பட்ட உணர்வுகளும், கொந்தளிப்புகளும், ஒருவரை ஒருவர் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளும் நேர்வுகளும் பெரும்பாலான தொழிலாளர் தகராறுகளுக்கு அடிப்படைக் காரணமாக அமைந்துள்ளன. இந்தத் தகராறுகள் ஏற்பட்ட தொழில்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1968 மார்ச் 19]

நிறுவனங்களிலே குறை தீர்ப்பு அமைப்பு (Grievance machinery) ஒன்று செய்வது, முறையில் அமைந்திருந்தால், இந்தத் தகராறுகளைத் தவிர்த்திருக்கலாம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் இங்கே இருக்கிற தொழிற் கூடங்களில், இந்த நகரத்திலே மட்டுமல்ல; நம்முடைய மாநிலத்திலே பெரும் அளவுக்கு தொழில் தகராறுகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த குறை தீர்ப்பு அமைப்பு எந்த அளவுக்கு அமைந்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் ஒன்றுகூட அமையாத நிலையிலே தான் இந்த அரசு நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று இந்த ஆண்டு கொடுக்கப்பட்ட விவர அறிக்கையிலிருந்து தெரிய வருகிறது.

அதைப் போல் 'Joint Management Councils' கூட்டு நிர்வாக மன்றங்கள் என்பதாக ஒரு திட்டத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'பொதுத் துறையிலும் தனியார் துறையிலும் கூட்டு நிர்வாக மன்றங்கள் (Joint Management Council) அமைப்பது குறித்தும் அரசாங்கம் முனைந்து நாட்டம் செலுத்தும். இத்தகைய நல்லதொரு மன்றத்தை நிறுவுவது குறித்து இதுவரை நாட்டம் செலுத்தப்படாதது வருந்தற்பாலது, என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் இதிலே செய்வதாகச் சொல்லுகிற அதே நேரத்திலே கந்தகால் அரசு இதைச் செய்யவில்லையென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படிக் குற்றசாட்டை மற்றவர்கள் மீதுத் தூக்கிப் போட்டு நாங்கள் செய்கிறோம் என்று வந்தவர்கள் இன்றையதினம் இதைச் செய்தார்களா? இல்லை. அவர்கள் மீது குற்றம் சொல்லுகிறவர்கள் நங்களும் அதைச் செய்யவில்லை என்று சொல்லுகிற அளவுக்கு இந்த அரசு முன் வரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றைச் சொன்னார்கள். அதில் இன்றையதினம் இந்த அரசு பலவீனமாகக் கூட இருக்கிறது என்று நான் ஓரளவு சொல்ல முடியும். தொண்டை அறிக்கையிலே 'தொடர்ந்த சங்கங்களும், நிர்வாகங்களும் தங்கள் உறவு முறையை உயர் ஒழுக்க நெறிமுறைக் கோட்பாடுகள் குறிப்பிடுகிறபடி இயல்பாகவும் விரும்பியும் நல்ல முறையில் அமைத்துக் கொள்ள முடியுமானால், இந்தக் கோட்பாடுகளுக்கே இடமிருக்காது. எக்காரணத்தை முன்னிட்டேனும் இத்தகைய நல்லுறவு அமையாவிட்டால், இந்த கோட்பாடுகள் இருப்பதனாலும் பயனில்லை. சொல் அல்ல காரமாகப் பேசிவிடுவதில் மட்டும் நாம் மன நிறைவுகொள்ளும் பழக்கத்தை விட்டுவிட்டால், தொழிலாளர் சிக்கல்களை நாம் நல்ல வகையில் புரிந்துகொள்ள முடியும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது இந்த நாட்டிற்கு, இந்த நாட்டிலே இருக்கிற தொழிலாளர் இயக்கத்திற்கு, தொழிலாளர் தலைவர்களுக்கு, தொழிலாளர் இயக்கங்களிலே கூறப்பட்டிருக்கிற இந்த அரசுக்கு, இன்றையதினம் இந்த மன்றத்திலே இருப்பவர்களுக்கு, வெளியிலே இருப்பவர்களுக்கு ஆக எல்லோருக்கும் சேர்த்து சொல்லப்பட்டது என்றாலும் இதிலே இருக்கிற மிகப் பெரிய பொறுப்பு ஆனந்த கட்சிக்குத்தான் என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இவர்கள், சொன்னதைச் செய்தார்களா? நடைமுறையில் செயல்படுத்தவில்லை என்பதை நான் பணிவோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு மட்டும் அல்ல, இன்னொரு பெரிய எண்ணத்தையும் வெளியிட்டுள்ளார்கள். ஒரு உயரிய எண்ணத்தை வெளியிட்டுள்ளார்கள். அது நடைமுறைக்கு சிறிதும் ஒவ்வாதது மட்டும் அல்ல; அதை அவர்களே இன்றையதினம் அமுல்படுத்தாத முறையினால் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை நடைமுறைப்படுத்தாத முறையிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நடந்து கொண்டு வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். 'ஒரு தொழிலில் ஒரு தொழிற் சங்கம் மட்டுமே உருவாக்குவது எப்படி என்பதை நம் முன்னுள்ள கேள்வி' என்று சொல்லி, அதை எப்படி அமுல்படுத்துவது என்பதை இந்த விவர அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டு இருந்தார்கள். ஆனால், இவ்வளவுக்கும் பிறகு இன்று நாட்டிலே இருக்கிற நிலைமைகளை நான் இந்த மன்றத்திற்குத் தெளிவு

1968 மார்ச் 19]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

படுத்த விரும்புகிறேன். இந்த விளக்கங்கள் எல்லாம், இந்தக் கொள்கைக் கோட்பாடுகள் எல்லாம் கிராமப்புறங்களிலே சொல்லுவார்கள், எட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்கு உதவாது என்று, அதைப்போலத்தான் இருக்கிறது. நம்முடைய சிந்தனைகள், நம்முடைய எண்ணங்கள், நம்முடைய கொள்கைகள் எல்லாவற்றையும் செயல்படுத்துகின்ற முறையிலே செயல்படுத்தினால், செயல்படுத்தப்படுமானால் அதுதான் இந்த நாட்டிற்கும், இந்த நாட்டுத் தொழிலாளர்களுக்கும் நன்மை பயக்கக்கூடியதாக இருக்கும். வெறும் எண்ணங்களை மட்டும் தெரிவித்துக் கொண்டு, அதன்படி நாம் செயல்படாமல் இருந்தால், நம்முடைய வழியிலேயே நாம் சென்றுகொண்டிருப்போமானால், தொழிலாளர்கள் தவறான வழிகளிலே சென்று, தவறான எண்ணங்களுக்கு உள்ளாகி, அதன் காரணமாகத் தொழில் சிக்கல்கள், தொழில் தகராறுகள் உண்டாகின்ற நிலையத்தான் உண்டாக்குமே தவிர, நன்மை ஏற்படாது. ஆகவே, இந்த நாட்டிலே உள்ள முக்கியமான தொழில் பிரச்சினைகளிலே கவனம் செலுத்த வேண்டியது முக்கியமானது என்பதை நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இன்று அதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு, நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு என்ன நடவடிக்கை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு எடுத்திருக்கிறது? ஒரு தொழிற்சாலைக்கு, ஒரு ஃபாக்டரிக்கு ஒரு யூனியன் என்று சொன்னார்கள். நான் ஒன்றை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, பதவியேற்பதற்கு முன்பு, அரசுப் பொறுப்பேற்றதற்கு முன்பு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொழிற் சங்கங்கள் எத்தனை இருந்தன, இன்றையதினம் எத்தனை தொழிற் சங்கங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடையவை இருக்கின்றன என்ற கணக்கெடுத்து, அதற்குரிய விவரான கணக்குகளை இந்த மன்றத்தின் முன் வைக்கட்டும். அப்படி வைக்கப்படுமானால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக தொழிற் சங்கங்கள் புதிதாக ஏற்பட்டுள்ளன என்பது தெளிவுபடும். ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இந்த புதிய தொழிற் சங்கங்கள் ஏற்கனவே இல்லாத இடங்களிலே உண்டாகியிருக்கின்றனவா என்றால் இல்லை. யென்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். அதோடு மட்டும் அல்ல. அவர்களுடைய தோழமைக் கணினிகள் இருந்து வருகிற பல கட்சிகள் சேர்ந்து தொழிற் சங்கங்கள் இருக்கிற ஃபாக்டரிகளிலே கூட திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொழிற்சங்கங்கள் இன்றையதினம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது அவர்களுடைய திட்டத்தை, அவர்களுடைய எண்ணத்தை, அவர்களுடைய பாலிஸியை, அவர்களுடைய நோக்கத்தை செயல்படுத்துவதாக அமையவில்லை யென்று இந்த நேரத்திலே தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

இவர்கள் எதைச் சொல்கிறார்களோ, அதை நடைமுறைப்படுத்துவதில்லை. சொல்லுகின்ற நேரத்திலே உரிய நோக்கங்களை சொல்லிவிட்டு, நடைமுறைப்படுத்துவதில் தவறு இருக்கிறது என்பதை நாம் காண்கிறோம்.

இந்த கேரோவைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். முன்னாலே பேசப்பட்டவந்தது இன்றையதினம் செயலிலும் இருக்கிறது என்பதற்காக அதையும் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 'இறுதியாக உள்ளம் மகிழ முடியாத வகையில் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளில் முனைந்துள்ள முறையை (gherao) பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். தொழில் சங்கங்களில் தொழிலாளர் உறவுகளில் வன்முறைகள் கையாளப்படுவதை இம் மாநில அரசு ஏற்கனவே ஐயத்திற்கு இடமின்றி கண்டித்துள்ளது' என்று கொள்கை விளக்க விவர அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கண்டித்தால் மட்டும் போதாது. இந்த அரசு அதிலே நம்பிக்கையல்லவே என்று சொல்வதாலும், அது இதை விரும்பவில்லையென்று சொல்வதாலும் அந்தப் புறநே முறைய எதிர்க்கிறது என்று சொல்ல தால் மட்டும் பிரச்சனை முடிந்துவிடாது. அந்த நிலை உருவாகுமானால், உருவாகி இருக்குமானால் அதைத் தவிர்ப்பதற்கு இந்த அரசு என்ன என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் நிச்சயம்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1968 மார்ச் 19]

நம்முடைய மாநிலத்திலே நடந்திருக்கிறது; இந்த அரசு அதை மறுக்க முடியாது. ஆனாலும் கூட அந்த கேரோக்களைத் தடுப்பதற்கு, தவிர்ப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறது என்பதை நானும் இந்த அவையுமறிய மிகவும் ஆவலுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம்.

இன்றுள்ள தொழிலாளர் பிரச்சினைகள்பற்றிச் சொல்கின்றபொழுது, கடந்த கால கால்கில் ஆட்சியிலே தொழிலாளர்கள், அன்றையதினம் இருந்த தொழிற் சங்கங்கள், அவைகளினுடைய நிலைமைகள், தொழில்துறைகள் இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் சொல்லி, அதைவிட நாங்கள் பரவாயில்லை என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு சொல்லுகின்ற நிலையை இங்கே நாம் பார்க்கிறோம். அவர்கள் தவறாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்பதுதான் விரை அறிக்கையைப் பார்க்கின்றபொழுது தெரிய வருகிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் அவர்களுடைய அறிக்கையிலே இருக்கிற குறிப்புக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1966-லே இந்த மாநிலத்திலே ஏற்பட்ட மொத்த ஸ்டிரைக்க்கள் 176. இன்றையதினம், 1967-லே மொத்தம் 305 ஸ்டிரைக்குகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அதோடு மட்டும்ல்ல; "மாண்டேஸ் லாஸ்டு" என்பதற்கான கணக்கையும், அதாவது தொழிலாளர்கள் இம்மாத மனித உழைப்பு நாட்களையும் கணக்கெடுத்திருக்கிறார்கள். அது 1966-லே காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே இருந்தபொழுது 7,54,612 நாட்கள். இன்றையதினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசிலே 11,20,517 நாட்கள் வீணாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதோடு மட்டும் அல்ல, தொழில்துறையிலே பீடிப் ஃபேக்டரியைப் பொறுத்த வரையிலும் எந்த அளவுக்கு இன்றைய நிலைமை வளர்ந்திருக்கிறது என்பதை நான் இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். 1966-67-லே மொத்த தொழில்துறைவனங்கள் 2,932, அவற்றிலே ஈடுபட்டிருந்த தொழிலாளர்களுடைய எண்ணிக்கை 46,487. ஆனால் இந்த ஆண்டிலே, 1967-68-லே இவற்றிலே ஈடுபட்டிருக்கிற தொழில்துறைவனங்கள் 2,256. தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 33,190, ஏறத்தாழ 700 தொழில்துறைவனங்கள் மூடப்பட்டன. அந்த அளவு நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதோடு மட்டும் அல்ல; அதன் விளைவாக இன்றையதினம் ஏறத்தாழ 13,000 தொழிலாளர்கள் வேலையின்றித் தவிக்கின்ற ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

33,190 பேர்கள் தான் இன்றையதினம் அந்தத் துறையிலே இந்த வேலையிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், உங்களுடைய கார்விரஸ் ஆட்சியிலே இருக்கிற மாநிலங்களைவிட, மத்திய அபிவிருத்திப் போர்டுப்பினுள்ள பாக்டரிகளில் உள்ள நிலைமையை விட, மற்ற மற்ற மாநிலங்களைவிட, இந்த மாநிலம் எவ்வளவு மேல், நாங்கள் நன்றாகச் செயல்பட்டு வருகிறோம் என்று வாத்தத்திற்கு வேண்டுமானால் சொல்லலாம். ஆனால் வாத்தத்தின் உள்ள புதுந்து பார்ப்போமேயானால், இந்த மாநிலத்தில் நிலைமை மற்ற மாநிலங்களைவிட மிக மிகக் குறைவான ஒரு நிலை சூழ்நிலையிலே இருந்தது என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. ஆனால் இந்தச் சூழ்நிலைக்குப் பிறகு, இந்தப் புதிய அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு. . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் படித்துச் சொல்கிறார். கொஞ்சம் உன்னிப்பாகச் சரியாகப் படித்துச் சொன்னால் இந்த மன்றத்திற்கு நல்லது. அறிக்கை அச்சடித்துக் கொடுத்திருக்கிறோம். தொழிலாளர்கள் யாரையும் வீட்டுக்குப் போகச் சொல்லவில்லை. உரிமம், அதாவது லைசென்ஸ் எவ்வளவு கேட்கப்பட்டது, எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, எவ்வளவு தொழிலாளர்களை நியமிக்க லைசென்ஸ் கேட்கப்பட்டது என்பதெல்லாம் அதிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. யாரையும் வீட்டிற்குப் போகச் சொல்லவில்லை. சரியாகப் படித்தவிட்டுச் சொல்வது நல்லது.

1968 மார்ச் 19]

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் குறிப்புக்களைச் சரியாகப் படித்துவிட்டுத்தான் வந்திருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் குறிப்பில் நெம்பர் ஆஃப் பெர்ஸன்ஸ் எம்ப்லாய்மென்ட் என்ற தலைப்பின் கீழ் 1966-67-ல் 46,487 என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'நெம்பர் ஆஃப் பெர்ஸன்ஸ் எம்ப்லாய்மென்ட்' என்றால், வேலையிலே இருந்தவர்கள் என்று அப்படித்தான் நான் படித்த ஆங்கிலம் சொல்கிறது. அடுத்த ஆண்டிலே 1967-68-ல் 33,190 பேர்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நிச்சயம் 10,000 பேர்கள் குறைந்துவிட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : 'The number of workers for whose employment licence was applied' and 'the number of beedi industrial premises which have applied for licence' என்பதுதான் அதிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : நான் அதைத் தமிழிலேயும் படித்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முக்கிய புள்ளி விவரக் குறிப்புகள் என்று இருப்பதில், வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை என்ற தலைப்பின் கீழே 1966-67-ம் ஆண்டில் 46,487 என்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே 1967-68-ம் ஆண்டில் 33,190 என்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற குறிப்புகளிலிருந்துதான், அமைச்சர் அவர்கள் கொடுக்கும் புள்ளி விவரங்களிலிருந்துதான் நாங்கள் பேசலாம். உலிர், வேறுவகையான விவரங்கள் எங்களுக்குக் கிடைப்பதற்கு வசதியில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தப் புதிய அரசு ஏற்பட்ட பிறகு, இவர்களுடைய எண்ணங்களை இவர்கள் வெளிப்படுத்தியதன் காரணமாக, தொழிலாளர்கள் பற்றிய எண்ணங்களை வெளிப்படுத்தியதன் காரணமாக, தொழிலாளர்கள் பற்றிய கொள்கையை வெளிப்படுத்தியதன் காரணமாக, அந்த நிலைமைகளினால் இன்றையதினம் தொழில் துறையில் பெரிய அளவுக்கு ஒரு மந்தமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் அவர்கள் எதை நினைத்தாலும், எதைக் கேட்டாலும், உடனே அவைகளைச் சாதிக்க, அவர்களுக்காக வாதாட இங்கே ஒரு தொழிலாளர் நல அரசு இருக்கிறது என்று நினைக்கிறார்கள். அதைப் போலவே இவர்களை வேலைக்கு அமர்த்துவதற்காகவும் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களும் இந்த அரசின் மீது நம்பிக்கை வைத்து, இதனைச் செய்து கொள்ள முடியும், அதனைச் செய்துகொள்ள முடியும் என்று நினைக்கிறார்கள். இதன் விளைவாக என்ன நிலைமை ஏற்படுகிறது என்றால் அரசாங்கத்தினிடம் ஒரு இயந்திரம் இருக்கிறது, அப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு ஸ்டேர் ஆபீஸ், ஸ்டேர் கமிஷனர் என்ற இயந்திரம் இருக்கிறது. அந்த இயந்திரம், இந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் செயல்பட முடியாத ஒரு நிலைமை நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த இயந்திரத்தை வைத்துக் கொண்டு தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினைகளை அவர்கள் தீர்க்க முடியாது என்ற நிலை ஏற்பட்டு, அதுவும் முடியாதபேரால் படிப்படியாக கடைசியில் தான், கடைசி நிலையில் தான் அமைச்சர்கள் வருவது, உயர் அதிகாரிகள் போவது என்ற நிலைமை எழாமலேயே, ஆரம்பக் கட்டத் திலேயே அமைச்சர்கள் சென்றுவிடுகிறார்கள். இந்த ஒரு நிலைமையின் காரணமாக அந்தத் துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கிற அதிகாரிகள் அவர்களுடைய வேலையைச் செவ்வனே செய்ய முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எந்தத் தகராறு ஏற்பட்டாலும், முதலாளிகளும் சரி, தொழிலாளிகளும் சரி, அவர்களை அலட்சியப்படுத்தி, புறக்கணிக்கின்ற ஒரு நிலை இதன் பயனாக ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அப்படி யாராவது அதி காரிகள் கனம் உறுப்பினர் அவர்களிடம் புகார் செய்திருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1968 மார்ச் 19]

திரு. க. இராமமூர்த்தி : நிச்சயம் அதிகாரிகள் என்னிடம் புகார் செய்யவில்லை. நடைமுறையில் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற தகவல்களை வைத்துக் கொண்டு இதை நான் யூரிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : 'அதிகாரிகள் வேலை செய்ய முடியாதபடி அமைச்சர்கள் ஆரம்ப கட்டத்திலேயே ஈடுபட்டுவிடுகிறார்கள். அதனால் அதிகாரிகள் சரிவர வேலை செய்ய முடியவில்லை' என்று கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்தத் தகவலைக் கொடுத்திருக்கக்கூடியவர்கள் அதிகாரிகளாகத்தான் இருக்க முடியும். ஆகையால், யாராவது அதிகாரிகள் அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : நிச்சயம் அதிகாரிகள் சொல்லவில்லை. அவர்கள் மீது வீணாகப் பழி போட வேண்டாம். தொழிலாளர்கள், உண்மையான நிலையை உணர்ந்தவர்கள் சொல்லிய விவரங்களிலிருந்துதான் சொல்கிறேன். தொழில் துறையில் ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டால், அதில் ஈடுபட்டிருக்கிற எல்லாத் தொழிலாளர்களும் அங்குள்ள தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையை ஆதரிப்பவர்களாக இருக்க முடியாது. அநிலும் மாறுபட்ட கருத்துக்களை உடையவர்களும். . . .

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : நான் கேட்பதற்கு விடை அளிக்காமல் வேறு பக்கமாகத் திருப்புகிறார்கள். தொழில் தகராறைத் தீர்த்துவைப்பதில் அந்தத் துறையில் இருக்கும்படியான அதிகாரிகள் பணிவாற்ற முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி எந்த அதிகாரியாவது உறுப்பினர் அவர்களிடம் புகார் செய்தார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அதிகாரிகள் என்னிடம் புகார் செய்யவில்லை. தொழிலாளர்களிடமிருந்து எனக்குக் கிடைக்கிற விவரங்களை வைத்துக் கொண்டு நான் இதைச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அதிகாரிகள் தீர்த்துவைப்பது, அமைச்சர்கள் தீர்த்துவைப்பது என்ற வித்தியாசத்தைத் தொழிலாளர்கள் காண முடியாது. எனவே, தொழிலாளர்கள் யாரும் தங்களிடம் எந்தப் புகாரும் செய்திருக்க முடியாது. யாராவது அதிகாரிகள் தான் புகார் செய்திருக்கலாம். கூச்சப்படத் தேவையில்லை, சொல்லலாம்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையிலே, இது ஏதோ தொழிலாளர்களோடு நின்றுவிடுவது அல்ல. இது ஒரு தேசியப் பிரச்சினை என்ற காரணத்தினால், தொழிலாளர்களுடைய தலைவர்களுடன் எனக்கு நிறைய பழக்கம் இருக்கிறது. நிலைமைகள் எப்படியிருக்கின்றன. எப்படி உருவாகின்றன என்று விளக்கமாக அவர்களோடு பேசுகின்ற நேரத்தில் எனக்குத் தகவல்கள் கிடைக்கின்றன.

அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு ஒன்றை மட்டும் உதாரணமாக நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாஷனல் கமிஷன் ஆஃப் லேபர் என்ற ஒரு கமிஷன் இந்தத் துறையைப் பற்றி விசாரித்து இருக்கிறது. ஒரு அறிக்கையும் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருப்பதை நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய சுவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கிற தொழிலாளர்களுடைய நிலைபற்றி, இங்கே ஏற்பட்டிருக்கிற தொழிற் சங்கங்களுடைய நிலைபற்றி அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பல குறைபாடுகளைப்பற்றி குறிப்பிடுகிற நேரத்தில், அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை மட்டும் நான் படிக்க விரும்புகிறேன்.

1968 மார்ச் 19]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

“ The Study Group has listed 7 factors of Government policy as having contributed to the unfortunate situation in industrial relations. ”

என்பதிலே நான்காவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

“ Ministerial pressure on management to reinstate the dismissed workers without even examining the merits of the case ”

என்பதாக ஒன்றையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இந்த மாநிலத்திலுள்ள தொழிற் சங்கங்களைப் புகுந்ததற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்ன என்பதை ஆலோசிக்க வேண்டும். அப்படி ஆலோசித்தால் இப்படிப்பட்ட காரணங்கள் கிடைக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. கெ. மாதவன் : நாஷனல் கமிஷன் ஆஃப் லேபர் கூறிய கருத்துக்களையெல்லாம் அரசாங்கம் பார்த்திருக்கிறது. அதைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய கருத்து என்ன, அவர்களுடைய கட்சியின் கருத்து என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இந்த அமைச்சரவை தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு பாதகம் ஏற்பட்டால், அதில் எல்லா அமைச்சர்களும் கவனம் எடுத்து, தொழிலாளர்களுக்குப் பரிந்து பேசி, வேலை போக்கூடிய குறைகள் இருந்தால், தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதாகச் செய்து வருகிறது. இது தவறு என்று இந்தக் குழுவிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பேரில் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய கருத்து என்ன, அவர்கள் கட்சியினுடைய கருத்து என்ன என்பதைச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : நிச்சயம் என்னுடைய கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படும் ஒன்றையும் ஆதரிக்க மாட்டோம். நாங்கள் தொழிலாளர்களுக்காகத்தான் இருக்கிறோம் என்பதைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில் தொழிலாளர்களைத் திசைத் திருப்பி, அவர்களை மற்ற காரியங்களுக்காகப் பயன்படுத்த நாங்கள் தயாராக இல்லை என்பதையும் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நேரம் ஆகிவிட்டது, 15, 20 நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக மூன்று பேர்கள்தான் பேச இருக்கிறோம். கொஞ்சம் அதிக நேரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் சீக்கிரம் முடித்து விடுகிறேன்.

ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நிலையிலே தொழிலாளர்களுக்கு இன்னது தான், இப்படித்தான் என்று தலைமை அதாவது ‘லீட்’ கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது இந்த அரசு, தொழிலாளர்கள் ‘ஃபிரிவல்ல கிரவுண்ட்ஸ்’, அதாவது மிகச் சாதாரண காரணங்களுக்காக ஸ்ட்ரைக், மற்ற செயல்களில் ஈடுபட்டார்களேயானால் ‘நீங்கள் செய்வது தவறு’ என்று அவர்களிடம் வலியுறுத்துவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அது அவர்களுக்கு விரோதமாக இருந்தாலும், அவர்கள் விரும்பாத நடவடிக்கையாக இருந்தாலும்கூட, இந்த நாட்டின் நலனைக் கருதி இந்த அரசு அப்படிச் சய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. இவர்கள் மட்டுமல்ல, யார் அங்கே இருந்தாலும் சரி. அதைச் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு இதை மனதில் கொள்ள வேண்டும். தொழிலாளர்களைத் திருப்திப்படுத்துவது ஒன்றுமட்டும் போதாது. அதே நேரத்தில் தொழிலாளர் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுப் போராடி பெற்ற அந்த ஸ்ட்ரைக் என்ற உரிமையை—போர்க்களத்தில் அது ஒரு கருவி

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1968 மார்ச் 19]

என்று அதற்கு ஒரு விளக்கம் தரப்பட்டிருக்கிறது—முழுக்க முழுக்க அவர்கள் உபயோகப்படுத்துகிற பொழுதெல்லாம், அந்தக் கருவி நல்ல கருவி, அதுதான் நியாயமான கருவி என்ற ஒரு முடிவுக்கு அரசு வந்து விட்ட முடியாது. அவர்கள் எங்கே தவறு செய்கிறார்களோ அந்த நேரத்தில் அதைத் தடுத்த நிறுத்தி 'இந்த நாட்டினுடைய நலனுக்காக நீங்கள் உங்கள் துறைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டும்' என்று உடனே அரசு தலையிட வேண்டும். அப்படித் தலையிடும் நிலை ஏற்பட்டிருந்தால், நம்முடைய சென்னை நகரத்தில் ஏற்பட்ட வேலை நிறுத்தங்கள் நடந்திருக்காது, அல்லது நடந்திருந்தாலும், வெகு சீக்கிரத்தில் ஒரு முடிவு ஏற்பட்டிருக்கும். இந்த மாதிரி 80 நாள், 85 நாள் என்று வளர்ந்து கொண்டே வந்திருக்காது. ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட்டுவிட்டு முடிக்கலாம் என்றிருக்கிறேன்.

முற்பகல்
10-30.

ஜர்னலிஸ்டு வேஜ் போர்டு என்று ஒரு போர்டு இருக்கிறது. அந்த போர்டில் இரண்டு ரிபோர்டர்கள் கூடக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அது ஒன்றும் அமல் நடத்தப் படவில்லை. பல பத்திரிகைகளில், பல ஆண்டுகளாக வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் தொழிலாளர்கள், தினத்தந்தி, மாலமுரசு போன்ற பத்திரிகைகளில், அந்தத் தொழிலாளர் பெயர்கள் இன்னும் அட்டென்டன்ஸ் ரெஜிஸ்டரில் கிடையாது. தினக் கூலிகளாகவே வைக்கப்பட்டு, வவுச்சர் பேமெண்ட்தான் நடக்கிறது. அந்த பார்டின் ரிபோர்ட ஸ்டாச்டரி ரெகம்மெண்டேஷன் என்றாலும், செயல்படுத்தப்படவில்லை. அந்தப் பத்திரிகைக்காரர்களை அழைத்து, செயல்படுத்தச் செய்ய இந்த அரசுக்குக் கடமை இருக்கிறது. அவ்விதமான கடமை இருந்தாலும், தைரியமாகச் செய்ய வேண்டும். தங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதற்காக அப்படிச் செயல்படத் தவறக் கூடாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதேபோல, இன்றையதினம், சென்னையைச் சுற்றியிருக்கிற இடங்களில் மட்டும் தொழில் தகராறுகள் என்று இல்லை. கோவையில், மதுரையில், இன்னும் மற்ற இடங்களில் தகராறுகள் வளருகிறது. நெய்விவலியில் தலையெடுத்திருக்கிறது. ஆகவே, இந்த நேரத்திலே அரசாங்கம் வெகு விரைவாக முன் வந்து தைரியமாக கையாளவில்லை என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கோயம்புத்தூரைப் பொருத்த வரையில், நம்முடைய முதல் அமைச்சர் பெரும் அளவிற்கு ஊக்கம் எடுத்துக் கொண்டு, மூடிய மில்களைத் துவக்க முயற்சிகள் செய்தார்கள் என்றாலும், இந்த அரசினுடைய ஜாதக விசேஷமோ என்னமோ, அவர்கள் திறக்க திறக்க, இன்னும் வேறு மில்கள் மூடும் நிலைகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இப்பொழுது கோயம்புத்தூரிலே மேலும் மில்கள் மூடப்படுமோ என்கிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவற்றை ஆராய்ந்து இறக்கெல்லாம் வழி காண வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, இந்தத் துறை மானியத்திற்குக் கொடுத்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து முடிக்கிறேன்.

மானியமிகு திரு. செ. மாதவன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு சிறிய விளக்கத்தைக் கொடுத்து விட்டால், சுவரூப கருத்து சொல்லப்படாமல் இருக்கும் என்பதற்காகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பீடித் தொழில் சம்பந்தமான சட்டம் 1958-ம் ஆண்டு சட்டம். அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது முன்னால் இருந்த அரசு. அதை நிறைவேற்றாமல், எக்ஸம்ஷன் கொடுத்ததும் முன்னால் இருந்த ஆட்சிதான். தொழிலாளர்களை இந்த அரசு போகச் சொல்லிவிட்டதாக கனம் உறுப்பினர் நினைக்கக் கூடாது. திரு. காகிராமன் கலாபிப் பக்கத்தைக் காண்பித்தார்கள். அதுவும் இதுவும் ஒன்றுதான். 1958-ம் வருஷ சட்டத்தின் கீழ் அனுமதி கொடுக்கக்கூடிய உரிமை சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. அனுமதி கேட்டால் கொடுக்கப்படும். அதற்கும் மத்திய சட்டம் வந்துவிட்டது. அனுமதி பெறப்படாத தொழிற்சாலைகளில் வேலைபார்க்கும் தொழிலாளர்களுக்கும், அரசாங்கத்திற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை. அனுமதி வாங்காமல் நடத்தப்படும் தொழிற்சாலைகளைத் தடுத்து அவர்களையும் அனுமதி வாங்கச் செய்ய வேண்டும். அதற்கும் இந்த

1968 மார்ச் 19]

[திரு. செ. மாதவன்]

அரசாங்கத்திற்கு இப்பொழுது உரிமை குறைக்கப்படும், மத்திய சட்டம் வந்திருக்கிறது. அமுல் நடத்த தெிகள் பிறப்பிக்கப்படும் நிலை இருக்கிறது. தொழிலாளர்களைக் குறைத்து நடத்துவது பற்றியோ, மற்றவை பற்றியோ விஷயம் புரியாமல் பேசுதல் நல்லதல்ல என்பதற்காக விளக்கத்தைக் கொடுக்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : ஒரே ஒரு வார்த்தை. இந்தச் சட்டங்களை நாங்கள் சரிவா அமல் நடத்தவில்லை, தவறிவிட்டோம் என்று சொல்லித்தானே, இவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தார்கள். அப்படி ஆட்சிக்கு வந்தவுடனே, செயல்படுத்தாமல் என்ன செய்தார்கள் என்பதுதான் கேள்வி. தொழிலாளிகளைப் பொருத்தவரையில், அரசு பீடித் தொழிலை நடத்தவில்லை. ஆனால், அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள், லேசுன்ஸ் பெற்றவர்கள், தொழில் நடத்தும்போது, தொடர்ந்து பெறுவதற்கு, அதில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களுடைய வேலை குறையாமல் பார்த்துக் கொள்ளத்தான் அரசு இருக்கிறது. அந்த வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய குறை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. இராமச்சந்திரன், 15 நிமிஷத்திற்கு மேற்படாமல் பேசுவார்கள்.

* **திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் :** மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில், தொழிலாளர்கள், தொழிற்சாலைகள் பற்றிய இந்த மானியத்தை ஆதரித்து, என்னுடைய கருத்துக்களை மாபெரும்புத்தின்முன் வைக்க விரும்புகிறேன். எனக்குமுன் பேசிய எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் புள்ளி விவரங்கள் சரியாகக் கிடைக்கவில்லை என்றார்கள். நான் இப்பொழுது கொடுக்கிறேன், குறித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடந்த ஆண்டு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு, 1-3-1967-லிருந்து, 31-10-1967 வரையிலும், உள்ள நிலைகளையும், அதற்கு முன்னால் இருந்த, அவர்களிடையே ஆட்சிக் காலத்தில் 1-3-1966-ல் இருந்து 31-10-1966 வரை இருந்த புள்ளி விவரங்களையும் நான் அவர்கள் மத்தியில் தரலாம் என்று கருதுகிறேன். தொழில் தகராறுகள் சம்பந்தமாக, கொடுத்த கம்பெனியின்கள், அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் 6,058; நம்புடைய ஆட்சிக் காலத்தில் 5,881. சமரசப் பேச்சு வார்த்தைகளுக்கு எடுத்துக் கொண்டது, அவர்கள் காலத்தில் 1,261, கடந்த ஆண்டில் 1,329. பேசி சமரசமாக, சமூக மாதக் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு கண்டது. அவர்கள் காலத்தில் 728, எங்கள் காலத்தில் 985. இருதரப்பாருக்கும் பொதுவாக ஒரு பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் நடுவர்மன்றம் ஓசூர் சென்றது, அவர்கள் காலத்தில் 136, நம்புடைய ஆட்சிக் காலத்தில் 238. ஆகையினால், கடந்த ஆண்டு நல்ல முறையில் தொழிலாளர்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகள் பரிசீலிக்கப்பட்டு, அதே நேரத்தில் தொழில் அதிபர்களும் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளையும் பரிசீலித்துத் தீர்வு காண அரசாங்கம் முயன்றிருக்கிறது. ஏனென்றால், தொழிலாளிகள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகள் என்றால், எதோ தொழிலாளர்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் தகராறு என்றல்ல பொருள். தொழிலாளர்களுக்கும், தொழில் செய்கின்ற முதலாளிகளுக்கும் ஏற்படும் தகராறுகளுக்குத் தீர்வு காண வழிவகைகள் காண வேண்டும். அதற்கு முன்னால் இருந்த அரசு எந்த அளவு செய்ததோ அதைவிட அதிக அளவு பயன் ஏற்பட்டுள்ளது என்ற நிலைமை இருக்கிறதே தவிர வேறென்றும் இல்லை. மற்றும் தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கையைக் கேட்டவுடனே கொடுக்கலாம், அதே நேரத்தில் முதலாளிகள் அரசாங்கத்தினுடைய தீர்ப்புக்களை அமுல் நடத்த வில்லை என்றால், நடவடிக்கை எடுக்கும் நிலையிலும் மாநில சர்க்கார் இல்லை என்பதை நன்றாகப் புரிந்து கொண்டால் நலமாக இருக்கும்.

முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார்கள், நாஷனல் லேபர் கமிஷன் பற்றி, நியமிக்கப்பட்ட அந்தக் குழு, தமிழக அரசு மீது சாட்டு கின்ற குற்றமே, தொழிலாளிகளுக்காக இந்த அரசு வாதாடுகிறது என்பதுதான். ஆனால், தொழில் மானியத்தின் மீது பேசும்போதெல்லாம்

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

[1968 மார்ச் 19]

இது தொழிலாளர் அரசு, தொழிலாளர் அரசு, என்று சொல்லி தொழிலாளர்களைத் தூண்டிவிடுகிறார்கள். தொழில் தகராறுகள் பெருகின்றது, அப்படி எல்லாம் இருப்பதனால், தொழில் அதிபர்கள், தொழில் துவங்க வருவதில்லை என்று குற்றச்சாட்டு அந்தத் தரப்பிலிருந்து வருகிறது. அதமட்டுமல்ல, தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் இடையே ஏதோ சட்டம் நடவடிக்கைகளை எடுக்குமபொழுது தொழிலாளையை சட்டுவிட்டார்கள். தொழிலாளர் வரோத அரசு என்ற புரளியையும் கிளப்புகிறார்கள். ஆனாலும், காங்கிரஸ் கட்சிக்கு தெளிவான உண்மையான நிலையான தொழில் கொள்கை இல்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். அவர்கள் செய்வதெல்லாம், எங்கேயாவது, குழப்பம் ஏற்பட்டால், அதை எடுத்துக்கொண்டு, வாதாடுவது, வெளியிடுவது, பிரசாரம் செய்வது, இவ்வளவுதான். ஆனால் தொழில், தொழிலாளிகள் பற்றிய நிலையான கொள்கை, அக்கறை கிடையாது என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

தமிழக அரசு அமைச்சர்கள், தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினையை, அன்றாடம், உழைத்துப் பிழைப்பவரின் பிரச்சினையை, வாங்கி, உழைத்து உண்டு, காலத்தைக் கழிக்கின்ற பர்களுடைய பிரச்சினையைத் தங்களுடைய பிரச்சினையாகக் கருதி, நேரடியாகச் சென்று, அது என்ன என்று ஆராய்ந்து, அதைத் தீர்த்து வைப்பதற்கான முயற்சிகளைக் கண்டு ஏன் அப்படி அந்தக் கமிஷன் கோப்பபட வேண்டும் என்று தெரியவில்லை. அதனுடைய தலைவராக இருப்பவர் இங்கே நமது மாநிலத்திலேயுள்ள பின்னி கம்பெனியைச் சேர்ந்தவர்தான். இங்கே உள்ள தொழில் அதிபர்களுள் அதில் இருக்கிறார்கள். திரு. எஸ். லி. வி. அந்தோனியின்னை அவர்களும் அதில் இருக்கிறார்கள் ஆகவே, அவர்களுக்கும் இங்குள்ள நிலைமை தெரிபாதது அல்ல. ஏதோ இந்த அரசாட்சியின் மீது ஏற்பட்டிருக்கின்ற வேகத்தினாலும், உணர்வினாலும், தொழிலாளர் நலனுக்கு விசேஷமான போக்கில் அது அமைந்திருக்கிறது என்று கருதுவதற்கு இல்லை இருக்கிற தவிர, வேறு எந்த முறையிலும் அல்ல. ஆகையால் தொழிலாளர் நலனைக் கோருகிற அரசு இங்கே நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நன்றாக நான் இந்த நேரத்தில் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், ஒன்றே ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். இந்தத் தொழில் பற்றிய தகராறுகளைக் குறித்த அறிக்கையில் பார்க்கின்றபோது, எவ்வளவு சாதாரண விஷயங்களுக்கெல்லாம் தகராறுகள் வருகின்றன என்பதை நான் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அலுவல் நேரத்தில் தொழிலாளர்களுக்குக் காப்பி வழங்குதல், ஆராயம் காண பதற்காக வில்லைகள் வழங்குதல், மேலும் ஒரு ஜோடி காலணி வழங்குதல், மேலும் ஒரு தடவை உடுப்பு வழங்குதல், குளிக்காலத்தில் கம்பளி வழங்குதல் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தகராறுகள் எழுந்தன. எந்த அளவுக்குக் கல்லில் நார் உறிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதைத் தயவு செய்து சிந்திப்போமானால், எந்த அளவுக்குத் இத் துறையில் சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பதையும் நாம் உணர முடியும்.

அதுமட்டுமல்லாமல், இப்பொழுது எதற்கெடுத்தாலும் தொழிலாளர் தகராறுகள் வருகின்றன என்று சொல்வதற்கு இன்னொரு காரணமும் உண்டு. ஏற்கனவே முன்பு இருந்த ஆட்சிக் காலத்தில் மக்களே போர்ட் கோலம் கொண்டிருந்தார்கள். முந்தைய ஆட்சியின் கொள்கையையும், மேற்கொண்ட நடவடிக்கையையும் எதிர்த்து மக்களே ஆர்பாட்ட ஊர்வலங்கள் நடத்தி வந்தார்கள். ஆகவே அப்பொழுது நடந்த தொழிலாளர் போராட்டங்கள் விளம்பரம் பெறவில்லை. ஆனால் இப்பொழுது தொழிலாளர்கள் மட்டும் அவர்களுக்குரிய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லும் அளவில் மட்டும் இருப்பதால், அதை மட்டுமே பெரிதுபடுத்த வேண்டிய ஒரு தர்பாக்கியமான நிலைமை இருக்கிறதே தவிர, வேறு ஒன்றும் அல்ல. இது ஏற்கனவே இருந்தது. ஆனால், மக்கள் போராட்டத்தில் இது அபிவிருத்தியடைந்தது. இப்பொழுது மக்களாட்சி வந்தபிறகு, மக்களால் ஏற்பட்ட ஒரு பெரிய அரசு வந்த பிறகு, தொழிலாளர் பிரச்சினை கண்ணுக்குப் பெரிதாகத் தெரிகிறது. அதைமட்டும் எடுத்துச் சொல்லி, தொழிலாளர்

1968 மார்ச் 19]

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

கள், தொழிலாளர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, வேறு எந்தக் காரணத்தினாலும் அல்ல. இதில் நான் சொல்வதெல்லாம், அரசினுடைய நெருக்கடியை உணர்ந்து, முதலாளிகள் ஓரளவுக்கு விட்டுக் கொடுக்கவும் தயாராக இருக்க வேண்டும். அவர்கள் இன்னும் அந்தப் பழைய போக்குலேயே இருக்கிறார்கள். இன்னுங்கூடச் சொல்லப் போனால், அவர்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கோ, அல்லது அவர்கள் செய்கிற தவறைத் திருத்துவதற்கோ, அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கோ, இந்த அரசுக்கு எந்தவிதமான அதிகாரமும் கிடையாது. தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைக்குப் போராடலாம். அந்தத் தொழிலதிபர் தர மறுத்தால், தொழிலாளர் உடனே வேலை நிறுத்தம் செய்கிறான். வேலை நிறுத்தம் செய்துவிட்டான் என்று தொழிற்சாலையை அவர்கள் மூடிவிட்டால், அந்த தொழிற்சாலையை ஏற்று நடத்தி, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு வாழ்க்கை வசதியை ஏற்படுத்தித் தருவதற்கான சாதாரண அடிப்படை அதிகாரம் கூட இந்த அரசுக்கு கிடையாது. கோயமுத்தூரில் மில்கன் மூடப்பட்டன. அதனால், பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டார்கள். ஆனால், அதனுடைய நிர்வாகத்தை ஏற்று நடத்துவதற்கு இருக்கின்ற அதிகாரம் இந்த அரசுக்கு இருக்கிறதோடு மட்டுமல்லாமல், அங்குக்கும் இன்னொரு விவசாயம் என்னவென்றால், அந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி மறுபடியும் அந்தத் தொழிற்சாலையை நடத்தி, அந்தத் தொழிலில் லாபம் ஏற்படுமா, மறுபடியும் அந்த முதலாளியினிடத்திலேயே அந்தத் தொழிற்சாலையை ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று சபத்திலேயே அமைத்திருக்கிறார்கள். அமைதியை நிலைநாட்ட வேண்டிய கடமை மட்டும் மாநில சர்க்காரிடத்திலே இருக்கிறதே தவிர, தொழிலாளர்களின் பிரச்சனையைத் தீர்க்கவும், தெழில் வளர்க்கவும், தெழிலதிபர்களை ஒருமைப்படுத்தவும் முழு அதிகாரங்கள் மாநில அரசுக்கு இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், இன்றையதினம் இந்தப் பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் நாளாவட்டத்தில் பெருகிக் கொண்டே வருகிறார்கள். தொழில் பெருகப் பெருக, இனிமேல் வருங்கால சமுதாயம் தொழிலாளர்கள் நிறைந்த சமுதாயமாக இருக்கப் போகிறது. ஆகையால், தொழிலாளர்கள் பற்றி, நல்ல நிரந்தரமான அமைதியான இந்தக் கொள்கையின் வழியில் நாம் முன்னேறுவதற்கு வழிவகை காண வேண்டும்.

ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்று நாம் சொல்லுகிறோம். நான் முன்பு கூட சொல்லியிருக்கிறேன், எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்த, இப்பொழுது திட்டக் குழுவில் உறுப்பினராக இருக்கும், திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் கூட ஒரு கருத்தாங்கில் பேசும்போது சொல்லியிருக்கிறார்கள். எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், எல்லாக் கட்சிகளினுடைய சங்கங்களும் இருக்கின்றன. உகவே, இது எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும், இந்த மாநிலத்தில் மட்டுமல்ல, இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் உள்ள அதனைப்பேரும் சேர்ந்து ஒருமுக்கமாக முடிவு எடுத்து, இந்திய அரசுக்குத் தெரிவித்து, சட்டம் கொண்டுவந்து அதை நிறைவேற்ற வேண்டுமே தவிர, நீங்கள் மட்டும் நிறைவேற்றுகிறீர்கள், நீங்கள் நிறைவேற்றுகிறீர்கள் என்று சொல்லிப் பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிப்பதில் பலன் இல்லை. ஏனென்றால், வர இருக்கிற சமுதாயம் தொழிலாளர்கள் நிறைந்த பெரிய சமுதாயம். தொழிலாளர் அதிகமாக அமையப் போகின்றன. ஆகையால், தொழிலாளர் பற்றிய கொள்கையை நிலையாக நாம் ஒரு வரையறைக்குள் கொண்டுவந்துவிட வேண்டும் என்று தீர்மானம் கொண்டு, கடந்த ஆண்டு நல்ல முறையில் தொழிலாளர்களின் நியாயமான குறைகளைத் தீர்த்து, அவர்களுக்கு இருக்கும் நெருக்கடிகளை யெல்லாம் சமாளித்து, நல்ல முறையில் நடந்திருக்கிறது வேண்டுமானால் தங்களுடைய லாபத்தைத் தாங்களே அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைக் கொஞ்சம் தொழிலதிபர்கள் தியாகம் செய்ய வேண்டி வந்ததே தவிர, அதற்காக எதிர்க் கட்சியினர் கோபித்துக் கொள்ள வேண்டாம். அவர்களும் கொஞ்சம் தியாகம் செய்யலாம். ஏனென்றால்

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

[1968 மார்ச் 19]

தொழிலாளர்களும் உடன்பிறந்தவர்கள்தான் என்ற நிலைமையில் அவர்கள் தியாகம் செய்வதற்குத் தயாராக இருக்க வேண்டும். எதிர்கட்சியினர் ஒத்துழைத்தால் ஓரளவுக்கு இந்தத் தொழிலிலே அமைதி ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இனிமேல் பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் எட்டு நிமிடங்களுக்கு மேல் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

***திரு. சி. கோவிந்தராசன் :** அவைத்துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கொடுத்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை யொட்டி, என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். பெப்பி நான் எங்கடைய கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைக் கூறும்போது, ஏனைய எதிர்க்கட்சிகள், குறிப்பாக, பிரதான எதிர்க்கட்சியாக அம்மந்திரங்க்கிறவர்கள் கொடுக்கிற கருத்துக்கும் இத்தகைய குறைபாடுகளை அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினாலும்கூட, அதற்கும் நாங்கள் சொல்லுவதற்கும் அடிப்படையிலே வத்தியாசம் இருக்கிறது என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, அந்த அடிப்படையில் எங்களுடைய ஆலோசனைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் எடுத்த எடுப்பிலேயே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், கடந்த பல்லாண்டுக்காலமாக, அடித்தளத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளி வர்க்கம், பல கஷ்ட ரஷ்டங்களை அனுபவித்து வந்திருக்கக்கூடிய தொழிலாளி வர்க்கம், தமிழகத்தில் ஒரு புதிய அரசு ஏற்பட்ட பிறகு நிச்சயமாக நம்முடைய நிலைமை உயரும், நம்முடைய குறைபாடுகள் ஓரளவுக்காவது நீங்கும், திரும் என்ற நல்ல நம்பிக்கையில் இருக்கிறார்கள். அந்த நம்பிக்கையை ஓரளவுக்கு, முடிந்த அளவுக்கு, நம்முடைய தமிழக அரசு, நம்முடைய அதிகாரத்திற்குட்பட்டுப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். அவர்களடைய குறைபாடுகளைப் பேசக் வேண்டும். அவர்களடைய பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க வேண்டும் என்ற முறையில்தான் நான் என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன்.

விலைவாசிகள் உயர்ந்து கொண்டே போகின்றன. அதற்கு யாரும் பொறுப்பு கிடையாது என்று சொல்லப்படுகிறது. எவர் பொறுப்பிலும் இல்லாமல் விலைவாசிகள் உயர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றன. எல்லாப் பொருட்களுக்கும் விலையை உயர்த்த வேண்டும் என்று கோருகிறார்கள். சர்க்கரை உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. சர்க்கரை முதலாளிகள், கண்டிரோலை எடுத்துவிடுங்கள், எங்களுடைய சர்க்கரைக்கு அதிக விலை நிர்ணயம் செய்யுங்கள் என்று கோருகிறார்கள். சிமென்ட் உற்பத்தியாளர்களும், கண்டிரோலை எடுத்துவிடுங்கள், எங்களுடைய பொருளுக்கும் விலையை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று கோருகிறார்கள். ஏன்? நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள்கூட, நெல்லுக்கு விலையை உயர்த்த வேண்டும், அதிக விலை கொடுக்க வேண்டும் என்று கோருகிறார்கள். எனவே, இப்படி எல்லாப் பொருட்களுக்கும் விலை அதிகம் கோரக்கூடிய இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எல்லாப் பொருள்களையும் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய, எல்லாச் சரக்குகளையும் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய 'உழைப்பு' என்று சொல்லக்கூடிய அந்தச் சரக்குக்கு மட்டும்தான் விலை உயராமலேயே இருக்கிறது. அதை அவர்கள் கோரும்போது, அனைவருக்கும் போய் வருகிறது. வேறுவிதமான ஆத்திரமும் வருகிறது. உழைப்பு என்பது மனித உருவத்தில் நின்று கொண்டு, என்னுடைய, உழைப்புக்கு இன்னும் கொஞ்சம் அதிக விலை கொடுங்கள் என்று கோரும்போதுதான், அதை எதிர்க்கக்கூடிய நிலைமை, இருக்கிறது. இந்தச் சமுதாயத்தில் பல்வேறு சரக்குகளை உற்பத்தி செய்து கொடுக்கக்கூடிய அந்த உழைப்பு, மனித உருவத்தில் நின்று கொண்டு, என்னுடைய உழைப்புக்கும் கொஞ்சம் விலையைக் கூட்டுங்கள் என்று கேட்கும்போது ஆத்திரம் வருகிறது. பல்வேறுவிதமாக அதைப் பேசுகிறார்கள். ஏதோ அரசியல் கட்சி தூண்டி விடக்கூடிய பிரச்சனை என்றும் கூறுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கண்ணோட்டத்தைத் தயவு செய்து இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய உறுப்பினர்கள் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் நாம் தொழிலாளர், தொழி

1968 மார்ச் 19]

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

லாளர் என்று பேசும்போது, அவர்களுக்கு உண்மையான நீதியை வழங்குவதாகவும், அவர்களை உண்மையிலேயே சைதாக்கிவிடுவதற்காக உழைக்கிறோம் என்று சொல்லுவதற்கும் அந்தம் இருக்கும் என்பதையும் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எந்தச் சங்கத்தில் யார் தலைவராக இருந்தாலும் சரி, எந்த அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் சரி, அவர் நினைத்தால் எந்த விதமான போராட்டத்தையும் தூண்டிவிட முடியாது. இது சரித்திரம் கண்ட உண்மை. தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய குறைகளைப் போக்கிக் கொள்ளுவதற்குப் பல்வேறுவிதமான வழிமுறைகளைக் கையாண்டு. வேறு வழி இல்லாமல் போராடியே தீரவேண்டும் என்று, எல்லாத் தொழிலாளிகளுக்கும் உணர்வு பூர்வமாக அந்த நிலைமை வந்தாலொழிய எந்த அரசியல் கட்சியானாலும் சரி, எந்தத் தொழிற்சங்கத் தலைவரானாலும் சரி, அவர்களைத் தூண்டிவிட முடியாது. இதுவும் சரித்திரம் கண்ட உண்மை என்பதையும் இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

எனவேதான், நம்முடைய புதிய தமிழக அரசு தொழிலாளர்களுடைய நம்பிக்கையை மேலும் மேலும் பெறக்கூடிய அளவிலே, சாத்தியப்படவைகளை யெல்லாம் துரிதமாகச் செய்து முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர் இலாக்காலினுடைய கடமைகூட தொழிலாளர்களுக்காக வாதாட வேண்டுமென்பதுதான். இன்றைக்கு என்ன நிலைமை இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். தொழிலாளர் இலாக்கா இன்றைக்கு முதலாளிகள், தொழிலாளர்கள் இணை தரப்பினருக்கும் மத்தியில் நடுநிலைமையாக இருந்து கொண்டிருக்கிற நிலைமைகளைப் பரிசீலித்துக் கொண்டு வருகின்றது. இந்தப் போக்கு அரசியலமைப்புச் சட்டம் ஆரம்பமானதிலிருந்து இருந்து வருகிறது. தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்வதற்கு கத்தான் தொழிலாளர் நல இலாக்கா அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, எந்தெந்த சூழ்நிலை தொழிலாளர்களுக்கு உதவி செய்யலாம் என்ற மனப்பான்மையுடன் இந்த இலாக்கா தனக் கண்டுபிடித்ததைச் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த இலாகாவில் பண்பிரியும் அதிகாரிகளுக்கு, தொழிலாளர்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்ற மனப்பான்மை இருந்தால்தான், தொழிலாளர் பற்றிய பிரச்சினை எதாவது வரும்போது தங்களுடைய உதவிகளைச் செய்ய முடியும் என்பதையும் கூறிக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அரசு வந்ததிறகு தொழிலாளர் சம்பந்தமாக சென்ற ஆண்டு வைத்த கொள்கை அறிக்கை மிகவும் நல்ல முறையில் இருந்தது. பல்வேறு பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு நல்ல வழிவகைகளை அதிகல் கூறி இருந்தது. இந்த அரசே, 'தொழிலாளர் நல அரசு' என்று அந்த விளக்க அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. This Government is committed to the welfare of labour. இந்த அரசு தொழிலாளர் நலனைக் கவனிக்கும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. கடந்த பல ஆண்டுகளாக இருந்துவந்த குறைபாடுகள், தொழிலாளர் பிரச்சினைகள் போன்றவற்றை இந்த அரசு போக்க முயற்சி செய்யும் என்று கொள்கை அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருந்தம்கூட, இதவரை எந்தவிதமான மாற்றமும் ஏற்படவில்லை யென்பதை நான் வருத்தத்துடன் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதற்கு அரசு காரணமா, அல்லது தொழிலாளர் நல இலாக்கா காரணமா என்பதை அறியமுடியவில்லை. அரசின் கொள்கை விளக்க அறிக்கை வந்த போது, நான் அது மிகவும் நல்ல முறையில் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டேன். இதுவரை இருந்து வந்த அரசு நல்ல கொள்கைகளைச் செயல்படுத்தவில்லை. எந்த நல்ல கொள்கையையும் செயல்படுத்துவதில் தான் அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

"The difference between the policy of one Government and another lies not in their published statements, but in the degree of seriousness with which they try to fulfil it."

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

[1968 மார்ச் 19]

என்று அந்த அறிக்கையிலே கூட குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பல்வேறு விஷயங்களைப்பற்றி அதில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. தொழில் தகராறுகளுக்கெல்லாம் என்ன காரணம்? சம்பளம், பஞ்சப்படி போன்ற பிச்சினையா அல்லது முதலாளிகளின் பழிவாங்கும் நடவடிக்கைகளான சஸ்பென்ட் செய்தல், தண்டித்தல், டிஸ்பிஸ் செய்தல் போன்றவைகள் காரணமா என்பன போன்ற புள்ளி விவரங்கள்கூட அந்த அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. டிஸ்பிஸ்டுகள் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைப்பற்றியும் அறிக்கை தெளிவாக எடுத்துக் கூறியது இந்தப் புதிய அரசுக்கு ஓராண்டு காலத்திற்குள் பல்வேறு முயற்சிகளை எடுத்தக் கொள்வதற்குத்தான் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறதே தவிர, அவைகளை அமல்படுத்தி நிறைவேற்ற அவகாசம் இல்லாமல் இருக்கலாம். தொழிலாளர் நல இலாகா அதிகாரிகள் தொடர்ந்து இருந்து வந்த பழக்கத்தின் காரணமாகவோ, அல்லது தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்வதில் உற்சாகம் காட்டாமல் இருப்பதில் பழக்கபட்டவர்களாக இருக்கிற காரணத்தினாலோ என்னவோ, நல்ல திட்டங்களை அமல்படுத்தி நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு அவர்கள் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள் என்ற ஐயப்பாடு இருந்து வருகிறது.

ஆகவே, இந்த அரசு தன்னுடைய கொள்கை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருப்பதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1966-ம் ஆண்டில் பெரும்பாலான தகராறுகளில் 32 சதவிகிதம் முதலாளிகளால் பழிவாங்கப்பட்ட தகராறுகள், சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்ட தகராறுகள், போன்றவைகள்தாம் என்று அறிக்கை கூறுகிறது. கொள்கை அறிக்கையில் நல்ல கொள்கைகள் வசூலப்பட்டிருக்கின்றன. 'மேலும், தொழில் தகராறுகள் ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு தலையிடுவதற்குப் பதிலாக, தகராறு சம்பந்தப்பட்ட குறைபாடு, முறையீடு வரும்போதே முதலிலேயே தலையிட்டு முயற்சி செய்தால் தொழில் தகராறுகளைத் தவிர்க்க முடியும்' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ஏற்கெனவே இது சம்பந்தமாக ஒரு கர்வியன்சஸ் மெஷனரி ஒன்று சம்பிரதாயத்திற்காக இருந்து வருகிறது. அது எதையும் சரியாகத் தீர்த்து வைக்கவில்லை. ஆகவே, தொழிலாளர்களுடைய குறைகளைத் தீர்ப்பதற்காக ஒரு நல்ல கர்வியன்சஸ் மெஷனரியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று அதில் கூறப்பட்டிருந்தது. (மணியடிக்கப்பட்டது) இன்னும் எனக்கு ஒரு ஐந்து நிமிடங்கள் பேசுவதற்கு அனுமதிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஏற்கெனவே நீங்கள் மூன்று நிமிடங்கள் அதிகமாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். பேசுவதற்கு இன்னும் 17 உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : கிட்ட தட்ட கன்சிலியேஷனிலே, 6 மாதம்; 8 மாதம், 10 மாதம், 12 மாதம் என்று ஆகிறது. இன்றைக்கும் அதே நிலைமையான் இருந்து வருகிறது. இதுபற்றி எண்ணற்ற உதாரணங்கள் கூற முடியும். அவைகள் எல்லாம் லேபர்-அட்வைஸரி கமிட்டி கூட்டத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளதாலும், நேரமில்லாத காரணத்தாலும் இதைப் பற்றிப் பேசாமல் விட்டுவிடுகிறேன்.

ஆர்பிட்ரேஷனை முதலாளிகள் ஒத்துக்கொள்ளச் செய்வது, ஜாயின்ட் மானேஜ்மென்ட் கவுன்சில் உமைப்பது போன்ற எந்த விஷயமும் இந்த ஓராண்டு காலத்தில் அமுல்படுத்தப்படவில்லை. மேலும் லீகல் அசிஸ்டென்ஸ் ஃபார் டிரேட் யூனியனில் இன்னும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. சில சட்டங்களை நம் அரசு இயற்ற முடியும். சென்னை தொழில் தகராறு விதிகளை தொழிலாளர் நலனுக்குக்கந்தவாறு மாற்றியமைக்கும் உரிமையும் நம் மாநில அரசுக்கு உண்டு.

1968 மார்ச் 19]

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்.]

தொழில் கொள்கையில் நாம் மாற்றம் காண வேண்டும். மாநில அரசுக்கு உட்பட்ட தொழிற்சாலைச் சட்டங்களைக் கூட நாம் நல்ல முறையில் திருத்தியமைக்க வேண்டும். ஒரு தொழிலாளி சம்பெண்ட் செய்யப் பட்டால், அந்தத் தொழிலாளிக்கு சம்பெண்ட் காலத்திற்கு நிவாரண உதவி அளிக்கும் வகையில் விதிகளை மாற்றியமைக்க வேண்டும். ஸ்டேட் எய்ல்யூவேஷன் அண்டு இம்ப்ளிமெண்டேஷன் கமிட்டி நல்ல முறையில் செயல்பட வழி செய்ய வேண்டும். அதற்கான விதிமுறைகளை வகுக்க வேண்டும். மற்றும், ஓட்டல் தொழில் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஒரு சம்பெண்ட் ஆபீசரைப் போட்டிருந்தார்கள். தொழிலாளர்-முதலாளி ஆகிய இரு சாராரின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட குழுவாக அதை மாற்றி அமைக்கப் போவதாக அந்த அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருந்தது. அதுவும் நிறைவேற்றப்படவில்லை.

அடுத்தபடியாக, ஆட்டோமேஷனை அரசு அனுமதிக்காது என்று சொல்லப்பட்டது. பாங்கு, ரயில்வேயில் ஆட்டோமேஷன் வருவதற்கு முயற்சிகள் நடைபெற்று, அவைகள் வந்தும் விட்டன. நமது அரசு, அது வராத அளவுக்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் (மணியடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய பேச்சை, கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் காலவரையறைக்குள் கண்டிப்பாக முடித்துக் கொள்ள வேண்டும். அடுத்தபடியாக திரு. எம். எஸ். மணி அவர்கள் பேசுவார்கள்.

* திரு. எம். எஸ். மணி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் சொண்டு வந்திருக்கிற 'தொழிலாளர் நலனும், தொழிற்சாலைகளும்' என்ற மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன். எனக்கு முன்னால் காங்கிரஸ் உறுப்பினர் பேசிய போது, "திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் 'தொழிலாளர் கொள்கை' என்ன?" என்று கேட்டார்கள். நேற்றைய தினம் திரு. கே. வினாயகம் அவர்களும் கேள்வி நேரத்தின் போது 'உங்களுடைய லேபர் பாலிசி என்ன? உங்களுடைய லேபர் பாலிசி நிலையானது அல்ல' என்று கூறினர். நான் அவருக்குச் சொல்ல விரும்புவது, தமிழக அட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டதும், லேபர் பாலிசி என்ன என்பதைப்பற்றி பத்திரிகைகளே பேப்பரில் பைப் அடித்து எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இப்போது கூட ஒரு புத்தகம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தொழில் கொள்கையைப் பற்றி விளக்கும் வகையில் எல்லோருக்கும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் புத்தகம் அங்கிலத்திலும், தமிழிலும் அச்சடித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரண்டர் அவர்கள் அருள்சுரந்து அதைப் படித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நேற்றுக் கொடுத்த புத்தகத்தையாவது பார்த்தால் தமிழக அரசின் லேபர் பாலிசி என்ன என்பதுபற்றி தெரிந்துகொள்ள முடியும். தமிழக அரசின் தொழில் கொள்கையைப்பற்றி இங்குள்ள பத்திரிகைகள் மட்டுமல்ல, வட நாட்டிப் பத்திரிகைகளும் பாராட்டி, 'திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தொழில் கொள்கையில் நல்ல திட்டங்களைப் புத்தத்தியிருக்கிறது' என்று கட்டுரையில் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டவுடனே, 'லீகல் அட்வைஸரி குரூப்' என்ற கமிட்டியை நியமித்திருக்கிறது. நான் கடந்த ஐந்தாண்டுக் காலமாக இந்த மன்றத்தில் அங்கத்தினரைக் இருந்திருக்கிறேன். நான் தொழிலாளர் மானியத்தின் மீதகூட என்னுடைய கருத்தை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். எங்களுடைய ஒரு கருத்தையாவது முன்பு தொழில் அமைச்சராக இருந்தவர் ஏற்றுக் கொண்டதாக இல்லை. எங்களைக் கலந்து ஆலோசனையாவது கேட்டிருக்கிறார் என்றால் அதுவும் இல்லை. எங்களைப்பற்றி அவர் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டாரா என்றால் அதுவும் இல்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பின்னர், எல்லாத் தரப்பு

[திரு. எம். எஸ். மணி]

[1968 மார்ச் 19]

தொழிற்சங்கத் தலைவர்களையும் அழைத்து மட்டுமல்ல, எல்லா சங்கங்களையும் அழைத்து இந்தக் 'லேபர் அட்வைசரி க்ரூப்' என்ற கமிட்டி ஒன்றை நியமித்திருக்கிறது. குறிப்பாக, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களை எதிர்த்த திரு. குருமூர்த்தி அவர்கள் அந்தக் கமிட்டியில் அங்கத்தினராக இருக்கிறார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஒழித்துவிடுவேன் என்று சபதம் செய்த திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும் ஒரு அங்கத்தினர். மற்றும், ஐ.என்.டி.யூ.சி., ஏ.ஐ.டி.யூ.சி-யில் ரைட்டில்ட், லெப்டினன்ட் எல்லோரும், எச்.எம்.எஸ்., டி.எம்.கே. யூனியனைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள், அன்-அட்டாச்ச்ட், அதாவது எதிலும் சம்பந்தப்படாதவர்களும் இந்தக் கமிட்டியில் அங்கத்தினராக இருக்கிறார்கள்.

முற்பகல்
11-00

எதற்காக இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்று சொன்னால் அரசியல் பாடுபாடின்றி எல்லாத் தொழிலாளர்களின் தலைவர்களையும் அழைத்து அவர்களுடைய கருத்துக்களைக் தெரிந்து கொள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பதவியேற்றவுடன் லேபர் அட்வைசரி க்ரூப் ஒன்றை அமைத்திருக்கிறார்கள். நான் 25 ஆண்டுகளாக தொழிற்சங்கங்களோடு தொடர்பு கொண்டு வருகிறேன். இருந்தும் நான் அதில் இடம் பெறவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு 3 இடம் என்றால் 3 இடம் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று இடம் என்பதாக தொழில் அமைச்சர் அவர்களால் எந்தவிதமான பாரபட்சமும் காட்டப்படவில்லை என்பதற்காக இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். தொழில் தகராறு வருகிறபோதெல்லாம் இந்த லேபர் அட்வைசரி க்ரூப் கூட்டப் படுகிறது. உதாரணமாக, கோவையில் மில் தொழிலாளர் பிரச்சினை வந்தபோது இந்த அட்வைசரி க்ரூப் கூட்டப்பட்டிருக்கிறது. உன் இருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்யப்படுவது குறித்து உயர்நீதி மன்றம் அளித்த தீர்ப்பு வந்தவுடன் அதன்பேரில் எழுதிய பிரச்சினைகளைப் பற்றி தொழிலாளர்களின் தலைவர்களின் கருத்தை அறிவதற்கு இந்த அட்வைசரி க்ரூப் கூட்டப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி இந்த அரசு தொழிலாளர்களினால் அக்கறை கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால்தான் எல்லாத் தரப்பினரையும் சந்தித்துப் பேசுவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது என்று தெரிவித்தன்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மே தினத்தை தொழிலாளர் தினமாக அறிவித்து அன்றைக்கு விடுமுறை அளிக்க வேண்டும் என்று பழைய அரசாங்கத்தைக் கேட்டு வந்தோம். கட்சி வேறுபாடின்றி எல்லாத் தொழிற்சங்கங்களிலும் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பி வைத்தோம். பலன் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டவுடனேயே மே தினத்திற்கு விடுமுறை அளித்திருப்பதில் இருந்தே இது தொழிலாளர் நலத்தில் அக்கறையுள்ள அரசாங்கம் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம். ஆனால் ஒன்று. தேசியப் பண்டிகை விடுமுறை சட்டம்—1958-இன்படி மொத்தம் 8 நாட்கள் விடுமுறை அளிக்கப்படுகிறது. அதில் தேசிய விடுமுறை என்ற தலைப்பில் குடியரசு தினத்திற்கு ஒரு நாள், சுதந்திர தினத்திற்கு ஒரு நாள், காந்தி ஜயந்திக்கு ஒரு நாள் என்பதாக 3 நாட்கள் விடப்படுகின்றன. மற்ற 5 நாட்கள் பண்டிகைகளுக்காக விடப்படுபவை. அந்தப் பண்டிகை விடுமுறை நாட்களையும் அந்த அந்தப் பகுதிக்கு ஏற்றவாறு முதலாளிகளும், தொழிலாளர்களும் கண்டு பேசி எந்த எந்தப் பண்டிகைக்கு விடுவது என்பதைத் தீர்மானித்துக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. நமது அரசாங்கம் சென்ற ஆண்டு மே தினத்திற்கு விடுமுறை அளித்தது. பல இடங்களில் மே தினத்திற்கு விடுமுறை அளித்தவிட்டு பண்டிகை நாட்களில் 1 நாளைக் குறைத்து வேலை செய்யும்படி சொல்லிவிட்டார்கள். நாட்களில் கொடுக்கக்கூடிய ஊதியம் கொடுக்கப்படாமல் போய்விட்டது. ஆகவே நமது அரசாங்கம் ஒன்று செய்ய வேண்டும். முதலில் தேசிய விடுமுறை தினம் என்பதில் குடியரசு தினமும், சுதந்திர தினமும் தான் இருந்தது. அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தி சென்ற அரசு காந்தி ஜயந்திக்கு விடுமுறை தேசிய தினமாக அளிக்க ஏற்பாடு செய்தார்கள். அதேபோலவே இந்த அரசும் அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தி மே தினத்திற்கு தேசிய விடுமுறை தினங்களில் சேர்த்து விடுமுறை அளிக்கச் செய்ய வேண்டும். ஆக, இதன்படி

1968 மார்ச் 19]

[திரு. எம். எஸ். மணி]

தேசிய விடுமுறை தினங்கள் என்று நான்கு நாட்களையும், பண்டிகை தினங்கள் என்று 5 நாட்களையும் ஆக 9 தினங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு விடுமுறை கிடைக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில் தகராறுகளைப் பொறுத்த வரையில் வேலை நிறுத்தம், அட்ஜூடிகேஷன் முதலியவற்றைப் பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பாக்ரி இன்ஸ்பெக்டர்கள் பாக்ரி சட்டத்தை ஒழுங்காக முறையாகப் பார்த்துச் செயல்படுத்தினாலேயே பாதித் தொழில் தகராறு தீர்ந்துவிடும் என்று கருதுகிறேன். அது அவர்களால் முடியவில்லை. திருச்சியில் லேபர் ஆபீசர் என்று ஒருவர் இருக்கிறார். அவர் 3 ஜில்லாக் களைப் பார்க்க வேண்டிய பொறுப்புடையவர். அவருக்குப் பராக்ஷுஷன் செய்கிற அதிகாரம் கிடையாது. அதன் காரணமாகவே தொழில் பிரமுகர்கள் அவரை எதிர்ப்புச் செய்வதில்லை. மதிப்பது கிடையாது. அசிஸ்டென்ட் லேபர் இன்ஸ்பெக்டர் என்று ஒருவர் இருக்கிறார். அவருக்குப் பராக்ஷுஷன் அதிகாரம் இருக்கிறது. எனக்குக் கேட்டால் இவர்களை ஒன்றாக இணைத்துப் பராக்ஷுஷன் அதிகாரம் கொடுத்து, மாவட்டத்திற்கு ஒருவராகப் போட்டுவிட்டால் இவர்களைக் கண்டு அந்த அந்த மாவட்டத்தில் உள்ள தொழில் அதிபர்களுக்குப் பயம் இருக்கும். எந்தவிதமான தகராறும் ஏற்படாது, உடனுக்குடன் நல்ல முடிவும் ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றைய தினம் சில தொழில்களை எடுத்தக் கொண்டால் பாச்டரி ஆகியும் வருவதில்லை, வாய் ஆகியும் வருவதில்லை. குறிப்பாக ரிக்கவாக்ஷர்களை எடுத்துக் கொண்டால்—முதலாளியர் என்றே தெரியவில்லை. ரிக்கவாக்ஷர்களுக்கு வேலென்ஸ் வழங்கும்போது தொழிலாளர்கள் அதைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று இருக்கிறது. முதலாளிகள் தனக்கு வேண்டிய இராண்டிபேர கொண்டுபோய் வேலென்சு வாங்கி விடுகிறார்கள். தகராறு ஏற்படுகிறபோது வேலென்சைப் பிடுக்கிக் கொண்டு அனுப்பிவிடுகிறார்கள். இந்த முறையை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, எனக்கு முன்னால் உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தொழிலாளர், முதலாளிகள் தகராறு வருகிறபோது அரசாங்கம் சுமமா இருக்கிறது என்ற உற்சாகத்தை எரையாகக் காட்டினார்கள். நான் திருச்சியைச் சேர்ந்தவன் அங்கே ஒரு பஸ் டிரைவர்களைப் தொழிலாளர் போராட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அது ஏன் தொகுதி, முதலாளிகளிடம் சென்று தகராறுக்கு என்ன காரணம் என்று கேட்டால், “எங்களுக்குத் தெரியாது, தகராறு ஒன்றுமே இல்லை” என்கிறார்கள். தொழிலாளர்களிடம் வந்து உங்களுடைய டிரைவர்கள் என்ன, எதற்காகப் போராட்டம் என்று கேட்டால் “எங்களிடத்தில் டிரைவர்களை ஒன்றுமே இல்லை” என்கிறார்கள். பின் வேலை நிறுத்தம் ஏன்? நான் குறிப்பாகச் சொல்வேன். பச்சையாகச் சொன்னால் ஒருசில தொழிலாளர்களுடைய தலைவர்கள் என்பவர்கள் இன்றைய தினம் விலகிவிட்டால் போராட்டம் நடக்காது. பிரச்சினை எதுவுமே இல்லையென்றாலும் இந்தத் தலைவர்கள் தங்களுடைய செல்வாக்குப் போய்விடுமோ என்ற அச்சத்தில் எதை எதையோ சொல்லி போராட்டத்தைத் துவக்கிவிடுகிறார்கள். அதைக் கண்டித்தாக வேண்டும். இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றிருக்காவிட்டால் இன்னும் எத்தனையோ நூறு துப்பாக்கிப் பரேயாகம் நடந்திருக்கும். தொழிலாளர்களிடத்தில் இந்த அரசாங்கத்திற்கு அக்கறை இருக்கிற காரணத்தினால்தான் எவ்வளவு பொறுமையாக இருக்கவேண்டுமோ அந்த அளவுக்குப் பொறுமையாக இருக்கிறது. தொழிலாளர், முதலாளி உறவு நல்ல முறையில் ஏற்பட வேண்டும் என்பதில் நமக்கு அக்கறை இருக்கிறது. அத்தகைய அக்கறையுள்ள ஒருவர் இந்த இலக்காவுக்கு அபாச்சராக இருக்கிறார். இந்த நிலை நீடித்து, தொழிலாளர்களின் வாழ்வில் நல்ல நிலை ஏற்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியத்தை ஆதரித்து முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

[1968 மார்ச் 19]

* திரு. என். மருதாசலம் : உதவித் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் மானியத்தின் மீது எனது சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இன்றைக்குத் தொழிலாளர்களிடையே பல குறைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாகத் தென்னிந்திய மில் முதலாளிகள் ஏப்ரல் முதல் மீல்களை முடிவிடப் போவதாக அபாயச் சங்கு ஊதியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் இதை அக்கறையோடு கவனித்து தொழிலாளர்களைக் காப்பாற்ற மத்திய அரசாங்கத்தினிடத்தில் நிர்ப்பந்தத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு அதனை மில் தொழிலாளர்களும், முதல் அமைச்சருக்கு உதவியாக இருப்பார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் இன்றைக்கு பல தொழில் ஸ்தாபனங்களில் தொழிலாளர்கள் ஸ்ட்ரைக் செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் அதற்குக் காரணம் முதலாளிகள் தொழிலாளர்களை ஸ்ட்ரைக் செய்யும் அளவுக்கு பலவிதங்களில் நிர்ப்பந்தப்படுத்துவதுதான். வேலை பளு, ஆட்குறைப்பு, சம்பள வெட்டு என்று இந்த முறைகளை எல்லா இடங்களிலும் உபயோகித்து வருகிறார்கள். குறிப்பாக அளப்பாடல் தொழிலாளர்களை எடுத்துக் கொண்டால் சில தொழிலாளர்களை வேலையைவிட்டு நீக்கிறார்கள். அதன் காரணமாகப் போராட்டம் நடந்தது. அந்த எஞ்சுமையிற் கோர்ட்டு நந்து கொண்டிருக்கும்பொழுது மறுபடியும் நேற்று முன்தாநாள் ஸ்ட்ரைக் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் சேர்ந்து செய்திருக்கிறார்கள். அந்த மில் முதலாளி இன்றைக்கு ஆட்குறைப்புச் செய்ததன் காரணத்தால் எல்லாத் தொழிலாளர் சங்கங்களும் ஒன்று சேர்ந்து ஸ்ட்ரைக் செய்து இருக்கிறார்கள். அதை உடனடியாக அரசாங்கம் தலையிட்டுத் தீர்த்துவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

லேபர் கமிஷனர் தொழிலாளர்களின் நலனுக்காக ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறார். லேபர் கமிஷனர் பஞ்சாயத்துக்காரர் மாதிரித்தான் இருக்கிறாரே தவிர அவருக்கு எந்த விதமான அதிகாரமும் கிடையாது. ஒரு முதலாளி விசாரணையில் மீறி ஒருவரானால் அவரைக் கட்டுப்படுத்த அவரால் முடியாது. அதே சமயத்திலே விசாரணையில் தொழிலாளர்கள் மீறினவரானால் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாமாக அவர் கூறப்படுகிறார் ஏற்றுப் பேச வேண்டுமென்று தான் முறையாக இருக்கிறது. குறைகளை தீர்ப்பதற்கு காலதாமதம் செய்யாமல் அவர் முடித்து வைக்க வேண்டும். அப்படியில்லாமல் பஞ்சாயத்துக்காரர் மாதிரித்தான் இப்பொழுது இருக்கிறது. தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து நிறுத்திவிட்டால் அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள். அங்கே ஒரு வருஷம் இரண்டு வருஷம் ஆகிறது. அதுவரையில் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு அரைச் சம்பளம் கொடுப்பதற்கு முதலாளிகளை நிர்ப்பந்தப்படுத்த வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் கோர்ட்டுகளில் சீக்கிரமாகத் தீர்ப்பதற்கு முதலாளிகள் ஏற்பாடு செய்வார்கள்.

விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அரசாங்கம் உடனடியாகக் கூலி நிர்ணயம் செய்து கொடுக்க ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து எல்லா விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் இப்பொழுது விலைவாசிகள் உயர்ந்திருப்பதற்கு தக்கபடி கூலியை உயர்த்திக் கொடுக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

(திரு. ந. தருமலிங்கம் தலைமை)

கோவையிலே எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளிலும் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தினசரிச் சம்பளமாக ஒரு நாளைக்கு 3-2 காசு கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. அவர்கள் வருஷக் கணக்கிலே வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் 5, 6 வருஷங்கள் வேலை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள் அவர்களுக்கு நிரந்தரச் சம்பளம் கிடையாது. 3-2 காசு தினசரி சம்பளமாகக் கொடுத்து வந்தார்கள். ஆனால், அவர்களுக்குப் போன மாதத்திலிருந்து 16 பைசாவைக் குறைத்து 2-86 பைசாதான் கூலி கொடுக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் என்ன வென்று தெரியவில்லை. எஞ்சினியரைக் கேட்டால் அப்படித்தான் எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளிலும் சர்க்குலர் வந்திருக்கிறது, நாங்கள் என்ன

1968 மார்ச் 19]

[திரு. என். மருதாசலம்]

செய்வது என்று சொல்லுகிறார்கள். விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது தவிர, இரங்கவில்லை. குறைந்த கூலியைக் கூட்டிக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டெக்ஸ்டைல் சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளர்கள் பொறுத்தவரையில் அமைச்சர் அவர்களும் பேர்ப் கமிஷனரும் இருந்து முடிவு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அந்த முடிவின் அடிப்படையில் 5 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யக்கூடிய இடத்தில் 2,000 பேர்களுடான் வேலை செய்கிறார்கள். இன்னும் மூவாயிரம் பேர்களுக்கு சர்வீஸ் போய்விட்டது. வேலை செய்து நன்ற காலங்களுக்கு அவர்களுக்குச் சம்பளமும் கிடையாது. இப்படிப்பட்ட நெருக்கடி காலத்தில் விவசாயம் கரிணித்துக் கிடக்கிற நேரத்திலே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கிற காலத்திலே இன்னும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை அதிகப்டுத்தக்கூடிய போக்களே முதலாளிகள் தொழிலாளர்களை நிர்ப்பந்தப்படுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். மத்திய சர்க்காருடைய சட்டம் இதில் குறுக்கிடாலும் அந்தச் சட்டத்தை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கு சென்னை சர்க்காருடன் சேர்ந்து நிற்பதற்கு நங்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்று கூறிக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜெயராமன்: தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் உலகத்தின் முதுகெலும்பாக உழைக்கின்ற தொழிலாளி மக்களைப் பற்றிப் பேசுகின்ற நல்லாய்வுப் பெற்றமைக்காக நான் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். இன்றைய தினம் இருபது, முப்பது ஆண்டுகளாக வெள்ளைக்காரனுடைய ஆட்சிக் காலத்திலிருந்து தொழிலாளி மக்களுக்கு இந்த நாட்டிலே நெவ்வாரை மக்கள், பஞ்சாலையத் தொழிலாளர்கள், படித் தொழிலாளர்கள் எல்லாத் தொழிலாளி மக்களும் உரிமையைப் பெற முடியாமல் உரிமைகளை இழந்து நாட்டிலே அனைத்தளாக புழுக்களாக நசுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பது நாடறிந்த உண்மை என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அந்தக் கொடுமை மீட்டுவது வறிய மக்களை யெல்லாம் காப்பாற்ற வேண்டும் என்றும், நாட்டிலே ஜனநாயக ஆட்சியை அமைக்க வேண்டுமென்றும் நல்லதொரு அரசை அமைக்க வேண்டுமென்றும் நல்லதொரு தலைமையைத் தேர்ந்தெடுத்து ஜனநாயகத்தை நிலைச் செய்து, தொழிலாளி மக்களை வாழ வைக்க வேண்டுமென்றும் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்ற நல்ல இதயம் படைத்த ஒருவரை அமர்த்த வேண்டும் என்று பல ஆண்டுகளாக எண்ணி எண்ணி எங்கி நாட்டிலே மக்களுக்கு நல்லறிவை எடுத்துச் சொல்லி இந்த நாட்டிலே தொழிலாளர்களுக்காகப் பாடுபடுகிற ஒரு கட்சித் தொழிலாளர்களுடைய குறைகளை உணர்ந்த ஒரு தலைவர் தொழிலாளர் என்ன இன்னல்களைப் போக்கக்கூடிய பண்புள்ள மனதைப் பெற்ற பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் கட்சிதான், அந்தக் கட்சிதான் ஏழை எளிய மக்களை வாழ வைக்க முடியும், மக்களுக்கு ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றிக் கொடுக்க முடியும், யாரும் உணர முடியாத கொடுமையை தொழிலாளர்களின் கஷ்டங்கள் அந்தக் கட்சியின் தலைவரான பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள்தான் உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினாலேதான் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் ஆட்சியை அமைக்க வேண்டுமென்று எண்ணி தொழிலாளி மக்கள்தான் இந்த அரசை அமைத்திருக்கிறார்கள். அரசை அமைத்தவுடனே இந்திய நாட்டிலே ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றுகிறோம் என்று சொல்லுகிறவர்கள், தொழிலாளர்களுக்குப் பாடுபடுகிறோம் என்று சொல்கிறவர்கள் மில்கன் மூடப்பட்ட நேரத்தில் அவர்கள் வேலையிழந்து மனைவிமக்களுடன் தெருவிலே பசி பசி என்று கதறுகிற நேரத்திலே அவர்களுக்கு எந்தத் தலைவராவது உபகாரமாக எந்த நிதியாவது கொடுத்து இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக எவருக்கும் அப்படிப்பட்ட நல்ல இதயம் ஏற்படவில்லை என்பதைச் சொல்லக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அப்படி ஏற்பட்ட நேரத்தில் இன்றைய தமிழக அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு கோவையிலே மில்கனை மூடிவிட்ட காரணத்தாலே குற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் தெருவிலே பசிக் கொடுமை

[திரு. பி. ஜெயராமன்]

[1968 மார்ச் 19]

தாங்க முடியாமல் வறுமையால் வாடி கண்ணீரை விட்டுக்கொண்டு இருந்த நேரத்திலே தொழிலாளர்களின் இதயங்களிலே குடியேறிய அறிஞர் அண்ணா அவர்கள்தான் அவர்கள் நிதியிலிருந்து 2 லட்சம் ரூபாயை எடுத்துக் கொடுத்து நிவாரணம் அளித்து இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு அப்படிப்பட்ட நல்ல இதயம் யாருக்காவது இருந்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் நிச்சமாக இல்லை. தொழிலாளர்களின் வாழ்வுக்காகவும் அவர்களுடைய வேலைக்காகவும் உத்தரவாதம் கொடுக்கக் கூடிய நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்ற இதயம் இருக்கிறது. இருந்தாலும் கூட மத்திய சர்க்கார் போடுகின்ற சட்டத்திற்குப்பட்டு நடக்க வேண்டுமே தவிர தொழிலாளர் நலன்களுக்கு எந்தவிதமான சட்டத்தையும் இயற்றக்கூடிய பொறுப்பு உமிழக் அரசுக்கு இல்லைமென்பதை நான் உணர்ந்து சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அப்படி இருந்தாலும் இந்த நாட்டின் தொழிலாள மக்களுக்கு என்னைக்கும் தமிழக அரசு உறுதுணையாக இருந்து எந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்ய முடியுமோ அந்த வழிமுறைகளில் உதவி செய்வதற்குத் தமிழக அரசு என்னைக்கும் பின் வாங்காது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நானும் ஒரு தொழிலாளிதான். மிட்டா மிராசு அல்ல. குடியாத தத்தில் மில்லில் டேஸ்திரியாக வேலை பார்த்துக் கொண்டிருந்த நேரத்தில், வெள்ளைக்காரன் ஆட்சியில் தொழிலாளர்கள் சேர்ந்து மகாத்மா காந்தி பிறந்த நாளைக் கொண்டாட வேண்டுமென்று லீவ் கேட்டபோது கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லி சிறையிலே தள்ளப்பட்டு பிறகு சுதந்திரம் பெற்றவுடன் காங்கிரஸ்காரர்களாக இருந்தவர்கள் என்கையும் பழிவாங்கிவிட்டு பிள்ளையார் கோயிலுக்கு அபிஷேகம் செய்து விட்டு வந்துவிட்டார்கள் குடியாதத்தில் இருந்த காங்கிரஸ்காரர்கள். பட்டாளியின் பக்கத்தில் அன்றைய அரசு இல்லை யென்பதற்காக இதைச் சொல்லுகிறேன். பணக்காரர்களின் பக்கத்தில், முதலாளிகளின் பக்கத்தில்தான் அன்றைய அரசு இருந்ததே தவிர, ஏழை மக்களை ஏற்றெடுத்துப் பார்க்கும் நிலையில் இல்லை. அவர்கள் தொழிலாளர்களைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். தீண்டாமை பற்றிப் பேசுகிறார்கள், நாட்டைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். ஆனால் நாட்டு பக்களை வாழ வைக்க வேண்டுமென்ற முறையில் காயமாற்றியிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் இல்லை. அவர்கள் தொழிலாளர்களை நசுக்கிப் பிழிகின்ற முதலாளிகளுக்குப் பக்கபலமாக இருந்து தொழிலாளர்களுடைய உரிமையைப் புறக்கணித்து தொழிலாளர்களைக் கண்ணீர் சிந்த வைத்தார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல முறையில் வாழ்வளிப்பதற்கு இன்றைய தினம் இருக்கின்ற அத்தனை பேரும், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் தொழிலாளர்களுடைய உரிமையைப் பாதுகாக்கின்ற முறையில் பணிபுரிய வேண்டுமே தவிர, முதலாளிகளுக்குப் பக்கபலமாக இருக்கக் கூடாது. அந்த முறையில் பணி புரிந்தால் நாட்டின் உயர்வுக்கு வழி தேட முடியும் என்று சொல்லிக் கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த மன்றத் தலைவருக்கு வணக்கம் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : சட்டமன்ற மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் மானியத்தின் மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானத்தை யொட்டி சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர்கள் நாட்டிலுள்ள சமுதாயத்தில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பகுதியினர் என்பதில் ஐயப்பாடு இல்லை. எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களும், ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்களும், எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்களும் ஒன்றுபோல அதைக் கூறுகின்றனர். ஆனால் இவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பகுதியினருக்கு நம்முடைய அரசு அளிக்கின்ற ஆறுதல் என்ன? அளிக்கின்ற சேவை என்ன? அளிக்கின்ற பாதுகாப்பு என்ன? இவற்றைப் பற்றி யெல்லாம் இந்த மானியத்தின் வாயிலாகச் சற்றுச் சிந்திக்க வேண்டிய பொறுப்புள்ளவர்களாக இருக்கிறோம்.

1968 மார்ச் 19]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

தொழிலாளர் உழைப்பினால்தான் நாடு முன்னேறும், நாட்டின் பொருளாதார நிலை சீரடையும் என்பதில் ஐயப்பாடு இல்லை. இவர்களுடைய வாழ்க்கையைச் சீரோடும், சிறப்போடும் வளம் பெறச் செய்யும் பொறுப்பு அரசாங்கத்தைச் சார்ந்திருக்கின்றது. இன்றைய அரசுச் சார்ந்தவர்கள் எதிர்க் கட்சியில் இருந்தபோது, இவர்களுடைய நிலைமையைப் பற்றி, இவர்களுடைய வாழ்க்கையைச் செம்மையுறச் செய்வது பற்றி மிக அதிகமாகக் கூறி வந்தார்கள் என்பது நான் கூறாமலே யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய ஒன்றுதான். அவர்கள் கூறியது அத்தனையும் அவர்கள் அமல் நடத்துகிறார்களா என்று பார்த்தால் இல்லையென்று தைரியமாகக் கூற முடியும்.

இந்த நாட்டில் இன்று தொழில் வாய்ப்பு எப்படி இருக்கிறது என்பதைப்பற்றிச் சற்றுச் சிந்திக்க வேண்டும். கடந்த ஆண்டு இந்த மாமன்றத்தில் நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தபோது நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்—“இந்த அரசின் கொள்கை தொழிற்சாலைகளை விஸ்தரிப்பது அல்ல; இருக்கின்ற தொழில்களை நல்ல முறையில் சீரம் சிறப்பாக நடத்துவதுதான்” என்று சொன்னார்கள். அந்த நிலையில் தொழிற்சாலைகளில் மேலும் விருத்தியடையும் நிலைமை இல்லை. ஆகவே, புதிதாகத் தொழில் வாய்ப்பு ஏற்பட முடியாத நிலை அரசாங்கத்தின் கொள்கையால் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

நமது மாநிலத்தில் எண்ணற்றவர்கள், ஆயிரக் கணக்கில் அல்ல, லட்சக் கணக்கில் வாலிபர்கள் ஆண்டுதோறும் படித்து வெளி வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனத்திலும் ஆயிரக் கணக்கான வாலிபர்கள் தங்கள் பெயரைப் பதிவு செய்து கொண்டு எப்போது வேலை கிடைக்கும் என்று காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய மாவட்டத்தில் எஸ். எஸ். சி. படித்தவர்கள் 15,000 பேர் வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனத்தில் பதிவு செய்து கொண்டு வேலை கிடைக்காமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, பட்டதாரிகள், பொறியியல் கல்வி பயின்றவர்கள், பாலி டெக்னிக்ஸில் படித்தவர்கள் வேலை வாய்ப்புத் தேடித் தரும் ஸ்தாபனத்தில் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு இந்த அரசு என்ன சமாதானம் கூறுகிறது என்பதைப் பற்றி அபைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறும்போது கூறுவார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். இவர்களுக்கெல்லாம் வேலை வாய்ப்பளிக்கும் இந்த அரசு திட்டம் வைத்திருக்கிறதா என்பதை அறிய பொதுமக்களும் நாளும் ஆவலாக இருக்கிறோம் என்பதைச் சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாக அமைச்சருக்குக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது வேலையில் இருப்பவர்களுக்கே பாதுகாப்பு இருக்கிறதா, செக்யூரிடி-ஆப்-எம்ப்ளாய்மென்ட் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை என்றுதான் கூற வேண்டும். கடந்த ஆண்டில் எத்தனை மில்கன் மூடப் பட்டிருக்கின்றன, எத்தனை மில்கனில் ஸ்டிகரை ஏற்பட்டு லாக் அவுட் ஆகியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது இந்த அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை அறிய ஆவலாக இருக்கிறேன். அந்தப் பட்டியலைப் படித்துக் காட்ட வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் விரும்புவார்கள் என்று நினைக்கவில்லை. பட்டியலை எடுத்துக் கூற காலம் போதாது. முக்கியமாக, பஞ்சாலைகள் எத்தனை மூடப்பட்டிருக்கின்றன? முதல் தேதியன்று எத்தனை மில்களை மூடப் போகிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள். நம் மாநிலத்திலுள்ள கைத்தறித் தொழிலாளர்கள், நெசவாளர்கள் வேலை இழந்திருக்கிறார்கள். மதுரையிலுள்ள ஒரு மில் அடைக்கப்பட்டு தொழிலாளர்கள் அங்கே வேலையில்லாமல் தவிக்கிறார்கள் என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். செங்கோட்டையில் ஒரு மில் அடைக்கப்பட்டு ஏகதேசம் ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலை வாய்ப்பு இழந்திருக்கிறார்கள். சங்கிரியில் சிமென்ட் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்கிற 600 என்எஸ் தொழிலாளர்கள் வேலை இழந்து ஸ்டிகரைச் செய்கிற நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தில் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இந்த

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1968 மார்ச் 19]

நிலையில்தான் இருக்கிறது. அரசு முதல் கடமையாக இருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு வேலையிலே பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். ஒருவேளை மதவாசிகள் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று கூறினாலும், அந்தத் தொழில் நிறுவனங்களைப் பற்றிப் பரிசீலிக்க கமிட்டி அமைக்க வேண்டும். அரசாங்கம் அதை ஏற்று நடத்த வேண்டும் அல்லவது தொழிலாளர்களையே அதை ஏற்கச் செய்ய வேண்டும். நஷ்டமாக நடக்கின்ற தொழில் நிறுவனங்களைக் கூட லாபகரமாகத் தொழிலாளர்கள் நடத்திக் காட்ட முடியும். கடந்த காலத்தில் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க இந்த அரசு தவறிவிட்டாலும் கூட, வருகிற காலத்திலாவது அவர்களுக்கு அதரவு அளிக்க வேண்டும், பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முதல்கள்
11-30

நமது அமைச்சரவர்கள் 1967-ம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்களில் 11-ம் நாள் இந்த சபை முன்னர் ஓர் அறிக்கையை சமர்ப்பித்தார்கள். அன்று அந்த அறிக்கையின் வாயிலாகவும் மற்றும் ஓர் அறிக்கையின் வாயிலாகவும் இந்த அரசின் கொள்கையை வளக்கமாகக் கூறியிருந்தார்கள். இந்த நாட்டில் இந்த அரசை “தொழிலாள அரசு” என்று சட்டமன்ற அங்கத்தினர் கூறுவது மட்டுமல்ல, தொழிலாளர்களும் இதுவரையில் அவ்வாறுதான் நினைத்துக் கொண்டு இருந்தார்கள். அந்த அறிக்கையில் அமைச்சரவர்கள் முதல் பார்வை—தொழிற்கூடத்திற்கு வெளியே தொழிலாளர்கள் மனிதர்களைக் கவர வேண்டிய அளவுக்கு வளராமல் தடுக்கிற சமூக நெருக்கத்திற்கு அதிக அளவில் உட்படாமல் அவர்கள் முழு அளவில் வளர வேண்டுமென்பதே இந்த அரசின் தொழிலாளர் கொள்கையாகும்—என்று வரையறுத்தக் கூறியிருக்கிறார்கள். நான் அமைச்சரவர்களைக் கேட்கக்கொள்கிறேன், இது கொள்கை ஆகத்தான் இருக்கிறது. சுழிந்த ஓர் ஆண்டு காலத்தில் இந்த அரசின் கீழ் எத்தனை தொழிலாளர்கள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள், எத்தனை தொழிற்கூடங்களில் துப்பாக்கி குண்டு நடந்தது என்பதை எல்லாம் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டத் தேவை இல்லை.

எனக்கு முன்பு பேசிய, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த மெய்மர் ஒருவர் காங்கிரஸ் அரசுங்கத்தில் எத்தனை இடத்தில் தொழிலாளர்கள் மீது சுட்டார்கள்; ஆனால் இந்த அரசு எத்தனை தங்கமான அரசு, தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்கின்ற அரசு என்று கூறினார்கள். அவர்களுடைய ஆட்சியில் இந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் பறவைகளை வேடன் சுடுவது போல் மனிதக் கூட்டத்தில் சுடக்கூடிய நிகழ்ச்சி கூட நடந்திருக்கிறதென்று நான் வேதனையுடன் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. ராமமூர்த்தி அவர்கள் கூறியது தவிர இன்னும் சில குறிப்புகளையும் நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையின் 6-வது பாராவில், பொதுத் துறையிலும் தனியார் துறையிலும் கூட்டு நிர்வாக மன்றங்கள் (ஜாயிண்ட் மானேஜ்மெண்ட் என்ஸைஸ்) அமைப்பது குறித்தும் அரசாங்கம் முன்நின்று நாட்டம் செலுத்தும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த முறையில் சுழிந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் எத்தனை ஜாயிண்ட் மானேஜ்மெண்ட் கௌன்சில் அமைக்கப்பட்டன, அந்த அமைப்பினால் எத்தனை தொழிலாளர்கள் நன்மை பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதைக்கூட அமைச்சரவர்கள் பதில் கூறும்போது தெரிவித்தால் நன்றாக இருக்கும். (மஞ்சள் விளக்கு எரிந்தது) தலைவர் அவர்களே, எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் 3 பேர்கள்தான் இதில் பங்குகொள்ள இருக்கிறார்கள். ஆகவே எனக்கு இன்னும் சில நிமிஷங்கள் பேச அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்களுக்குச் சட்ட உதவி அளிப்பதுபற்றி அமைச்சரவர்கள் அன்று இந்த அவையிலே கூறியிருக்கிறார்கள். அது இந்த அறிக்கையின் 8-வது பாராவில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. தொழிற்சங்கங்களுக்கு எவ்வாறு சட்ட உதவி அளிப்பது என்பதை இம் மாநில அரசு பரிசீலனை செய்து

1968 மார்ச் 19]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

வருகிறது—என்று அமைச்சரவர்கள் அன்று குறிப்பிட்டார்கள். சட்ட உதவி அளிப்பதாக வாக்குறுதி அளித்தார்கள். ஆனால் இந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் எத்தனை லாயர்களை தொழிலாளர்களுக்காக இந்த அரசு நியமித்திருக்கிறது? உயர்நீதி மன்றத்தில் ஒரு வாய்ரையாவது நியமித்து தொழிலாளர்களுக்கு இந்த அரசு நன்மை அளித்திருக்கிறதா என்பதைக் குறித்து இந்த ஆண்டு அறிக்கையில் காண்பதற்கு இல்லை. ஆகவே, இந்த அரசு கழிந்த ஆண்டு கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றவில்லை என்பதைத்தான் இந்த ஆண்டு அறிக்கையின் மூலம் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. சென்ற ஆண்டு அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்ததைக் கொண்டு தங்களுக்குச் சட்ட உதவி கிடைக்குமென்று தொழிலாளர்கள் சந்தோஷமாக இருந்தார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையில் கழிந்த ஆண்டு கொடுத்த வாக்குறுதி எந்த அளவு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து எமாற்றம் அடையும் தன்மைதான் இருக்கிற தென்பதை அமைச்சரவர்களுக்குச் சபாநாயகர் மூலமாகத் தெரிவிக்கிறேன்.

அடுத்து, அந்த அறிக்கையின் 14-வது பாராவில் அமைச்சரவர்கள் தங்கள் நுண்ணிய, தெளிந்த உள்ளத்தின் கொள்கையை நன்றாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதில் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதாவது தொழிலாளர் சட்டங்களை மீறியதற்காகத் தனிப்பட்ட தொழில் அதிபர்கள் மீது அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்போது, பொதுத்தன்மை தொழில் நிறுவனங்கள் தொழிலாளர் சட்டங்களை மீறுவதை அரசு அனுமதித்து வரும் போக்கே, எதற்கெடுத்தாலும் அரசின் மீது குறைகூறும் நிலைக்கு ஓரளவு பொறுப்பாகும் என்று தெளிந்த எண்ணத்தில் அதை அவர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த மாநிலத்தில் இருக்கும் நிலைமையை சற்று சிந்திக்க வேண்டும். தனியார் நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படும் நிறுவனங்களும் இருக்கின்றன. அரசாங்கப் போக்குவரத்து நடத்தப்படுகிறது. இன்னும் கன்னியா குமரில் சர்க்காரால் நடத்தப்படுகிற ரப்பர் தோட்டம் இருக்கிறது. அங்கே தொழில் சட்டங்கள் ஒன்றுமே நடைமுறையில் இல்லை. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கொடுக்கப்பட்ட வேஜ் போர்ட் ரெகமன்டேஷன் கூட இதுவரையில் செயல்படுத்தப்படவில்லை என்று நான் அமைச்சரவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். ஆகவே சபாநாயகர் மூலமாக நான் கேட்டுக்கொள்வது என்ன வென்றால் வேஜ் போர்ட் ரெகமன்டேஷன் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குப் பொது நடைமுறையில் வரும் மற்ற சட்டங்கள் அமல்படுத்தப்படுமா என்பதை பதில் கூறும்போது அமைச்சரவர்கள் தயவுசெய்து கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில் அமைச்சரவர்களும் மற்ற எல்லா அமைச்சரவர்களும் இது தொழிலாளர் அரசாங்கம், இது லேபர் கவர்ன்மெண்ட் என்று கூறுகிறார்கள். அந்த எண்ணம் இருந்திருக்குமானால், இந்த மாநிலத்தில் ஒரு சில இடங்களில் கொண்டு வந்தள்ள ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி திட்டத்தை ஒருவேளை எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும் ஆர்கனைஸ்ட் லேபர்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய வகையில் ஆங்காங்கு தொழிற்சூடங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்காவது கொடுக்காதிருப்பார்களா? தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு படி அரிசி திட்டத்தை இதுவரை கொடுக்கத் தவறியிருந்தாலும் இனிமேலாவது அதை சிந்தித்துச் செயலாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

DR. H. V. HANDE : Mr. Chairman, Sir, at the very outset I would like to clearly enunciate the Swatantra Party's Labour Policy. It was only in the last session when the discussion on the Budget of the Madras State Electricity Board took place, our Hon. Chief Minister intervened and said that if the Swatantra Party was so much trade-union-conscious, "hats off to the

[Dr. H. V. Hande]

[1968 மார்ச் 19]

Swatantra Party''. That was the remark he made at that time. Subsequently I had the pleasure of meeting my revered leader, Rajaji. Then Rajaji said, 'Does the Chief Minister really think that we were not so labour-conscious till such time you actually mentioned it in the House'. I said, 'Yes, Sir'. Then Rajaji told me, 'The fault lies not with the Chief Minister but with ourselves because we failed to properly impress upon the people the exact amount of freedom or the exact amount of facilities that the Party wants to be afforded to the factory workers as well as the other workers'. Sir, according to the wish of my leader, I would now like to clearly read out the 18th Principle contained in the Statement of Principles of the Swatantra Party adopted by the All India Convention of the party at Bombay in August 1959. It clearly states—

"The Party stands for a fair deal for labour in fields, factories and shops, and for correlating wages to increased productivity and for the workers' right to organise for the purpose of collective bargaining. It stands for harmonising the interests of capital and labour when they get into conflict."

This clear-cut policy has already been enunciated by our party. Unfortunately due to the fact that we have not been able to publicise this particular point of view, we have been dubbed as anti-labour or pro-capitalist. Sir, the Swatantra Party is one of the most important parties in the world that essentially stands for labour. It is a labour-oriented party for the following reasons:—

1. Unless the industrial growth outpaces the staggering growth of unemployment and underemployment, labour will not be benefited. This is the fundamental crux of the problem. Unless we have got employment potential, how can labour be benefited?

Now, the number of unemployed persons is much more than the employment potential. Unless the ratio is proper, the rights of the workers will be affected and they will not be benefited. For instance, for every worker who goes out of a factory for some reason or other, there will be 10 persons waiting outside and who are prepared to walk into the factory for a paltry sum. This is the unfortunate situation which the workers are facing. If the workers are united, the capitalists will have to come to their door as is happening in Japan, West Germany and America and to some extent England. In fact labour or trade unions are strong only in countries where our party principles are followed. But are workers allowed to have trade unions in China? Definitely not. Can the trade union leaders go before Chou-en-Lai and demand their rights? If they do so, what will be their fate? They will be simply pulverised or shot. I do not know of any trade unions which have been given recognition in China. Can the trade union leaders go and stand before Chou-en-Lai and demand their wage rights? If they demand, we know what will happen to them. This is matter which everybody must thoroughly analyse and come to a conclusion.

1968 மார்ச் 19]

[Dr. H. V. Hande]

The fundamentals of the Swatantra Party are incentives and bonus, though bonus is termed as old-fashioned and revisionism by the Chinese Communists. In recent times when Khrushchev said that he would give incentives to workers, the allegation of his being a revisionist was made against him. People in China say that payment of bonus is revisionism. Our party wants bonus. In fact, we want the workers to get more from the profits of the capitalists.

Labour policy and industrial policy are inter-twined. As long as the number of unemployed is out of proportion to the number of jobs available, labour will always be bought cheaply by the capitalists. In places where there are a number of starving and half-starving unemployed and underemployed people, capitalists will say that they can work for one rupee or eight annas. Can it be done in America and Japan? If the workers do not go to work, what will be the position of the capitalists? They will suffer. Naturally the workers go on demanding as if they have got a right. When there is limited employment and thousands of unemployed, if one worker is ousted, hundreds of unemployed people will walk into the hands of the capitalists.

Swatantra Party is fully aware if the despicable sight of short-sighted and self-seeking permit-licence-quota beneficiaries, who did not hesitate to ape and serve the Westerners during the British regime and later on change to coarse Khadder cloth and penetrate the rank and file of the Congress Party, now trying to sabotage the D.M.K. Party by putting on a black and red attire in recent times. I want this ministry to be very careful and watchful about those who go after these permits and licences. Only the removal of this armoury of permit licence quota will teach a lesson to these self-seekers by bringing in a healthy competition among the capitalists instead of the present unhealthy competition that exists between the labourers in the matter of seeking jobs.

Swatantra Party is against political parties exploiting the labourers. This is a point on which our party has been very much misunderstood. Our Party Leader Rajaji wants that an employee of the State Bank of India only should be the leader of the State Bank Employees Union and an employee of 'The Hindu' to be the leader of the Hindu Office Employees Union. He will be intimately connected with the working of the undertaking, he knows what it is to strike, he knows the difficulties and shortcomings and the demands of the workers. There will be no exploitation of the poor, gullible workers who do not know what is happening behind their back. Political parties exploiting labourers must be put an end to. The United Auto Workers of the United States of America has 1,60,000 employees. There is the Mitsubishi in Japan. The trade unions of these institutions are very strong, and there, leaders are chosen from the rank and file of the workers. The responsibility for driving the labour to self-seeking trade union leaders rests not on the politicians, not

[Dr. H. V. Hande]

[1968 மார்ச் 19]

on the workers, but on the capitalists themselves. Capitalists are like the Basmasura. They have brought upon themselves the wrath of the people. Capitalists do not respect the leaders if they come from independent trade unions. I know that an ordinary worker in a factory is not allowed even a chair by these capitalists. So the workers become desperate and they do not know what to do. Workers are not given respect. So they seek some M.L.A. or M.P. and the capitalists respect him. They utilise the M.L.A. or M.P. to further their aims and get what they want. I put the entire blame for making the poor workers to seek outside leadership squarely on the shoulders of the capitalists. As long as capitalists recognise, respect and even fear trade unions with political leadership on the one hand and refuse to recognise and treat with contempt independent trade unions, the workers will be slowly and steadily turning to political parties for trade union leadership. It will thus be seen that these capitalists themselves are responsible for to-day's unfortunate state of affairs, namely the exploitation by political parties of the unfortunate workers.

Trade unions will be strong if secret ballot system is introduced for the election of union leaders and office bearers and for the decision on strikes. I recently read in Western newspaper that an institution in England wanted to have a strike. The wife of an ordinary worker asked: why do you strike? That is the freedom they enjoy. It is not the figment of imagination or the brain wave of a trade union leader to initiate a strike. The labourers must instruct that a strike must be conducted. The best method is that there should be a secret ballot so that every worker will have a say in the matter.

I shall touch very briefly on some more points because the time at my disposal is very limited. Trade unions will be strong only if the trade unions have a good amount of strike fund. This is a most important point.

(The amber light was burning)

I have taken the permission of the Deputy Speaker. I am the only speaker from my party and I shall be grateful if you will allow me some more time. I shall take five more minutes.

I referred to Mitsubishi of Japan and the United Auto Workers in the United States which has 1,60,000 workers. They have got a strike fund of 70 million dollars, so that the workers can withstand even if they strike for three months and see that the capitalists come and fall at the feet of these people. To-day if our workers strike for half a dozen days, they have no wherewithal to maintain themselves and their family. Unless they have a good amount of strike fund, they will not be able to teach a lesson to the self-seeking Capitalists.

I would like to sound a note of caution. Extension of the Factories Acts to small industries like petty shops will ruin the poor man. If the Punjab is foremost in the matter of cottage

1968 மார்ச் 19]

[Dr. H. V. HANDE]

industries, it is because of a large number of small shops. Let us take a pansupari shop. How much does the owner earn? All these things will have to be borne in mind before the Factories Act is extended.

Strikes should really benefit the workers. Strikes should be without violence because they will ultimately harm the workers themselves. No real Indian who is really interested in workers will incite the workers to acts of violence, incendiarism and arson. My revered leader wants that the fair name of this Ministry should not be sullied by dangerous methods. If this Ministry falls, one cannot expect a Ministry which will be more labour-oriented. So everybody must co-operate with the Ministry.

State enterprise must show a way to private enterprise. In the Ennore Thermal Scheme and the State Transport, the demands of the workers will have to be properly met. I will finish my speech in three more minutes. The Government must be able to tell the capitalists 'We have given these facilities to the workers and you should also provide your workers with these facilities'.

Sir, I now come to the next point, viz., Ennore Thermal Project. There is a serious labour problem there. There is a move to enter into contract with Engineering Companies thereby throwing out of employment a number of persons. Even yesterday 32 persons had been retrenched and I would request the Hon. Minister for Labour to look into the matter.

Now I come to the most important point which my hon. Friend, Thiru D. S. Authimoolam, wanted me to raise. That is with regard to the Beedi workers in Tirunelveli district. In 1958 the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act was enacted by the previous Government but it was not enforced. In 1965 a Committee which went into the matter had submitted a report and that report has not seen the light of the day. One of the main demands of the beedi workers is that the wages which they are normally getting should be protected. Of course, I understand that there is an inter-State problem involved in it and if the wages of the workers are increased, it may be stated that they will not be able to compete with the other States. But I suggest that the State Government should take up the matter with the Centre and see that the rights and privileges of these lakhs and lakhs of workers are protected and the Act is enforced.

Lastly, a word of praise to the Employees State Insurance Hospital. Day in and day out and in season and out of season, I had been complaining about this Hospital because the hospital did not have the required number of specialists. Now I am very glad to know that after all, the request of mine has been complied with and the credit mainly goes to the Hon. Minister for Public Health.

[Dr. H. V. Hande]

[1968 மார்ச் 19]

Finally a word of praise to the newspaper, 'NAVAMANI' that is run on co-operative lines. For instance, the profit that the 'Navamani' gets is shared by the workers and that is a healthy state of affairs. The labourers must have a direct interest in the prosperity of the company or factory and that is the object of the cut motion given notice of by my hon. Friend, Thiru K. M. Ramaswamy Goundar. With these words and with the hope that this Government with our co-operation will be able to look after the interest of the labourers, I conclude my speech.

* திரு. எஸ். அக்னிராஜ்: தலைவரவர்களே, இந்த தொழிலாளர் நலன்—தொழிற்சாலைகள் என்ற மானியத்தின்மீது எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

தொழிலாளர் நிலைமைபற்றி 52 பக்கங்களிலே நிறுவனங்கள் குறித்தும், ஊதியம், தொழிற் தகராறுகள், சமூகப் பாதுகாப்பு, தொழிலாளர் நலன் முதலியவற்றைப் பற்றியும் விவரம், பக்கத்திற்குப் பக்கம் நல்ல புள்ளி விவரங்களோடு இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையும் சரிவர இயங்க வேண்டுமென்றால் அங்கே ஆய்வு செய்ய வேண்டுமென்று கருதியும், அங்கே இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளைக் களையவேண்டுமென்று கருதியும் தகுந்த நடவடிக்கையெடுத்த தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தைத் துரிதமான முறையில் நடைமுறைக்குகொண்டு வந்து செயலாற்றியது. கடந்த ஆண்டிலே மற்றைய ஆண்டுகளைவிட அதிகமாகத் தொழிற்சாலைகளை ஆய்வு செய்தும், விதிகளை மீறிய 750 தொழிற்சாலை நிர்வாகங்களமீது நடவடிக்கை எடுத்தும் தொழிலாளர் களைப் பாதுகாத்தது. அது தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல மன நிம்மதியைத் தருகிறது.

அதே நேரத்தில் கடைகள் நிறுவனங்கள் சட்டத்தின்கீழ், எல்லாமே அந்தச் சட்டத்திற்கு அடங்கவேண்டுமென்று கருதி, தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தருவதற்காக 1966-ம் வருஷம் இருந்ததைவிட 1967, 1968-ஆம் ஆண்டுகளின் கண்ணோட்டத்தைப் பாரக்கும்பொழுது ஒவ்வொரு வருடமும் அதிகமாக்கப்பட்டு வருவது தெரிகிறது.

அடுத்தபடியாக, தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்புத்தரவேண்டுமென்று, நாம் நினைக்கும் நேரத்தில் தொழிற்சங்கங்களில் இருக்கக்கூடிய தலைவர்களை அடிக்கடி சந்தித்து ஒரு முடிவிற்கு வருவதற்கு முன்னால் அவர்களின் கருத்துக்களைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்பதற்காக மெட்ராஸ் போக்குவாத்துத் தொழிலாளர்களைக் கொண்ட ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, மாநில அளவிலே அனைத்துத் தொழிற்சங்கங்களையும் கொண்டு, கட்சிக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு தலைவரைக் கொண்ட கமிட்டி அமைத்துசெயல்பட்டு வருகிறது. பல தொழிற்சங்கங்கள் இருக்கின்ற நேரத்தில் பலதரப்பட்ட கருத்துக்களும் சொல்லப்பட்டாலும், தொழிலாளர்களுக்கு நேரடியாக நன்மை தரக்கூடியது எது எது என்று எந்தெந்தத் தொழிற் சங்கம் சொல்லுகிறதோ அந்தக் கருத்துகளையெல்லாம் ஒன்று திரட்டி அதை பின்னால் அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக மாற்ற வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே, அது எந்தக் கட்சி சார்புடையதாக இருந்தாலும் அவர்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து அந்தத் தொழிலாளர் நலக்குழு என்ன முடிவு சொல்லுகிறதோ அதை அமலுக்குக் கொண்டு வருகிறது. அப்படிக் கொண்டுவரும் நேரத்தில் தேசிய பண்டிகைகள் விடுமுறைகள் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தது, எந்தவொரு சிறு நிறுவனமாக இருந்தாலும் அந்த நிறுவனத்திலுள்ள அத்தனை தொழிலாளர்களும் நன்மையடைய வேண்டுமென்று கருதி அந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

1968 மார்ச் 19]

[திரு. எஸ். அக்னிராஜு]

அடுத்து, மினிமம் வேஜஸ் ஆக்ட் பிரகாரம் ஏறத்தாழ எட்டு தொழிற்சாலைகளை அந்தச் சட்டத்திற்கு உட்படுத்தி, தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை விளைவித்திருக்கிறது. குறைந்த ஊதியம் நிச்சயம் இதுதான் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே அதற்கு அதிகாரங்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன.

எனக்கு முன் பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் ஒரு புள்ளி விவரத்தைக் கொடுத்து, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியால் இழக்கப்பட்ட வேலை நாட்கள் 11,20,517 என்றார்கள். அந்தப் பட்டியலைப் படிக்கும் நேரத்தில் பஞ்சாலத்தொழில் பற்றி அதிகமாக அதில் வைக்கப் படுக்கிறது. அப்படிப் பஞ்சாலத் தொழிலைப் பார்த்து நேரத்தில் 1966-இல், அதாவது காங்கிரஸ் ஆட்சியில், வேலை நிறுத்தத்தில் 51,479 பேர்கள், 5,67,737 நாட்கள் வேலையிழக்கப்பட்டதாகவும் தெரிகிறது. 67-இல் பஞ்சாலத் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் 3,50,007 நாட்கள் வேலையிழக்கப்பட்ட நாட்களாக இருக்கிறது. இதிலிருந்து 1966-ஆக் காட்டிலும் 1967-இல் பஞ்சாலத் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம் நாட்கள் குறைக்கப் பட்டிருப்பது தெரியும். இதை அவர்கள் மறந்துவிட்டார் என்று கருதுகிறேன். பெரிய பெரிய தொழில் நிறுவனங்களில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்புத்தர எந்தெந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமோ அவைகளை இந்த அமைச்சரவை செய்துகொண்டு வருகிறது.

அதேபோல் கோவையில் 13 ஆலைகளுக்கு அரசு 1½ கோடி ரூபாய் தர இருக்கிறது, வழிவகை செய்திருக்கிறது. எந்தென்ன நாட்டிலேயும் ஒரு குறிப்பிட்ட நிறுவனத்திற்கு, தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரே அக்கறையில் இவ்வாறு செய்ததாகத் தெரியவில்லை, காங்கிரஸ் ஆட்சி உட்பட அப்படிப்பட்ட நிலையில் இராமமூர்த்தி அவர்கள் அருக்கிக்கொண்டே போனார்கள்.

தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புத்தர வேண்டுமென்று லேபர் யூனியன்களை, 1967-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1-ம் தேதியில் 1336-ஆக யிருந்ததை 1967-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31-ம் தேதியில் 1530 தொழிற்சங்கங்களாக உயர்த்தி ஒவ்வொரு சிறு நிறுவனத்திலும் தொழிலாளர்கள் சங்கம் அமைக்க நல்ல அக்கறை காட்டி வருகிறது.

‘ஒரீக்மென் காம்ப்ளீஷென் ஆக்ட்’ என்ற சட்டத்தின்மூலம் தொழிலாளர் இமப்புச் சட்டத்தின்கீழ் தகுதியுடையவர்கள் இமப்பு கேட்கும் நேரத்தில் வழக்காடுவதற்கு ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மின்சார வாரியத்திலே ஏதாவது தவறு ஏற்பட்டு அதிலே விபத்துக்களினால் உயிரிழந்தவர்களுக்கு, மின்சார வாரியத்தைச் சாராதவர்களின் வாரிசுகளுக்கு துறு ரூபாய் தரவேண்டுமென்று வகை செய்திருக்கிறது.

எம்பிளாய்ஸ் ஸ்டேட் இன்ஷூரன்ஸ் ஸ்கீமின் அடிப்படையில் புதிய மருத்துவ மனைகள் அமைத்தலிலும், காச நோய் மருத்துவ மனை அமைத்தலிலும், புதிதாக இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து பணியாளர் குடியிருப்பு கட்டுவதிலும், முக்கியமாகக் கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

என்னுடைய கருத்துகளைச் சிலவற்றைக் கடைசியாகச் சொல்ல விழுகிறேன். தொழிலாளர்களுக்கும் முகலானிகளுக்கும் நடக்கக்கூடிய சில தொழில் தகராறுகள் வருஷக்கணக்கில் நடக்கிறது. அப்படி நடக்கும் நேரத்தில் தொழிலாளர்கள் எந்தவிதமான உத்தியோகமும் இல்லாமலே லீட்டிலேயே இருக்கவேண்டிய நிற்ப்பந்தம் ஏர்படுகிறது. எனவே ஒரு தொழிலாளியின்மீது நடவடிக்கை எடுத்து வேலையைவிட்டு நீக்கிவிடால் அவருக்கும் சட்டத்திற்குப் பின்பு இடையில் நீதி வழங்க வேண்டியது இத்தனை மாதங்களுக்கும் கட்டாயம் வழங்கப்படவேண்டுமென்று இருக்கவேண்டும்.

[திரு. எஸ். அக்னிராஜ்]

[1968 மார்ச் 19]

அவ்வாறு வரையறை செய்யவேண்டும். அப்படியிருந்தால்தான் வருஷக் கணக்கில் தீர்க்கப்படாத பிரச்சினைகளைக் குறிப்பிட்ட நாட்களுக்குள் முடிக்க ஏதுவாக இருக்கும்.

நண்பகல்
12-00

அடுத்து, சேமிப்பு நிதியிருக்கிறது. பணத்தின் மதிப்புக் குறைந்த காரணத்தால் தொழிலாளர்களுக்குப் பணம் குறைக்கப்படுகிறது. 'டீவெலயூஷ்'னால் ஏற்பட இழப்பைச் சரிக்கட்ட மத்திய சர்க்கார் மூலம் நாம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதே நேரத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு ஆபத்து ஏற்படுகின்ற நேரத்திலே அவர்களை ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்புகின்ற அந்த நாட்களில் அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுப்பதில்லை. அந்த நாட்களிலும் அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும்.

நிரந்தரத் தொழிலாளி ஒருவரை சஸ்பெண்டு செய்யும்பொழுது சஸ்பெண்டு செய்வதற்கு முன்னால் லேபர் ஆஃபீஸரைச் சந்தித்து அதற்கு உண்டான ஏற்பாட்டை செய்வதற்கு சட்டத்திலே வழிவகை செய்யவேண்டும்.

குடும்பக் கார்டை, ரேஷன் கார்டை தொழிலாளர் குடும்பங்களுக்குத் தரவில்லை. ஆகவே, ரேஷன் கார்டை தொழிலாளர் குடும்பங்கள் எல்லோருக்கும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையிலேயும் லேபர் வெல்ஃப்ஸ் ஆஃபீஸ் என்று ஒருவர் இருக்கிறார். அவரை அந்தத் தொழிற்சாலையினுடைய முதலாளி நியமிக்கிறார். அந்த லேபர் வெல்ஃப்ஸ் ஆஃபீஸரை அரசாங்கத்தின் மூலமாக நியமிக்க ஏற்பாடு செய்தால்தான் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்புக் கிடைக்கும்.

சில தொழிலாளிகள் தவறு செய்கின்ற நேரத்தில் அதை மிகைப் படுத்தி, அந்தத் தொழிலாளியைப் பழிக்குப்பழி வாங்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் கொண்டு அந்தத் தொழிலாளியை ஒரு மாநிலத்திலிருந்து இன்னொரு மாநிலத்திற்கு மாற்றுகிறார்கள். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்லவேண்டுமானால், பதுரையிலே இருக்கிற டி.வி.எஸ். தொழிற்சாலையில் வேலை செய்கிறவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக சங்கம் அமைத்த காரணத்தினால் அங்கேயிருந்த பல தொழிலாளர்கள் பங்களுக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில் அந்த தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தருகின்ற முறையிலே, மாநிலத்திற்கு மாநிலம் தொழிலாளர்களை மாற்றக்கூடாது என்ற நிலையை உண்டாக்கவேண்டும்.

சில தொழிலாளர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கின்றபொழுது அந்தத் தொழிலாளர்கள் லேபர் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டுமென்ற நிலையிலே, அந்த நாட்களில், வழக்கு நடைபெறும் நாட்களை அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு அந்தத் தொழில் நிறுவனம் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிலையை உண்டாக்கவேண்டும்.

தொழில் தகராறு சட்டத்தில் சில அடிப்படையான மாற்றங்களைச் செய்கால்தான் தொழிலாளிக்கு நல்ல பாதுகாப்புக் கிடைக்கும். விதி 18, 12 என்று இரண்டு உள்ளது. 18-னுடைய அடிப்படையிலே, ஒரு தகராறு ஏற்பட்டால் தொழிலாளி, முதலாளி இந்த இரண்டு பேரும் கலந்து பேசி ஒரு முடிவுக்கு வருகிறார்கள். அப்படி முடிவுக்கு வரும் போது, அந்தத் தொழிலாளி சேர்ந்த கட்சிச் சங்க பிரதிநிதிகளும் முதலாளி பிரதிநிதிகளும் ஒரு முடிவு செய்யும்போது வேறு கட்சியைச் சேர்ந்த யூனியன்களினுடைய தொழிலாளிகள் அதை எதிர்த்துக்கொள்ளும். ஆனால், விதி 12-லே தொழிலாளி, முதலாளி, அரசாங்கத்தினர் ஆகிய மூன்று பேரும் சேர்ந்து பேசுகிறார்கள். ஆகவே, விதி 18-க்குப் பதிலாக, 12-ன்படி பேசுவதாக இருந்தால் தொழிலாளிக்கு நல்ல பாதுகாப்பு கிடைக்கும். ஆகவே, 18-க்குப் பதிலாக 12-ஐ அமுல்படுத்த வேண்டுமென்ற நிலையை உண்டாக்கவேண்டும்.

[1968 மார்ச் 19]

[திரு. எஸ். அக்னிராஜ்]

சில தொழிலாளிகளுக்குக் கீழ்க்கோர்ட்டிலே சாதகமான தீர்ப்பு கிடைக்கிறது. ஆனால், அந்தத் தொழிலாளியிடமிருந்து தொழிற்சாலையின் முதலாளி மேலே ஹைக்கோர்ட்டிலே ரிட்டோடு அந்தத் தொழிலாளியை முழி வாங்குகிற நிலை இருக்கிறது. கீழ்க்கோர்ட்டிலே தொழிலாளிக்குச் சாதகமான தீர்ப்பு கிடைத்தால் ஹைக்கோர்ட்டிலே ரிட்ட போடுகின்ற நிலை இப்போது இருக்கிறது. அந்த வழக்கு முடிசின்ற வரையிலும் அந்தத் தொழிலாளிக்கு சம்பளம் கொடுக்கக்கூடாத முறையில் ரிட்ட போடுகின்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, கீழ்க்கோர்ட்டு கொடுத்த தீர்ப்பு பிரகாரம் அந்தத் தொழிலாளிக்குச் சம்பளம் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்ற முறையிலே சட்டம் அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுரை மாவட்டத்திலே, சாயநல்லூரிலே ஒரு தெர்மல் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. அங்கே நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான வேலை நிரந்தரமும் இல்லை. ஆகவே, அங்கு நிறுவனத்தை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. இ. ராமசாமி: தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் மணற்கடல் வைத்திருக்கிற தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வந்துள்ளேன். நமது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களை தலைவராகக் கொண்டு தமிழக அரசுப் பொறுப்பேற்ற ஓராண்டுக்காலத்திற்குள் நமது அரசு நல்ல பண காரியங்களைத் தொழிலாளர்களுக்குச் செய்திருப்பதை நாட்டு தொழிலாள மக்கள் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

இதே நேரத்தில் நமது அரசினுடைய கவனத்திற்கு வராத சில தொழில் தகராறுகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. குறிப்பாக, வால்பாறை மலைப் பகுதிகளிலும் நீலகிரி மாவட்ட பகுதிகளிலும், மதுரை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மாஞ்சேலை மலைப் பகுதிகளிலும் சேலம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஷேர்வராய மலைப் பகுதிகளிலும் சில தொழிற் சட்டங்கள் அமுலுக்கு வராமல் இருக்கின்றன. அதைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1961-ம் ஆண்டு மத்திய பிரசவ சகாய நிதிச் சட்டம் நமது மாநிலத்தில் 1967-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் அமுலுக்கு வந்து இருக்கிறது. தோட்ட முதலாளிகள் இச்சட்டத்தின் அனுசூலங்களைப் பெண்களுக்கு அளிக்கவில்லை. இதன்பேரில், சர்க்கார் துரிதமான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்வேன்.

1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறு மத்திய சட்டம். அதில் 1958-ம் ஆண்டு மாநில சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அந்த மாநிலச் சட்டத்தின் விதிகளின்படி வேலைக் குழுக்கள் முதலாளிகளால் நியமிக்கப்படவில்லை. அமைந்திருக்கிற தோட்டங்களில் அந்தக் குழுக்கள் சரிவர செயல்படுவ தில்லை. சில இடங்களில் அவர்கள் எடுக்கின்ற முடிவுகளை அமல் படுத்துவ தில்லை. விதியின்படி அமைக்கப்பட்ட அந்த வேலைக் குழு தலைவரால் மாதா மாதம் சம்பந்தப்பட்ட அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு ரிப்போர்ட் அனுப்பவேண்டும். அவர்கள் விதிஎன்படி செயல்படவில்லையென்று இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1951-ம் ஆண்டுத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சட்டம் அதன் கீழுள்ள 1955-ம் ஆண்டுக்கான விதிகளையும் ஆணைமேல் தோட்ட முதலாளிகள் அமல் செய்யவில்லை.

1965-ம் ஆண்டு வேஜ் போர்டு—சம்பளக் குழு—தீர்மானத்தின்படி 1968-ம் ஆண்டு பிறந்தும் காப்பித் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு சரியான முறையில், சட்டப்படி சம்பளம் அளிக்கவில்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிடுகிறேன்.

[திரு. இ. ராமசாமி]

[1968 மார்ச் 19]

1957-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 24-ம் தேதி கோவையில் சம்பளக் குழுவில் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு கிராசுவிட்டி ஆண்டு 30 நாட்கள் கூலி கொடுக்கச் சொல்லியும், 20 நாட்கள் கணக்கிட்டுத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. தொழில் சட்ட விதிகளை 10 ஆண்டு காலமாக முதலாளிகள் சரிவரக் கடைபிடிக்கவில்லை. இதை அமுல்படுத்தாததின் காரணமாக தொழிலாளர்களுக்கு வேலைப்பளு அதிகமாக ஏற்பட்டு அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் நிரந்தரத் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த 10 ஆண்டுக் காலத்திற்குள் 100-க்கு 30 பேர் வீதம் ஆட்குறைப்புச் செய்யப்பட்டிருப்பதால், நிரந்தர வேலை செய்பவர்களின்மீது அதிக வேலைப்பளு சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி, 18½ மாதங்கள் தற்காலிகமாக வேலை செய்கிற குதுவிவாய்ந்த தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக்கவேண்டுமென்று சட்டத்தில் சொல்லியும் கூட, தற்காலிகத் தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக்காமல் வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பதிலாக, அன்றாட கூலிகளை, வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி தற்காலிகக் கூலி ஆட்டை வைத்திருப்பதனால் அங்கே வேலைப்பளு அதிகமாகிறது. தற்காலிகத் தொழிலாளர்கள் நிரந்தரமாக்காமல், நிரந்தரக் கூலியாட்களுக்கு அதிக வேலைப்பளு கொடுத்து, தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய சலுகைகள் மறுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை அரசினுடைய கவனத்திற்குக்கொண்டு வருவதோடு, இந்த சட்ட விதிகளை அமுல்படுத்துவதற்கு ஒரு குழு அமைக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் எம்.என்.எஸ். ஸ்டேட் இன்சூரன்ஸ் திட்டம், ஈ.எஸ்.ஐ. திட்டத்தை தமிழகத்தில் உள்ள தோட்டத்தொழில் அனைத்துக்கும் விரிவுப்படுத்த நமது அரசு தேவைப்பட்ட நடவடிக்கைகளை துரிதமாக மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நமது அரசு நடத்துகின்ற சிங்கோனா தோட்டங்களில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு நான் ஒன்றுக்கு ரூ. 175 காசுகள் வீதம் கூலி கொடுத்து வந்தது. ஆனால், தனியார் நடத்திகின்ற தோட்டங்களில் ரூ. 2-25 காசுகள் கொடுக்கப்படுகிறது. நமது கழக அரசு வந்தபின்னால் 25 காசு அதிகமாகக் கொடுத்து, ரூ. 2 கொடுக்கிறது. எனாலும், நமது அரசு மேலும் 4 அணை அதிகமாகக் கொடுத்தும் தனியார் துறையிலே கொடுக்கின்ற கூலியைவிடக் குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே, தனியார் தோட்டங்களிலே வேலை செய்கின்ற தோட்டத் தொழிலாளர்கள் எவ்வளவு கூலி பெறுகிறார்களோ அதே அளவு அரசுத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதலாளிகள் தோட்டத் தொழிலாளிகளை அவர்கள் விருப்பம்போல் டிசைனார்ஜ் செய்கிறார்கள். அது தடுக்கப்படவேண்டும். மற்றைய தொழிலாளர்களுக்குப் பிராவிடண்ட் ஃபண்ட் பிடிக்கிறதைப்போல் சிங்கோனா தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும் பிராவிடண்ட் ஃபண்ட் பிடிக்கவேண்டுமெனவதற்கான வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டுமென கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறைந்த பட்ச போனஸ், லாபம் இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும், கொடுக்கவேண்டும் என்று சட்டத்திலே இருக்கிறது. சிங்கோனா தோட்டத் தொழிலாளிகளுக்கும், நடுவட்டத் தொழிலாளிகளுக்கும், குறைந்த பட்ச போனசாவது கொடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆண்டு ஒன்றுக்கு, மழைக் கம்பளி ஒன்றும், குளிர் கம்பளி ஒன்றும் கொடுப்பது வழக்கம். அரசாங்க சிங்கோனா தோட்டத்திலே 1966-67-க் கான கம்பளிகள் இன்னும் கொடுக்கவில்லை. தனியார் தோட்ட முதலாளிகளும் சரியான முறையில் கம்பளிகளைக் கொடுக்க முன்வருவதில்லை. எனவே முதலாளிகளைக் கரலாகாலத்தில் கம்பளிகள் கொடுக்கவும், அரசின்

1968 மார்ச் 19]

[திரு. இ. ராமசாமி]

கீழே இருக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் கம்பனிகள் கொடுக்கவும் துரிதமான ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்த அளவிற்கு அந்த தோட்டப்பகுதியிலே தொழிலாளர்கள் அல்லல் படுகிறார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா, அவர்கள் அந்தப் பகுதிக்கு-வால்பாறைக்கு-வந்திருந்தபோது, இந்த மலை 5000 அடி உயரத்தில் இருக்கிறது, உச்சன் வாழ்க்கைத்தரம் 5,000 அடிக்கும் கீழே அழுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த அளவிலே தான் அவர்கள் நிலைமை இருக்கிறதே அல்லாமல் உயர்ந்தபாடினே. ஆகவே, அந்தத் தோட்டத்தொழிலாளிகளை நமது அரசு முன்னேற்றச் செய்யும் என்கிற நம்பிக்கை அவர்கள் மத்தியிலே இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த உகையில்தான் நடவடிக்கை எடுக்க நமது அரசு துரிதமாகச் செயல்படவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். வால்பாறை மலையில் பல்வேறு பகுதிகளில் அரசு ஊழியர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்களுக்கு குளிர்கால அலவன்ஸ் கொடுக்கத்தக்க உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வால்பாறையும் 5,000 அடி உயரத்தில் இருக்கிறது. அது பற்றி பேரறிஞர் அண்ணாவிடமும் விண்ணப்பம் கொடுத்துள்ளேன். அதை ஏற்றுக்கொண்டு கவனிப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை கவனக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த சந்தர்ப்பம் கொடுத்த தற்காக நன்றி தெரிவித்து முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

*திரு. சி. நஞ்சன்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, தொழில் துறை மானியக் கோரிக்கை மீது கொடுக்கப்பட்டுள்ள வேட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து, என்னுடைய பல கருத்துக்களையும் சொல்ல முன் வந்தேன். இன்றைதான் நிலக்கரிப்பகுதியில், தேயிலைத் தொழிலாளிகளின் நலன்களை ஒட்டி பேசவேண்டும் என்றால், குதுகலியிருக்கின்ற சமயம் 7 நிமிஷம், இந்த 7 நிமிஷத்தில் தொழிலாளிகளுடைய கஷ்டங்களை எந்த விதத்தில் சொல்ல முடியும் என்பதை வந்ததத்தான் சொல்லிக்கொண்டு அதற்காக வேண்டி, இன்றைதான் 10 நிமிஷமாக அநிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு தொழிலாளர்கள் என்றால், அவர்கள்தான் நாட்டின் முதுகெலும்பாக இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு தொழிலாளிகள் இல்லை என்றால், நாம் அனைவரும் எந்த விதத்தில் வாழவேண்டும் என்று கொஞ்சம் சிந்தித்த தக்க விஷயம்-அதுவும் தேயிலைத் தோட்ட தொழிலாளிகள் என்றால், மிக மோசமான வாழ்க்கைத்தரம். 7,500 அடி உயரத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் அவர்கள். ஒவ்வொரு நாளும் பரம் சஷ்டத்தையும், தனிப்பட்டதையும் இந்த அரசுக்கு நன்கு தெரிந்திருக்கும். இங்கு முந்தி இருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் தேயிலைத் தோட்ட தொழிலாளிகளுக்கு, அவரவர்களையே நலனுக்காக எவ்வளவோ சலுகைகளை செய்திருக்கிறார்கள். இன்னும் அவர்களுக்கு வேண்டிய பலசலுகைகளை இந்த அரசாங்கமும் செய்ய முன்வரவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள். எனவே, இந்த அரசாங்கம் செய்யக்கூடிய சில காரியங்கள் என்னவென்றால், ஒன்று, தேயிலைத் தோட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் 10 மெம்பர்கள் இருந்தால் அந்த குடும்பத்தில் இரண்டு பூண்டுபோகத்தான் வேலை செய்யுகிறார்கள். மற்றவர்கள், அந்த தேயிலைத் தோட்டத்தில் வேலையில்லாமல் வேறு பல எஸ்டேட்களில் சென்று லோகல் வேலையோ, அல்லது தாற்காலிக வேலையோ செய்து, ஒரு வருஷத்தில் மூன்று மாதத்தான் வேலைக்குப் போக்கக்கூடிய நிலையில், மற்ற நாட்களில் வேலையில்லாமல் இருக்கும் நிலையில் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே, இந்த அரசு அந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்கவேண்டி, நீவிரிப் பகுதியில் பல்லாயிரக்கணக்கான தரிசு பூமி இருந்தும், அங்கே ஜனம் என்கிற சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு, எந்த விதமான விவசாயமும் செய்வதற்கு இடையூறாகச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த ஜனம் சட்டத்தை ஒழித்தவிடும், தரிசு பூமிகளை, ஏழை தொழிலாளர்களுக்கு, பல விவசாயம் செய்ய லாயக்குள்ள பூமிகளை இந்த அரசு அவர்களுக்கு வழங்கினால், பூமியில் உற்பத்தியாகக்கூடிய பொருள்களை வைத்துக்கொண்டு, அவர்கள் முன்னே உதவியாக இருக்கும் என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள்.

[திரு. சி. நஞ்சன்]

[1968 மார்ச் 19]

இந்த என் வேண்டுக்களுக்கு ஒணங்க இந்த அரசாங்கம் நல்ல ஒரு முடிவு எடுக்கவேண்டும் என்று பணவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். நடு வட்டப்பகுதியில் அரசாங்கத் தரிசு பூமி, வேஸ்டுலாண்டு என்று சொல்லக் கூடிய பூமி பல ஆயிரக்கணக்கான பூமியிருந்தும்; தோட்டத் தொழிலாளிகள், உருக்கிழங்கு, மற்ற காய்கறிகள் இவற்றை விவசாயம் செய்துார்கள். அப்படிச்செய்தாலும், அதற்குத் தடையாக இருக்கும் ஆக்கடை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்குத் தொல்லை கொடுக்கிறார்கள். அந்த ஆக்கடை ரத்து செய்து விட்டு, அந்தப்பூமிகளில் அவர்கள் விவசாயம் செய்யக்கூடிய வாகையில் அவர்களுக்கு பட்டா வழங்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தோட்டத் தொழிலாளிகள் பல குறைகளுக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். எப்படியென்றால், தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளிகள் எஸ்டேட்டுகளில் ஆங்காங்கே பாபாலைகள் இல்லை, என் தால் அல்லல் படுகிறார்கள். அதற்குத் தகுந்தபடி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று இந்த சமயத்தில் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். தவிர, 1968 செப்டம்பர் மாதம் அமலுக்கு வந்த பிரசவ அலவன்ஸ் பல எஸ்டேட்டுகளில் இன்னமும் அமலுக்குக் கொண்டுவரவில்லை. சில எஸ்டேட்டில் கொடுக்கிறார்கள். இன்னும் சில எஸ்டேட்டுகளில் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். அப்படி கொடுக்காத எஸ்டேட்டுகளில் அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்கவேண்டும் அப்படி நடவடிக்கை எடுக்க மாவட்ட ஸேபர் ஆபீசர், இன்ஸ்பெக்டர் இவர்கள்தான் அரசாங்கத்திற்கு நிலைமைகளை தெரியப்படுத்த வேண்டும். ஏனென்றால் எந்த எஸ்டேட்டில் கொடுக்கிறார்கள் எந்த எஸ்டேட்டில் கொடுக்கவில்லை என்பதை ஆராய்ந்து அறிவிக்கவேண்டி, மாவட்டப் பாண்டிஷன் இன்ஸ்பெக்டர் அந்த அந்த எஸ்டேட்டுக்குச் சென்று, எஸ்டேட்டு கமிட்டி யாரையோ அல்லது அந்த பகுதி சட்ட மன்ற உறுப்பினரையோ அழைத்துக் கொண்டுபோய், இந்தக் குறைகளை ஆராய்ந்து அரசாங்கத்திற்கு தெரியப்படுத்தி, இந்த குறைகளை உடனடியாக நீக்கத்தக்க ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் எடுக்கவேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், இன்றையதினம் தேயிலை தோட்டத்தில் ஒரு வித்தியாசம் என்னவென்றால், நாம் கங்குனி விஸ்டத்தை ஒழித்தபிறகு, இப்பொழுது இன்னொரு விஸ்டம், கோலமேஸ்திரி, என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதோடு புதிதாக சூப்ரவைசர் என்றும் நிர்வாகிகள் வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த கோல் மேஸ்திரிக்கும், சூப்ரவைசருக்கும் என்ன வித்தியாசம் என்றால் இரண்டுபேர்களும் செய்வது என்னவோ ஒரே தொழில்தான். ஆனால், கோல் மேஸ்திரிக்கு கொடுக்கப்படும் சம்பளம் ரூ. 2.43; அதே நேரத்திலே, சூப்ரவைசருக்கு ரூ. 2.73. இந்த வித்தியாசத்தைப் போக்கி, கோல் மேஸ்திரி, சூப்ரவைசர் இருவருக்கும் வித்தியாசமின்றி ஒரே அடிப்படையில் இருக்கும்வகையில் நிலைமைகளை உருவாக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான சூத்திரம். எனவே, இந்த விஷயத்திலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாவது ஆள் பதிவு விஷயம். இதற்கு முன்பு ஒரு ஏக்கருக்கு 1.25 என்று வைத்திருந்தார்கள். அதாவது ஒரு ஏக்கருக்கு ஒன்றேகால் ஆள். இன்றைக்கு அந்தக் கணக்கை மாற்றி விட்டார்கள். இஷ்டம் போல் ஆள்வைத்துக் கொள்கிறார்கள். 1.5 அல்லது 1.8 என்று பல விதமான முறையில், ஒவ்வொரு எஸ்டேட்டிலும் ஒவ்வொரு வகையில், தங்கள் இஷ்டத்திற்குத் தகுந்தபடி வைத்துக்கொள்கிறார்கள். இந்தக் குறையை நீக்கி நல்ல முறையை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் ஏதாவது ஒரு முடிவை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது தவிர, கேஷுவல் ஸேபர் இருக்கிறது. ஒருவருடத்திலே மூன்று மாதமோ அல்லது அதற்குச் சற்று அதிகமாகவோ, அந்தந்த எஸ்டேட்டில் இருக்கும் நிலைக்கு தகுந்தபடி, கேஷுவல் ஸேபர் வைத்து வேலை வாங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி கிடையாது; கம்பனிகள் கொடுக்கப்படுவதில்லை

1968 மார்ச் 19]

[திரு. சி. நஞ்சன்]

வேறு எந்தச் சலுகைகளும் கொடுக்காமல், அன்றாடம் பறிக்கும் இலைக்கு 10 பைசா, 12 பைசா என்று கணக்கு வைத்துக்கொண்டு, ஏமாற்றி விடுகிறார்கள். இது சட்ட விரோதமான செயல். அப்படிச் செய்யாமல் அவர்களுக்கு நியாயமான கணக்கு வைத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டிய பேரணஸ், கம்பளி போன்ற சலுகைகளையும் கிடைக்கச் செய்ய தக்கமுறையில் ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்த ஆஸ்பத்திரி பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, பல எஸ்டேட்டுகளில் ஆஸ்பத்திரிகள் சரிவர இல்லை. அப்படி ஆஸ்பத்திரிகள் இருந்தாலும், அங்கே சரியாக மருந்து வகைகள் இருப்பதில்லை. அதைப் பற்றிக் கேட்பதற்கு யாரும் இல்லை. மாஜெஜ்யெண்டாரிடம் கேட்டால், அவர்கள், நான் என்னசெய்வது, அது டாக்டர் வேலை என்கிறார்கள். அதே நேரத்திலே டாக்டரை கேட்டால், மருந்து இல்லையே, நான் என்ன செய்வேன் என்கிறார் அவர். ஆகவே, நல்ல முறையில் அங்கே பணிகள் நடைபெறுவதில்லை. இப்படிப்பட்ட குறைகளை மாற்றவேண்டும். அரசாங்கம், அதற்குத் தக்க முறையில் சூறிதமாக நடவடிக்கைகள் எடுத்து, தக்க முடிவுகள் எடுக்கவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வீட்டு வசதி நமது ஸ்டான்டிங் ஆர்டர் பிரகாரம், ஒரு குடும்பத்திற்கு ஒரு வீடு கெடுக்கப்படவண்டும் என்பதாகத்தான் இருக்கிறது அந்த ஆர்டர். ஆனால், இன்றைக்கு இருக்கும் நிலை என்ன? ஒரே ரூமில் இரண்டு குடும்பங்களும், கச்சனில் ஒரு குடும்பம், பெட்ரூமில் ஒரு குடும்பம், இன்னும் வரண்டாடல் ஒரு குடும்பம் என்ற முறையில் தான் இருக்கிறது. இப்படி பல குடும்பங்கள் தவிக்கின்றன. இதைத் தவிர்க்க வேண்டும். இதற்காக வேண்டி, டௌன்டேஷன் இவாஸ்பெக்டர்கள் தான் இவற்றையெல்லாம் கண்காணித்து வருகிறார்கள். சில எஸ்டேடுகளில் நிலைமை மிகமோசமாக இருக்கிறது என்பதுதான் என் நம்பிக்கை. இதைப் போக்குவதற்கு அரசாங்கம் யோசித்து ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, என்ன தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், சோலூர், நஞ்சாடு பகுதிகளில் சென்ற ஆண்டு மழை இல்லாத காரணத்தால், அங்கே உருளைக்கிழங்கு விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டது. அங்கு விவசாயம் செய்யக்கூடிய மக்களின் பேரில் வாங்கிய கடனுக்காக நடவடிக்கை எடுத்து, சொத்தை ஜப்தி செய்வதும், எலம் விடுவதும் சூதிய இப்படிப்பட்ட புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. இதற்கு முன்பு நான் கனம் முதல் அமைச்சர்களுக்கும் ஒரு மகசூர் கொடுத்தேன். அதற்கு அவர் ஒரு பதிலும் கொடுக்கவில்லை. மீண்டும் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன், இந்த வருஷம் அவர்களுடைய கடனை ஓராண்டு தள்ளி வைத்து அவர்களுக்கு உதவி செய்யும்படியாகப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை நான் சொல்லவேண்டும். அதாவது தேயிலை தோட்ட தொழிலாளர்களுக்கு, முந்தைய கால்களில் அரசாங்கம் இருந்த சமயத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு சலுகை செய்திருந்தார்கள். அந்தச் சலுகையை இந்த அரசாங்கம் வந்தவுடனே நிறுத்தி விட்டது. அது என்னவென்றால், தொழிலாளிக்கு 20 கிராம் அரிசி அதிகமாகக் கொடுத்துவந்தார்கள். அதைக்கூட இந்த அரசாங்கம் நிறுத்தி விட்டார்கள். இது மிகவும் வேதனைதரும் விஷயம். எனவே தொழிலாளர்களுக்கு பழையபடி 200 கிராம் அரிசியை மீண்டும் சேர்த்துக்கொடுக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் தொழிலாளர் பகுதியில் ஒருபடி அரிசித் திட்டத்தையாவது உடனடியாக அமலுக்குக் கொண்டுவந்தால் மிக நன்றாக இருக்கும். இன்று ஒரு தொழிலாளிக்கு 1,400 கிராம் அரிசிதான் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். தேயிலைத் தோட்ட தொழிலாளிக்கு முன்பு 1600 கிராம் அளவிற்கும், மற்றவர்களுக்கு 1,400 கிராம் அளவிற்கும் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது பழையபடியே

[திரு. சி. நஞ்சன்]

[1968 மார்ச் 19]

தேயிலைத் தோட்ட தொழிலாளர்களுக்கு தினமொன்றுக்கு 1,600 கிராம் அரிசி கொடுக்க இந்த அரசு முன் வருவேண்டும் என்று கேட்டு, எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவருக்கு நன்றியைக் கூறிக்கொண்டு இத்துடன் உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

*திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கூறுவதையெல்லாம் அமைச்சரவையினரின் நல்ல எண்ணத்தைக் கேள்வி கேட்பதாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது, தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களுடைய நல்ல எண்ணத்தைக் கேள்வி கேட்பதாகவும் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்று நிலவும் நிலமை, கொள்கை அடிப்படையில் இருக்கும் நிலைமைக்கு முற்றிலும் மாறாக பல் அம்சங்கள் இருப்பதை எனக்கு முன்னால் பேசிய எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த திரு. கோவிந்தராசன் அவர்கள் விளக்கினார்கள். இன்றிருக்கக் கூடிய ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தொழிற்சங்க இயக்கம் போராடிப்பெற்ற சில உரிமைகள் சமீபத்தில் உயர்நீதி மன்றங்களிலே பறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தம் செய்யும் உரிமை, உள்ளேயிருக்கும் சரக்கை வெளியே கொண்டுவரக்கூடாது என்று தடுத்து மறியல் செய்யும் உரிமை ஆகியவற்றைச் சமீப ஹைகோர்ட் தீர்ப்புகள் பறித்திருக்கின்றன.

ஆனால், இந்த இடத்தில் ஒன்றை நினைவுபடுத்து அவசியம். ஹைகோர்ட் தயவில் தொழிற் சங்கம் என்றும் வளர்ந்ததில்லை. மாறாக, அதன் தீர்ப்புகளையும் மீறி போராடித்தான் தொழிற் சங்கம் வளர்ந்தது; இன்னும் வளர்ந்து வருகிறது என்பதையும் நினைவுபடுத்துவது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். 1921 என்று நினைக்கிறேன். அந்த ஆண்டில், பி. அண்டு சி. மில்லில் பெரிய வேலை நிறுத்தம் தோன்றியது. அங்கேயிருந்தவர்களுடைய ஹைகோர்ட்டுக்குச் சென்று, முதலாளிக்கும் தொழிலாளிக்கும் உள்ள காண்ட்ராக்ட்டைத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் முறியடிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள் என்று சொல்லி அந்த தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருந்த திரு. வாடியா என்பவரீடது 7,000 பவுன் தண்டனைவிதித்து, கடைசியில் அவர் இருக்கமுடியாத சங்கடத்தை அன்று ஏற்படுத்தினார்கள். ஆனால், அதற்காக தொழிற்சங்கம் நின்றுவிடவில்லை. அன்று முதல் இன்று வரை தொழிற் சங்கங்கள், உயர்நீதி மன்றத் தீர்ப்புகள் தொழிலாளருடைய உரிமைகளைப் பிடுங்கிக் கொள்ளாத வகையில் பாதுகாப்பாக இருந்தது மட்டுமல்லாமல் அதைப்பற்றி மனம் கலங்காமல், கவலைப்படாமல், உறுதியாக நின்று போராடிப் போராடித்தான் புதிய புதிய உரிமைகளை தொழிலாளர்களாக்குப் பெறுத்தந்திருக்கின்றன. அதை இந்த நேரத்தில் நினைவுபடுத்துவது அவசியம்.

குறிப்பிட்ட வேலை நேரத்தை தவிர, மற்ற நேரங்களில் தொழிலாளிகள் ஆலைக்குள்ளே இருக்கக்கூடாது, வேலை நிறுத்த நேரத்தில் தொழிலாளிகள் ஆலைக்குள்ளே இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லக்கூடிய சமீபத் தீர்ப்பு இருக்கிறது. “ஃபினிஷ்டு குட்ஸ்” என்ற வகையில் இருப்பதை ஆலையிலிருந்து வெளியே கொண்டுவரக்கூடாது கொண்டுவர அனுமதி அளிக்கவேண்டும் என்ற தீர்ப்பு. ஏற்கனவேயிருந்த நிலையை முற்றிலும் மாற்றியிருக்கிறது. இருந்தபோதிலும், இவைகளை எங்களைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதாக இல்லை என்று நான் இந்த மாமன்றத்தில் தெளிவாக்குகிறேன். அதை எதிர்த்துப் போராடித் தான் ஆகவேண்டும். ஏற்கனவே இருந்த உரிமையை நிலைநாட்டுவதற்காக, அதற்கான வேலைகளைச் செய்யத்தான் வேண்டியவரும். அப்படி செய்யும் போது, அதன் விளைவுகளுக்குப் பொறுப்பேற்கவும் நேரிடும். அதையும் நாங்கள் ஏற்கத்தான் வேண்டியவரும் என்று உறுதியாக எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

1968 மார்ச் 19]

[திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்]

இலாக்காவைப் பொறுத்தவரையில், இலாக்காவினுடைய போக்கில் பெரிய மாற்றங்கள் ஏற்படவில்லை என்பதை ஓரிரண்டு உதாரணங்களைக் கொண்டு விளக்க விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே ஷண்முகசுந்தரம் கமிட்டி என்று, விலைவாசிப் புள்ளிகளைக் கணக்கெடுக்கும் முறைகளைப் பரிசீலித்து முடிவு சொல்ல ஒரு கமிட்டி உமைக்கப்பட்டது. அதன் விஷயம் இன்னும் பெண்டிங்காக இருக்கிறது. போளத்தவை கூறினேன். அந்த அறிக்கை இருக்கிறது, பரிசீலித்துச் செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். ஓராண்டுக்குப் பின்னரும் அதைப்பற்றி என்ன என்று தெரியாத நிலைமை இன்றைக்கும் இருக்கிறது.

இன்னொன்று, தொழிலாளர் நலன் ஆலோசனைக் குழுவில் லேபர் கமிஷனர் குறிப்பிட்டார்கள். “மினிமம் வேஜ் நிச்சயிக்குமபோது ஆவரேஜ் மார்கெட் ரேட்டுக்குக் குறைவாகத்தான் நிச்சயிக்கிறோம்” என்று. இதைக் கொள்கையாக வைத்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுதுதான் அதை அமலாக்குவது சலபமாக இருக்கும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கெனவே அப்படிக்கொள்கை இருந்திருக்கலாம். இனி அப்படியிருக்க முடியாது இருப்பதைவிட அதிகமாகக் கொடுக்க வைப்பதற்கு இலாக்கா வேலை செய்யப் போகிறதா? அல்லது இருப்பதைவிட குறைத்து கொடுப்பதை ஒரு விதியாக்கி அதை ஆமல் செய்வதற்கு வேலை செய்யப்போகிறதா என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அப்படியென்றால், “லெவெட்ட் லேபர்” என்று இருக்கும் பகுதிகளுக்கு என்ன ஆதாயம் கிடைக்கும்? புதிய அரசு ஏற்பட்டு, புதிய கொள்கையைச் சொன்ன பிற்பாடும், நடைமுறையில் பழைய போக்கிலேயே இலாக்கா இருந்து வருகிறது, என்று உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். நான் ஏற்கெனவே தொழிலாளர் நலன் ஆலோசனைக் குழுவில் கூறினேன். அப்பொழுது அவர்கள் குறித்துக் கொண்டார்கள். அதற்குப்பின்னால் மேற்கொண்டு தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. பாக்கரி இஸ்பெக்டர், ஸ்தலத்தில் இருப்பவர், ஒரு தொழிற்சாலைக்கு விஜயம் செய்யும்போது, அங்கே இருக்கும் டீட் வீரோதமான நிலையை ஒவர்டாம் செய்தாலும், இரண்டு மாடங்கு கூலி தராமல் இருப்பதை சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன பலன்? மேலே இருக்கும் அதிகாரியிடம் சொல்லி, அவரை தன் நிலையிலிருந்து பின் வாங்கி வைப்பதற்கான முயற்சி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்விதமான அந்த ஸ்தலத்தில் இருக்கும் பாக்கரி இன்ஸ்பெக்டர் நோட்டீஸ் போட்டிருக்கிறார். இது சம்பந்தமான புகார்கள் மதரையில் இருக்கும் அதிகாரிக்கு சொல்ல வேண்டும். என்னிடம் சொல்லக்கூடாது, என்னிடம் அதிகாரம் இல்லை. நான் போய் பார்வையிடவேண்டுமென்றால், மதரையிலிருந்து உத்தரவு வந்தால்தான் பார்வையிடமுடியும் என்று நோட்டீஸ் போட்டுவிட்டார். நமது கண்ணுக்குத் தெரியாது; பணத்தை வைத்ததுகொண்டு, இஷ்டப்படி ஆட்டிப்படைக்கும் சக்தி என்றைக்கும் முதலாளி வர்க்கத்திற்கு இருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு உதாரணமாக அதை நான் குறிப்பிட்டேன். அந்த ஸ்தலத்தில் இருக்கும் பாக்கரி இன்ஸ்பெக்டர் போய்ப் பார்த்தால் நல்லதா, எங்கோ மதரையில் இருக்கும் அதிகாரி உத்தரவு வந்தபிறகுதான் போய்ப் பார்க்கவேண்டும் என்று இருப்பதா? திடீர் என்று விஜயம் செய்ய வேண்டும் என்றால், ஸ்தல அதிகாரி போய்ப் பார்த்தால்தான் முடியும். அப்படிப்பட்ட ஒரு சங்கடம் இருக்கிறது. சண்முகசுந்தரம் கமிட்டி அறிக்கை என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை, இலாக்காவினுடைய போக்கு எப்படி இருக்கிறது என்று உதாரணத்திற்காக இவற்றை குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இலாக்காவினுடைய போக்கு இலாக்காவினுடைய நடைமுறை மானுதல் அடையாமல் இருக்கிறது என்பதைத் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன்.

இப்படிப் பல உதாரணங்கள் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். நேரயில் லாத்த காரணத்தால் எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கூற முடியவில்லை. ஆகவேதான் ஓரிரண்டு உதாரணங்களைத்தான் சொன்னேன். இப்போது பல வேஜ் போர்டுகளின் தீர்ப்புகள் வந்திருக்கின்றன. ஆனால் அவைகளை ஆமல்படுத்தவதில்லை. டிரான்ஸ்போர்ட் வேஜ் போர்டு தீர்ப்பு வந்தாகிவிட்டது. என்ஜினீயர் வேஜ் போர்டு தீர்ப்பு வந்தாகிவிட்டது. எதுவும் அமல் செய்யப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஜெர்னலிஸ்டு களைப் பொறுத்தவரையில் ஜெர்னலிஸ்ட், நான்-ஜெர்னலிஸ்ட் ஆகிய

[திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்]

[1968 மார்ச் 19]

இரண்டு பகுதிக்கும் சேர்த்து இதுவரை இரண்டு வேஜ் போர்டுகள் வந்தன. ஜெர்னலிஸ்ட்களுக்கு வேஜ் போர்டு, சம் ள விதிதம் போன்றவை பற்றிய தீர்ப்புகளைக் கட்டாயமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று தீர்ப்பு கூறியிருக்கிறது. “நான்” ஜெர்னலிஸ்ட்களைப் பொறுத்தவரையில் சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக வேஜ் போர்டுகளின் தீர்ப்பை அமல்படுத்துவதில்லை என்ற நிலை இருக்கக்கூடாது. நமது மாநில அரசுக்குத் தான் அதிக பொறுப்பு இருக்கிறது. அதைச் செய்யமுடியவில்லை, இதைச் செய்ய முடியவில்லை என்று காரணம் சொல்லக்கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சென்னையிலே பல எடுகள் அநியாயமாக நடந்து வருகின்றன. வேலை செய்யும் ஜர்னலிஸ்ட்களுக்கு மாதச் சம் ளம் கொடுப்பதில்லை. சில ஜர்னலிஸ்ட்களுக்கு அன்றாடக் கூலிதான் கொடுக்கப்படுகிறது. அதற்கு வவுச்சர் வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். முச்சுளானிகள் வேஜ் போர்டு தீர்ப்பை அமல்படுத்தவில்லை. “மினிம் வேஜ்” கமிட்டிகள் தன பரிந்துரைகளை அனுப்பி நாண்கைந்து பரதங்கனாகியும், பொறுப்புள்ள இலாகா நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இலாகாக்களின் பழைய எண்ணம், பழைய மனப்பான்மை இன்னும் மாறவில்லையென்பதை இங்கும் சட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த அரசு, “தொழிலாளர் நல அரசு” என்ற எண்ணம் தொழிலாளர் நல இலாகாவைக் கொண்டு வரவில்லை. பழைய நிலைமையிலே, பழைய கண்ணோட்டத்திலே, பழைய மனப்பான்மையிலே தான் இன்னும் இருந்து வருகிறது என்பதுதான் என்னைய குற்றச் சாட்டு அமைச்சர் அவர்கள் தங்களைத்தான் குற்றம் சாட்டுகிறார் என்று நினைக்கவேண்டாம். தொழிலாளர் நல இலாகா செயல்படுவதில் ஏதாவது மாற்றம் ஏற்பட்டதொழிய, உண்மையான தொழிலாளர் நல அரசை ஏற்படுத்த முடியாது என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

மற்றும் சினிமா ஸ்டுடியோக்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் தொழிலாளர்களுக்கான பிராவிடெண்ட் பண்டத் தைக்கட்டுவது இல்லை. பிரபல சினிமா அதிபர் என்று இப்பொழுது பத்திரிகைகளில் அதிகமாக பெயர் அடிபடும் திரு. எ. வி. டெய்யப்பன் அவர்களைத் தொழிலாளர்களுக்காக பிராவிடெண்ட் பண்டத்தையும் இ.எஸ்.ஐ.சி.க்கான பண்டத்தையும் கட்டவில்லை. “மீகண்டன் சமிட்டி” என்று ஒன்று போட்டோம். அது என்ன ஆயிற்று? அதனுடைய ரிப்போர்ட் வந்ததா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் ஒன்றும் தெரியவில்லை.

மற்றும் பொதுத் துறையில் விளங்கும் சில தொழில்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் பரிதாபத்திற்குரிய முறையில்தான் இருக்கின்றன. “மெட்ரான்ஸ் மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரிஸ்” கீழ் சுமார் 64, 65 சிறு தொழில்கள் நடத்தப்படுகின்றன. அரசு நடத்தும் தொழில் ரூபம் சம்பாதிக்க பிறந்த தொழில் அல்ல. மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகளை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் தொழிற்சாலைகளை அரசு நடத்தி வருகிறது. அங்கு நடக்கும் அச்சிரமங்களுக்கு அளவேயில்லை. கூலி விதிதங்கள் மகா போசம் இன்னும் அரசு நடத்தும் தொழிற்சாலையில் தொழிலாளர்கள் பிராவிடெண்ட் பண்டக் கொடுத்தாலும், கட்டாத நிலைமையான இருந்தவருகிறது. போன வருஷம் அந்த நிலைமை இருந்தது. இந்தப் புதிய அரசு வந்தபிறகு நிலைமை எப்படியிருக்கிறதோ தெரியவில்லை.

பொதுத் துறையிலே நமது தொழிலாளர் நல சட்டங்கள், விதிகள் முதலியவற்றை ஒழுங்குபடுத்தி அமல்படுத்தவதற்கு உத்தரவாதம் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

தொழிற்சங்கங்களுக்கு அங்கீகாரம் அளிக்க ரகசிய வோட் எடுப்பு நடத்தப்பட வேண்டும். ஐம்பது சதவிகிதத்திற்கு மேற்பட்டிருந்தால் அந்தச் சங்கத்தை நாம் அங்கீகரிக்க வேண்டும். அப்படி ஐம்பது சதவிகிதம் இல்லாமல் 45 சதவிகிதம், 35 சதவிகிதம் என்று இருந்தால், எந்தச் சங்கத்திற்கு அதிக அளவில் ஆதரவு இருக்கிறதோ அந்தச் சங்கத்தை

1968 மார்ச் 19] [திரு. எ. பாசுப்பிரமணியன்]

அங்கீகரிக்க வேண்டும். ஏதாவது நடைமுறை விஷயங்களைப்பற்றி முடிவு எடுக்க முன்வரும்போது இரண்டு சங்கங்களையும் கூட்டி உழைத்துப் பேச வேண்டும். ஆனால் மெஜாரிட்டி உறுப்பினர்களையே சங்கத்திற்குத்தான் அங்கீகாரம் அளிக்க வேண்டும். ஐ.என்.டி.யூ.சி.—அல்லது வேறு பெயரடைய சங்கத்திற்குத்தான் அங்கீகாரம் என்று இருக்கக்கூடாது. இந்தக் கட்சி யூனியன், அந்தக் கட்சி யூனியன் என்ற பிரச்சினைக்கே இடமில்லை. சங்கம் என்று இருந்தால் வேட எடுப்பு நடத்தலாம். தேர்தல் நடத்தலாம். வெற்றிபெற்ற சங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் அளிக்க வேண்டும். ஆனால் சிறுபான்மையாக இருக்கக்கூடிய சங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் அளிக்கப்படுகிறது. இதை மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

ஜூடிஷியல் என்சூயரி அவசியம் என்பதை கொள்கையளவில் ஒப்புக் கொள்வதாக தொழிலாளர் அமைச்சர் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். கொள்கையை நடைமுறையில் அமல்படுத்தும்போது உயக்கம் ஏற்பட்டு வருகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் தொழிலாளர் பிரச்சினையைப்பற்றிய கொள்கைகளை நல்ல முறையில் அமல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த நேரத்தில் இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சில முதலாளிகள் மேலும் மேலும் கன்சிலிடியேஷனுக்குக் கூப்பிட்டாலும் வருவதில்லை, எழுதியனுப்பினாலும் வருவதில்லை, டெலிபேஷன் கூப்பிட்டாலும் வருவதில்லை. மிகவும் முரட்டுத்தனமாக தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் நடந்துகொள்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, திருச்சியிலே உள்ள சுந்தரம் டிரான்ஸ்போர்ட் லாக் அவுட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு இருக்கும் தொழிலாளர்கள் போனஸ் கேட்கவில்லை. வேறு எந்தக் கோரிக்கையும் கேட்கவில்லை. தொழிலாளர்கள் சில சமயங்களில் வேலை நிறுத்தம் செய்தால் சட்டவிரோதமான போக்கு என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் சுந்தரம் டிரான்ஸ்போர்ட்டில் இம்மாதம் 3-ம் தேதியிலிருந்து இன்றவரை கதவடைப்பு நடைபெற்று வருகிறது. 'இலாக் லாக் அவுட்' நடைபெற்று வருகிறது. தொழிலாளர் நல்ல இலாகா என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது என்று தெரியவில்லை. சட்ட விரோத லாக் அவுட் என்று ஏன் பிரகடனம் செய்யவில்லை அவர்களுடைய மனப்பான்மை மாறவில்லை. முன் இருந்ததைப்போலத்தான் இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. டல் உதாரணங்களே நான் தர முடியும்.

இன்று விலைவாசிகள் மேலும், மேலும் ஏறிக்கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில் முதலாளிகள் ஆட்குறைப்பு, கதவடைப்பு என்ற நிலைமையை உருவாக்கிக்கொண்டு வருகின்றனர். கோவையிலும் பஞ்சாபைத் தொழிலாளர்கள் கதவடைப்பால் அவதிப்படுகிறார்கள். தொழிலாளர்கள் சம்பளப்படி, பஞ்சப்படியைக் குறைக்க முதலாளிகள் இப்படி ஒரு போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். தொழிலாளர்கள் யாரும் விரும்பிப் போராட்டத்தை நடத்துவதில்லை. ஆனால் நாம் தொழிலாளர் பிரச்சினையை மிகவும் அனுதாபத்துடன் பார்க்க வேண்டும். தொழிலாளர் நல இலாகாவின்மூலம் மனப்போக்கு மாறாமல் நீடித்து வருகிறது. புதிய அமைச்சரவை நம் மாநிலத்தில் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இவர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்கிறார்களா? அவர்களுடைய எண்ணம் என்ன? இவர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்புக் கொடுத்துப் பார்க்கலாம் என்ற கருத்தில் தான் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய போராட்டங்களை ஆரம்பிக்காமல் இருக்கிறார்களே தவிர, மற்றவகைகளில் அல்லை. இந்தத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தொழிலாளர்களால் நல்லெண்ணம் இருக்கிறது. இவ்வரை ஏற்பட்டுள்ள கஷ்டங்களுக்கு எந்த அளவுக்குப் போராட்டம் நடந்திருக்க வேண்டுமோ, அந்த அளவிற்குப் போராட்டம் நடக்கவில்லை. காரணம் இந்த புதிய அமைச்சரவைக்கு நன்மை செய்ய வாய்ப்பு கொடுத்திருப்பதுதான். (மனியடிக்கப் பட்டது) நாட்டின் நிலைமை பொருளாதாரம் போன்றவைகளைப்பற்றி தொழிலாளர்களும் நன்னெயர்நீருக்கிறார்கள். என்னுடைய கட்சி உறுப்பினர் திரு. சி. கோவிந்தராஜன்

[திரு. எ. பாண்டிபிரமணியன்]

[1968 மார்ச் 19]

கூறியபடி மனிதனின் உழைப்புக்கு வீலை கேட்டால் சிலருக்குக் கோபம் வருகிறது. அதற்கு நியாயம் வழங்கப்பட வேண்டும். அதற்குத் தீவு காண வேண்டும். எந்தத் தலைவர், எந்த யூனியன், எந்த சங்கம் என்று பார்க்காமல்; தொழிலாளர்களின் கோரிக்கையின், நியாயத்தின் அடிப்படையில் பார்த்து குறைகளுக்குப் பரிகாரம் காணவேண்டும். இந்தத் துறை இலாகா முறையாக செயல்பட வேண்டும் என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, உலகம் உருவானது இயற்கையென்றாலும், அதை உருவாக்கி மக்கள் மன்றமாக மாற்றிப் பொதுமக்கள் சக்திதான். அத்தகைய தொழிலாளர் நலன் குறித்த இந்த மானியக் கோரிக்கையில் பேசுவதில் பெருமை அடைகின்றேன். தொழிலாளர் நலனை முன்னிட்டே நமது அரசு வகுத்திருக்கின்ற கொள்கை, இந்த நமக்கு வழங்கப்பட்டு இருக்கிற விவர அறிக்கையில் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தொழில் கூடத்தில் தொழிலதிபருடன் தொழிலாளிகள் பொறுப்பு மிகுந்த உறவு முறையைக்கொள்வது, தொழிற்கூடத்திற்கு வெளியே தொழிலாளர்கள் மனிதர்களாக வளர வேண்டிய அளவிற்கு வளராமல் உடுக்கிற சமூக நெருக்கத்திற்கு அதிக அளவில் உட்படாமல், அவர்கள் முழு அளவில் வளர வழிவகை செய்வது, தொழிற் சங்கத்தின் ஈடுபாட்டிற்கு தொழிலாளர்களும், அவர்களுக்காகப் பாடுபடுகிற அவர்களுடைய தலைவர்களும் இரத்தக் கொள்கையை வரவேற்பார்கள் என்பதில் ஐயப்பாடு இல்லை. ஆனால் இந்த விவாதத்தை துவக்கிவைத்தப் பேசிய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் திரு. ராமமூர்த்தி அவர்கள் "இதைக் கொள்கை அளவில்தான் எழுவியிருக்கிறார்கள். நடைமுறையில் இப்படி நடப்பதில்லை" என்று குற்றசாட்டைச் சொல்லி அதற்குக் காரணம் கழகத்தவர்களுக்கு இந்தக் கொள்கையிலேயே நம்பிக்கை இல்லை என்ற குற்றசாட்டையும் சாட்டினார்கள். இப்படி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்களுக்கு அவர்கள் வகுக்கிற கொள்கையிலேயே நம்பிக்கை இல்லை என்று காங்கிரஸ்காரர் குற்றம் சாட்டுவது இது முதல் தடவை அல்ல. கழகம் தோன்றிய காலத்தில் இரண்டுதே, அதில் எங்களுக்கு நம்பிக்கையில்லை என்று மக்களிடத்தில் சொல்லிவந்தார்கள். கழகம் எடுத்துக் கூறிய கொள்கைகள் எங்களுக்கு மாத்திரம் நம்பிக்கை உடையவை அல்ல, மக்களுக்கும் நம்பிக்கையடையவை என்பதை கடந்த பொதுத் தேர்தலிலே மக்கள் நிரூபித்துவிட்டார்கள். அதன் காரணமாகத்தான் நாங்கள் இங்கேயும், அவர்கள் அங்கேயும் இருக்கிற நிலை ஏற்பட்டது.

தொழிலாளர்களின் நலனை இந்த அரசு மிகுந்த அக்கறை கொண்டு இருக்கிறது. அதன் காரணமாகவேதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு தொழில் தகராறு ஏற்படுகிற போதே அமைச்சர்கள் நேரடியாகத் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளையும், முதலாளிகளையும், அதிகாரிகளையும் உடனடிவகுத்து சட்டத்தை மீறாதவகையில் சுழங்கமான முறையில் பேசி உடனாடு களை முயன்று வந்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் பேசும்போதும் அதிகாரிகளுடைய இந்த நடைமுறை இடைஞ்சலாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். தொழில் தகராறு ஏற்படுவதற்கு முக்கியமான காரணமே பெரும்பாலான இடங்களில் ஒருவரை ஒருவர் நன்கு புரிந்துகொள்ளாதது தான். இப்படி அமைச்சர் அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட இரு தரப்பினரை ஒன்றுசுடிப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளிப்பதானது பிரச்சினையை உடனே தீர்த்துவிடுகிறது. இதனால் அதிகாரிகளுடைய வேலை எதற்கும் சந்தகம் ஏற்படுவதில்லை. சட்டத்தின் அடிப்படையை ஒட்டித்தான் இப்போர்ப்பட்ட பிரச்சினை தீர்க்கப்படுகிறது. இதில் முதலாளிகளுக்கு ஒரு சங்கடம் ஏற்படுவது அதற்குக் காரணம் இந்தப் பிரச்சினை முறைப்படி கீழே இருந்து வருமானால் வரிசையாக வருவதில் காலதாமதம் ஏற்படும். மேலே வந்து சேர்வதற்கு நீண்டகாலம் பிடிக்கும். இந்த நீண்டகால இடை

1968 மார்ச் 19] [திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்]

வெளி முதலாளிகளுக்கு அனுசூலமாக இருக்கிறது. ஆனால் தொழிலாளர்கள் வெகுவாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஜப்பாடி அமைச்சரே நேரிடையாகப் பேச்சுவாதனை ஏற்படுத்திவிடவதன் மூலம் காலதாமதம் தவிரக் கப்படுவதை சில முதலாளிகள் எதிர்க்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் தான் கார்மிரஸ் கட்சியினர் சார்பிலும் இது எதிர்க்கப்படுகிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

இன்னொன்றும் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த ஆட்சியில்தான் வேலை நிறுத்தம் அதிகம் என்று சொன்னார்கள். வேலை நிறுத்தம் என்பது யாரால் ஏற்படுகிறது? எந்தச் சூழ்நிலையில் ஏற்படுகிறது என்பதை நாம் அறிய வேண்டும். நான் இதைப்பற்றி கொஞ்சம் வெள்ளையாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஓர் பக்கம் முதலாளிமார்களாலும் மற்றொரு பக்கம் தொழிற்சங்கங்களைச் சேர்ந்த ஒருசில தலைவர்களாலும் தான் இந்தச் சூழ்நிலை உருவாக்கப்படுகிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்கள் சம்பளம் செய்வது, வேலைவெட்டு எடுப்பது, வேஜ் போர்டிலே கொடுக்கப்பட்ட தீர்மானம் அமுலாக்காமல் இருப்பது ஆகியவை வேலைநிறுத்தத்திற்குக் காரணம் என்பது ஒருபக்கக் கலாக்கு. இன்னொரு பக்கத்தில் தொழிலாளர்களின் நன்மைக்காகவே பாடுபடுகிறோம் என்று சொல்லி ஒரு சில தலைவர்கள் தொழிலாளர் அனைத்துமையாக வேலை நிறுத்தத்திற்கு தூண்டிவிட்டு வெளிப்படைக்கவே தங்கள் இயக்கத்திற்கு அனாதைப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். தங்களுடைய அரசியல் ஆதிக்கத்திற்காகவே செயல்படுகிறது என்று சொல்ல வேண்டிய துர்ப்பாக்கியம் ஏற்படுகிறது. இம்மாதிரியான நிலை அல்ல. வருந்தத்தக்க நிலைதான். ஒருசில தலைவர்கள் அப்படிச் செய்கிறார்கள். நான் எல்லோரையும் குறிப்பிட்டேன். நான் அந்த ஒரு சிலரின் பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. கடந்த ஓராண்டு காலத்தில் எந்த எந்த இடங்களில் பல வேலை நிறுத்தங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்று பார்த்து அவர்களுடைய தொழிற்சங்கத் தலைவர் யார் என்று பார்த்தாலே நான் சொல்வது தெரியும். நிச்சயமாக இந்த செயல் தவிரக் கப்பட்டாக வேண்டும். அனாதைகளிடத்தில் அந்த அந்தத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் பேசுவது உடனே வெளியேயோடு தொழிலாளர்களிடத்தில் அமைச்சர்கள் சொன்னவற்றுக்கு மாறாக கருத்துக்களைச் சொன்னதாகச் சொல்லி அவர்களுக்கு ஆதாரம் காட்டுவது, தொழிலாளர்களுடைய உணர்ச்சியை திசைமாற்றிவிட்டு வேலை நிறுத்தங்களுக்கு தூண்டுவது நல்லதல்ல. இங்கு இந்த அரசு நல்ல மறறம் காணவேண்டுமென்று விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கு பேசிய நெல்லிக்குப்பம் தொகுதி உறுப்பினர் திரு. C. கோவிந்தராசன் அவர்கள் தொழிலாளர் நலன் இலாக்கா என்றால் தொழிலாளர்களுடைய நலன்களைப்பற்றி மட்டுமே பேச வேண்டும். மற்ற விவரங்கள் பேசக்கூடாது என்றுகூடத் தொழிலாளர் நல இலாக்கா தொழிலாளர்களுக்காகவே இருக்கவேண்டும். அவர்களுக்காகவே பணி யாற்றவேண்டும் ஆனால் நியாய அடிப்படையில் சில விதமுறைகளுக்குட்பட்டு செயல்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தவறான முறையில் செலவுக்கூடாது. அதனால் அபாயகரமான விளைவுகள் ஏற்படக்கூடும். ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்று தொழிலை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கொள்கையை எடுத்துச் சொன்னார்கள். உண்மையில் அது நல்ல கருத்துத்தான். ஆனால் இதை சில தொழிலதிபர்கள் தொழிலாளர்களை ஏமாற்றத்தான் பயன்படுத்திக் கொள்ள எண்ணுதல் தெரியும். ஒரு இடத்தில் குறிப்பிட்ட ஐ.என்.டி.யு.ஸி. சங்கம் மைனாரிட்டியாக இருக்கிறது. வெளியில் இருக்கிற, எதைத் தலைமையில் உள்ள சங்கம் மெஜாரிட்டியாக இருக்கிறது. ஆனால் தொழிலதிபர்கள் உங்கள் அமைச்சரே ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு யூனியன் என்றுதான் சொல்கிறார் என்று எடுத்துக்காட்டப்பட்டு எங்கள் சங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் மறுக்கப்படுகிறது தொழிற்சங்கங்கள் அகில இந்திய அடிப்படையில் கட்சிகளின் ரீதியில் அமைந்து செயல்படுகிறபோது எப்படி இந்தக் கொள்கை பொருந்தும் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். இதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அறிக்கையில்

[திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்] [1968 மார்ச் 19]

நான்கு மையத் தொழிற்சங்கங்களும் தனித்தனி அரசியல் கட்சியுடன் தொடர்புள்ளவையாதலால், அரசியல் கட்சிகளிடையே ஒரே சமயத்தில் இவ்வகையில் ஓர் உடன்படிக்கை காண்பது அவசியமாகும் என்று குறிப்பிட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். தொழிலாளர் நலனில் அக்கறை கொண்டுள்ள இந்த அரசு இப்படிப்பட்ட நல்ல தேவையான கொள்கைகளை வகுத்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன்.

நான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிற புரகைவாக்கம் தொகுதி ஒரு தொழிலாளர் பகுதி. இங்கு தொழிற்பேட்டைகள் இருக்கின்றன. ஆஸ்பத்திரிகளும், ஆஸ்பத்திரிகளால் பணியாற்றுகிற தொழிலாளர்களும் இருக்கிறார்கள். இங்கேதான் தமிழ்ப் பெரியார் திரு. வி. க. பெயரில் ஒரு தொழிலாளர் காலனி இருக்கிறது. தொழிலாளர்களுடைய வீட்டு வசதிக் கூட வீட்டுவசதி போர்டு காரியங்களைச் செய்கின்றன. ஆனால் இந்தப் பகுதியில் தண்ணீர் வசதிதான் இல்லை. புழலுவே தண்ணீர் கிடைப்பது. பட்டினம் என்ற பகுதியில் இருந்து வண்டல் கலங்களை நீர் கொடுக்கப் படுகிறது. இந்தப் பகுதிக்கு நல்ல குடிதண்ணீர் வசதியைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் தென் ரயிலவே காலனியும் இருக்கிறது. 800 குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. அந்தத் தொழிலாளர் பெருமக்களால் நான் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருந்தும், அந்தக் காலனிக்கு எந்தக் காரியமும் செய்ய முடியவில்லை. அந்தக் காலனிக்குள்ளே ஓர் உயர்நிலைப்பள்ளி இருக்கிறது. மண் தரையில் மாணவர்களை உட்காரவைத்து பாடம் நடக்கிறது. வகுப்புக்கு வகுப்பு இடையிலே ஒரு தட்டி, அதில் தானைப் பூசி அதையே கரும் பலகையாக உபயோகிக்கிறார்கள். இன்னும் வேதனைப்படவேண்டிய விஷயம் கக்கூஸ் வசதி கிடையாது. மாணவர்கள் அந்த ரயிலவே காலனியில் தங்கள் தங்கள் வீட்டுக்குப் போய்விட்டுதான் வரவேண்டும்.

அவர்களுக்கு லேபர்ட்ரிடும் கிடைப்பது. ஹெட்மாஸ்டர் இருக்கக் கூடிய சிறிய அறையிலே அது போட்டு அடைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம் முடைய அரசைக் குறை சொல்வதாக இதை சொல்லவில்லை, மத்திய அரசு பொறுப்பிலேதான் அது இருக்கிறது. ஐ.சி.ஏப். காலனி இருக்கிறது அந்தப் பகுதியோடு இந்தக் காலனிப் பகுதியையும் சேர்த்து வருங்காலத்திலே ஒரு முனிசிபல் டிவிஷனாக ஆக்கப்பட இருக்கிறது. 100 டிவிஷன்களாக இருப்பதை 120 டிவிஷன்களாக மாற்றியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அப்படி ஆகுபொழுது அந்த இரண்டு பகுதிகளும் சேர்ந்து ஒரு வார்டு ஆகப்போகிறது. அங்கே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருகின்றவர் எப்படி பணியாற்றுவார்கள்? என்ன பணியாற்றுவார்கள்? ஒட்டுப்போட்டு அவரை மறைத்திருத்தேர்ந்தெடுத்த அனுப்புவார்களே தவிர அவர்களுக்காக அவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற பிரதிநிதி அவர்களுக்கு ஒன்றும் செய்யமுடியாதநிலைதான் இருக்கும். ஆகவேநான் மாண்புமிகு முதல்மைச்சர் அவர்களை மிகவும் விருமபி வேண்டி பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்தியசர்க்காரிடத்திலே இதை எடுத்துச் சொல்லி அந்த பொறுப்பை மாநகராட்சியையே ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்து அதற்கான மேம்பாட்டுச் செலவை மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து மான்யமாக பெறுவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே மனநோய் மருத்துவமனை இருக்கிறது. அங்கேயும் காலனியொன்று இருக்கிறது. ஆனால் அங்கேயுள்ள வீடுகள் குன்றித் தெல்லக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது, பாழடைந்த கடடிடங்களாக இருக்கிறது, சுற்றியிருக்கிற நிலப்பரப்புகள் எல்லாம் சுகாதார வசதிகள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. மென்ட்டல் ஆஸ்பத்திரியில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி போர்டு மூலம் தொழிலில் அமைச்சர் அவர்கள் வீடுகள் கட்டுவதற்கு வீட்டு மனைகள் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களின் பிள்ளைகளுக்கென அங்கே ஒரு பள்ளிக்கூடம் கட்டுவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1968 மார்ச் 19] [திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்]

ஈ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பத்திரியில் தொழிலாளர்களுக்கு 56 நாட்கள் சம்பளத்துடன் லீவு கொடுக்கிறார்கள். டி.பி., புற்று நோய் போன்ற நோய்களுக்கு எவ்வளவு காலம் லீவில் இருந்தாலும் சம்பளம் தரப்படுகிறது. ஆனால், பிராங்கடில் ஆஸ்துமா என்னும் இழப்பு நோய்களுக்கும் அதைப் போன்றே எவ்வளவு காலம் லீவில் இருந்தாலும் சம்பளம் தரப்பட வேண்டும். ஏன் என்றால் அது கஷ்டரோகத்திற்கு எந்த வகையிலும் குறைந்த நோய் அல்ல. ஆகவே அவர்களுக்கும் அந்த வசதியைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மொத்தத்தில் விடுமுறை நாட்கள் தரப்படுவதில் மூன்று நாட்கள் ஒன்று சுதந்திர தினம், மற்றொன்று குடியரசு தினம், மூன்றாவது காந்தி ஜயந்திக்கு என்று மூன்று நாட்கள் தேசிய விடுமுறை கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், இந்த மூன்று நாட்களையும் சாதாரண மற்ற விடுமுறைகளோடு சேர்த்து விடுகிறார்கள். அப்படியில்லாமல் இந்த மூன்று விடுமுறை நாட்களையும் தனியாக ஒதுக்கிவிட்டு மற்ற விடுமுறைகள் 8 அல்லது 10 என்று விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

பொதுவாக இப்படிப்பட்ட பல நன்மைகள் தொழிலாளர்களுக்கு நம் முடைய தொழிலமைச்சர் அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்குப் பணியாற்ற வேண்டுமென்ற அக்கறையோடு திறமையைப் பணியாற்றுகின்ற அவர்கள் செய்து தருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நல மானியக் கோரிக்கையின் போலே சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த அரசு தொழிலாளர்களுடைய கொள்கையைப் பொறுத்து ஓரளவுக்கு அணுகுகின்ற முறைகளிலே தீர்வு காணுகின்ற முறையிலே இருக்கின்றது என்பதை நான் ஒத்தக்கொள்கிற தயாராக இருக்கிறேன். இருந்தாலும்கூட, பழைய முறைகளிலிருந்து முதலாளி-தொழிலாளி தகராறுகள் வளக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். போராடினால்தான் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சனை தரும் என்ற நிலைமை இன்னும் நாட்டிலே இருந்து நீங்கிவிடவில்லை. எந்த சிறு பிரச்சனாக இருந்தாலும் தொழிற்சாலைகளிலே ஒரு நிர்பந்தமான சூழ்நிலையை உருவாக்கினால்தான் தீவிரமான முடிவென்ற துர்பாக்கியமான நிலைமை இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. 1947-ஆம் ஆண்டு தெலிஸில் ஒழுங்குவந்திச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். அது தொழிற்சங்கங்களாலே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சட்டம் அல்ல. பொதுவாக அரசாங்கமும் முதலாளிகளும் அந்தச் சட்டத்தை உருவாக்கித் தொழிலாளர்களின் மேல் அது திணக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்தக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். வாங்கம் என்ன ஆகிறது? அதை மாற்றுவதற்கு ஏதாவது முயற்சியெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தொழில் தகராறுகள் ஏராளமாக தொழிற்சாலைகளில் ஏற்பட்டு அதன் மூலம் வேலை நிறுத்தங்கள்கூட அதிகமாக நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இந்த நிலைமைக்குக் காரணம் முதலாளிகளுக்கு நேரடியாகப் பேசித் தீர்வுகாணும் நோக்கம் கிடையாது. லாப நோக்கம் ஒன்றுதான் அவர்களுடைய குறிக்கோளாக இருக்கிறதே தவிர தொழிலாளர்களின் நியாயமான கோரிக்கைகளில் கவனம் செலுத்துகின்ற மனப்பான்மை அவர்களிடம் கிடையாது. சமூக அதிகாரிகளின் முன்னிலையிலே கூட முதலாளிகள் வருவது கிடையாது. வெல்ஃபேர் டிபார்ட்மென்ட் என்று வைத்துக் கொண்டு அவர்களை வைத்து அதிகாரிகள் மத்தியிலே அவர்கள்தான் வருகிறார்கள், ஆலோசிப்பார்கள் என்ன சொல்கிறார்களோ அதைத்தான் அவர்களுடைய கருத்தாகச் சொல்கிறார்கள். சமூக அதிகாரிகள் தொழிற்சங்கங்கள் ஏதாவது சொன்னால் அதைக்கூட சரியான முறையில் அவர்கள் முதலாளிகளிடம் சொல்வது இல்லை. சமூக அதிகாரிகளோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி உடனடியாகப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காணுவதற்கு வேல்ஃபேர் ஆபீஸர்கள் முயற்சிப்பது கிடையாது. அதன்மூலமாகத்தான்

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

[1968 மார்ச் 19]

தொழில் தகராறுகள் கிளப்பப்படுகின்றன. சமரஸ் அதிகாரிகள் சொல்லியும் கூட கேட்காத நிலையில் முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள். தொழிற் கொள்கையிலே சமரஸ் காண்பதிலேதான் லாபம் இருக்கிறது என்று தொழிற்நிபந்தனா கருதுகிறது. அப்படிச் செய்தால் அதைக் கடைப்பிடிக்க காத்திருக்கிறது. ஆனால் அதை எதிர்த்து முதலாளிகள் செய்தால் அதைத் தடுப்பதற்குச் சட்டத்தில் எந்தவிதமான வசதியும் கிடையாது. 1966-ஆம் ஆண்டில் கதவடைப்புள்ள உட்பட 176 வேலை நிறுத்தங்கள் நடைபெற்றன. இவற்றின் காரணமாக 7,54,612 மனித வேலை நாட்கள் இழக்கப்பட்டன. இதிலே 32 சதவீத தகராறுகளில் வேலை நிறுத்தங்கள் ஏற்பட்டன எனத் தெரிகிறது. ஒருதலைப்பட்சமான முடிவை ஏற்றுக் கொண்டு டிஸ்ட்ரிக்ட் செய்யப்படுகிறார்கள். அதற்குத் தீர்வுகாண முடியும் என்ற நம்பிக்கை தொழிலாளர்களுக்குக் கிடையாது. ஒருதலைப்பட்சமான விசாரணை செய்து அதைக் கொண்டு டிஸ்ட்ரிக்ட் செய்துவிடுகிறார்கள். அது தவறான போக்கு என்றுதான் வேலைநிறுத்தம் செய்கிறார்கள். டிஸ்ட்ரிக்ட் செய்து செய்துதான் என்று சொல்லி கோர்ட்டுவரைக்கும் பார்க்கும் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லிவிடுகிற நிலைமை இருக்கிறது. உயர்நீதி மன்றம் வரைக்கும் போவதற்கு 3, 4 வருஷங்கள் இழக்கப்பட்டுவிடுகிறது என்ற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே டிஸ்ட்ரிக்ட் செய்யப்பட்டால் அப்படிச் செய்தது சரியா தவறு என்று மூன்று மாதங்களுக்குள் பார்க்கப் பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால்தான் இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முடியும். ஒவ்வொரு தொழிலிலும் முறையான சம்பளம் கிடையாது. 1956-லே வேலை செய்வதற்கு கொடுக்கவேண்டிய சம்பளத்திற்காகச் செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தங்கள் தான் இருந்தவருகின்றன.

பிற்பகல்
1-00

மத்திய சர்க்கார் வேஜ் போர்டு நியமித்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை உடன்பட்ட சம்பளப் பிரச்சினை அமலில் இல்லாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இன்று இருக்கின்ற விலைவாசிகளுக்குத் தக்கபடி தொழிலாளர்கள் சம்பள உயர்வு கோருகின்ற நேரத்தில் ஆலை முதலாளிகள் கொடுக்க முடியாது என்று கூறுகிறார்கள். இந்த நிலை பற்றிப் பரிசீலிக்க வேண்டும். கோவையில் பல ஆலைகள் மூடப்பட்டு லோகநாதன் கமிட்டியை அரசாங்கம் அமைத்து 18 மாதங்களுக்குப் பாங்குகள் கடன் வழங்க அரசாங்கம் காரண்டி கொடுத்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே இரண்டு மூன்று மில்லிகள் அந்தக்குப் பிறகு திறக்கப்பட்டாலும் இன்னும் மூன்று நான்கு ஆலைகள் திறக்கப்படாமலே இருக்கின்றன. லோகநாதன் கமிட்டி சிபார்சு செய்தும் சர்க்கார் காரண்டி கொடுத்தும் பாங்குகள் கடன் கொடுக்க முன்வரவில்லை. என்ன செய்வது என்ற நிலையில் அவை மூடப்பட்ட நிலையிலேயே இருக்கின்றன. அத்தகைய ஆலைகளைத் தமிழக அரசாங்கமே ஏற்று நடத்த முன் வருவதற்கான நிலைமையை உருவாக்கவேண்டும். அல்லது மத்திய அரசாங்கச் சட்டத்தைத் திருத்தச் செய்து ஆலைகளை ஏற்று நடத்தும் சந்தர்ப்பத்தை அரசு உண்டாக்கி இருக்கவேண்டும். இந்த இரண்டிலும் கடந்த மூன்றாண்டுகளாக எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : மூன்றாண்டுகளாக ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொன்னதில் இரண்டு ஆண்டுகளை நீக்கிவிட்டு இந்த ஓராண்டில் நம்முடைய கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட இரண்டு முறைகளிலும் இந்த அரசு முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பது உறுப்பினர் அவர்களுக்கே தெரியும். மூடப்பட்ட ஆலைகளை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்வதற்கான உரிமையோ, சட்டமோ மாநில அரசுக்கு இல்லை. மூடப்பட்ட ஆலைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் மத்திய அரசு அதற்காக ஒரு கமிட்டியை நியமித்து, எத்தனாலே மூடப்பட்டிருக்கிறது அவற்றை எடுத்துக் கொள்ள முடியுமா என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து அதன்பிறகுதான் எடுத்துக் கொள்ளுகின்ற பிரச்சினை எழும். அதிலே, நீண்ட காலத்தாமதம் ஆகும் என்ற நிலை இருக்குமானால் மூடப்படுகிற நேரத்தில் மாநில அரசு அவற்றுக்கு ஏதாவது பண உதவி ஏற்படும்படியாகச் செய்து அவற்றைத்

1968 மார்ச் 19]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

திறக்கவேண்டுமென்ற முயற்சியிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறது. நண்பர் அவர்கள் அதையும் சேர்த்துச் சொல்லியிருப்பார்களேயானால் இந்த அரசு அனுதாபத்தோடு கவனித்து வருகிறது என்பதற்குக் கொஞ்சமாவது ஆதாரம் கிடைக்கும்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : கால தாமதம் ஏற்படும் என்ற நிலைமையில் சிறிது காலம்கூட நின்றிருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லாமல் எதாவது தொழில் சட்டத்தினை பெயரால் அந்த ஆலைகளை எடுத்து நடத்துவதற்கு 'ஹோ கால் நோட்டீஸ்' கொடுத்திருக்கலாம். ஆனால் பண நெருக்கடியின் காரணமாகத்தான் இந்த மாதிரி ஆலைகள் நின்று கொண்டிருக்கின்றன என்று சொல்ல முடியாது. மங்க விலாஸ் ஆலையில் அந்த முதலாளிக்குப் பண நெருக்கடி என்ற பிரச்சினை கிடையாது. அவர்களுக்குள்ளே இருக்கும் போட்டியின் காரணமாக அந்த ஆலையை அநியாயமாக நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். அதைக் கூடச் சரி செய்ய முடியாத அளவுக்கு மாநில அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. இந்த மாதிரி மத்திய அரசிடம் அதிகாரம் குவிக்கப்பட்டிருக்குமானால், மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் இல்லாத நிலைமையில் தொழில் இந்த தேசத்தில் வளரும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்படவில்லை. அதற்கான அதிகாரத்தைத் தமிழக அரசு பெறுவதற்கு மத்திய அரசை நிர்ப்பந்தப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

***திரு. சோ. அழகர்சாமி :** தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நலன், தொழிற்சாலை என்ற மானியத்தினை நான் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக, இன்று நாட்டிலே தொழிற்சாலைகளிலே ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்கள் பெரிய நெருக்கடியை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றதான் சொல்ல வேண்டும். ஒவ்வொரு தொழிற்சாலைமீதும் தங்களுடைய சிறு சிறு கோரிக்கைகளுக்குக் கூட பெரிய போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுத்தான் அந்தக் கோரிக்கைகளைப் பெறவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. பஞ்சாலைத் தொழிலை எடுத்துக்கொண்டால் எப்போதும் 1-ம் தேதியிலிருந்து 15 மில்களை மூடப்போவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதோடு 50 மில்களைப் 15 தினங்கள் மூடி வைக்கப் போவதாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். செம்போட்டையில் பாலராமவர்மா என்ற மில் ஒரு வருஷ காலமாக மூடப்பட்டு அங்குள்ள சமார் 700 தொழிலாளர்கள் பஞ்சம் பட்டினியால் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மில்லைத் திறக்கவேண்டுமென்று போராட்டம் நடத்திய 200-க்கும் அதிகமான தொழிலாளர்கள் ஊது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். மாணேஜ்மெண்டுக்குள்ளாகவே ஏற்பட்ட தகராறின் காரணமாகத்தான் மில்லை நடத்தாமல் மூடிவிட்டார்கள். மாணேஜ்மெண்ட் மாறிய பிறகும்கூட பேச்சுவார்த்தைக்காக கமிஷனரோ கலெக்டரோ கூப்பிட்டாலும் கூட அந்த முதலாளிகள் வருவதில்லை. அந்த தொழிலாளர்களைப் பட்டினிபோட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். ராஜபாளைய ஜானகிராம் ஸ்பின்னிங் மில் என்று இருக்கிறது. அதிலே 350 தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்தந்த மாதச் சம்பளம் அந்தந்த மாதமே கொடுக்கப்படுவதில்லை. மூன்று மாதம் கழிந்த பிறகுதான் சம்பளத்தைக் கொடுக்கின்ற பழக்கம் இருந்து வருகிறது. மாத மாதம் கொடுக்கும்படி கேட்டால் கொடுப்பதில்லை. இதற்காக நடவடிக்கை எடுக்க தொழிலாளர்கள் முயன்றால் இவைகள் எல்லாம் கோர்ட்டுக்கு வந்து தீப்புக் கிடைக்க எத்தனை மாதம் ஆகுமோ தெரியாது. இந்த மாதிரி நெருக்கடியைப் போக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் தொழிலாளர்கள் பக்கம் உதரியமாக நின்று முதலாளிகளை நிர்ப்பந்தப்படுத்த வேண்டும். 'மில்களை மூடிவிடுவதால் முதலாளிகளுக்கு பாதகம் இல்லை. தொழிலாளர்கள்தான் தங்களுடைய வாழ்க்கைக்கு வழி இல்லாமல் தவிக்கிறார்கள். யாருடைய தூண்டுதலாலோ தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபடுவதில்லை. போராட்டத்தில் ஈடுபட்டால் தங்களுடைய வாழ்க்கை நிலை பாதிக்கப்படும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் நன்கு சிந்தித்துப் பார்த்து வேறு வழி இல்லாமல் நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாகத்தான் போராட்டத்தில் இறங்குகிறார்கள். பிறர் துண்டி

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1968 மார்ச் 19]

விடுவதன் காரணமாகப் போராடமாட்டார்கள், போராட முடியாது. இந்தப் பிரச்சினைகளில் எல்லாம் அரசாங்கம் சிக்கிரமாகத் தலையிட்டு அந்தத் தகராறுகளை உடனுக்குடன் தீர்க்க முயற்சிக்கவேண்டும்.

இன்னும் சில தொழிற்சாலைகளில் இடைக்கால நிவாரணம் அமல் நடத்தப்படாமல் இருக்கிறது, இன்ஜினியரிங் தொழிற்சாலைகளில் பல முதலாளிகள் இடைக்கால நிவாரணம் கொடுக்கவேண்டுமென்பதை அமல் நடத்தாமல் இருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் இடையில் ஏற்படும் தகராறுகளின் போது போலீஸ் சலையிட்டு துப்பாக்கிப் பிரயோகம் வரை ஏற்படும் நிலைமை இருக்கிறது இந்த நிலை அறவே கூடாது. எதிர்காலத்திலே இந்த மாதிரி நிலைமைகள் ஏற்படாமல் தடுக்க வேண்டும். துப்பாக்கிப் பிரயோகங்கள் நடந்த இடத்தில்கூட நீதிபதியை நியமித்து விசாரணை நடத்துவதோடு கூட சம்பந்தப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்று மில்களில் பெரிய நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கும் நேரத்தில் அது முதலாளிகளுக்கு ஏற்பட்ட நெருக்கடி என்று சொல்வது சரியல்ல. தகராறு செய்யக்கூடிய நிலையில் உள்ள முதலாளிகள் நடத்துகின்ற மில்களை அரசு ஏற்று நடத்துவதென்றும் ஒரு தீர்மானத்தை இந்த மன்றத்தில் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றி அதை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பவேண்டும். அன்றும் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஏப்ரல் 1-ம் தேதியில் இருந்து பஞ்சாலகளை மூடுவது என்று முடிவு செய்திருக்கும் நிலையில் ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடியைத் தீர்க்க மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தொழிலாளர்கள், முதலாளிகள் ஒரு தரப்பினரையும் கூட்டி வைத்துப் பேசி மில்களை மூடுவதை நிறுத்தி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மோட்டார் தொழிலாளர்களுக்கு 12½ ரூபாய் இடைக்கால நிவாரணம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற சம்பள போர்ட் தீர்ப்பை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதை நம் அரசும் ஒப்புக் கொண்டு அவர்களுக்கு இடைக்கால நிவாரணம் கிடைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும். ஹைகோர்ட் தீர்ப்பு பற்றி பல உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அத்தீர்ப்பு தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமான தீர்ப்புதான். தொழிலாளர்கள் தங்கள் உழையின் மூலம் உற்பத்தி செய்யும் பண்டங்களை அவர்களுக்குள்ள உள்ள தகராறு தீராதபோது வெளியில் எடுத்துச் செல்வது நியாயமில்லை. தகராறு தீராத நிலையில் அப்பண்டங்களை வெளியில் எடுத்துச் செல்லும்போது மறியல் செய்ய அல்லது போர்ட்டில் நடத்த அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு. அந்த ஹைகோர்ட் தீர்ப்பை எதிர்த்து அப்பீல் செய்ய அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டும். அதை மதிப்பிற்குரிய தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் மற்ற தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் அழைத்துப் பேசும்போது அப்பீல் செய்வது என்பது சரிதான், செய்யவேண்டும் என்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஐ. என். டி. யு. சி. தலைவர் மட்டும் அதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்று அறிந்தேன். அத் தீர்ப்பை எதிர்த்து அப்பீல் செய்ய அரசாங்கம் முயற்சிக்கவேண்டும். தோல் பதனிடும் தொழிலாளர்கள், பீடித் தொழிலாளர்கள், உப்பளத் தொழிலாளர்கள் இவர்கள் பற்றிய அறிக்கை வந்தும் அது கெஜட்டில் பிரசுரிக்கப்படாமல், அதன் மீது நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அது பற்றியும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்.

தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சம்பள ஆக்டில் பல விதிகள் அமல் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. அதையும் செய்யவேண்டும். கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கு நெருக்கடி அதிகமாக இருக்கிறது.

[1968 மார்ச் 19]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

ஏப்ரல் 1-ம் தேதியில் இருந்து பரமக்குடியில் நெசவாளர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தின் ரெயில்வே காரியாலயங்கள் போன்றிடங்களில் மறியல் போராட்டம் நடத்த திட்டமிட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. பெரிய பாக்டிகள் வைத்து நெசவாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கும் பாக்டரி முதலாளிகள் கூட மிக மிகக் குறைந்த கூலி கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிரந்தரமான வேலையும் கொடுப்பதில்லை. அவர்களுக்கு வேறு வசதிகளும் செய்து கொடுப்பதில்லை. ஆகவே கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்காக ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்து அவர்களுக்கு தக்க பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும்.

கடைசியாக, லேபர் கமிஷனர் ஆபீசிலிருந்து லேபர் கெஸ்ட் என்று வெளியிடுகிறார்களாம். 1967 ஜனவரியில் போடப்படும் கெஸ்ட் 1968 ஜனவரியில்தான் வருகிறது. 1967 பிப்ரவரியில் போடப்படும் கெஸ்ட் 1968 பிப்ரவரியில்தான் வருகிறது. ஆகவே அந்த அந்த மாத கெஸ்ட் அந்த அந்த மாதத்தில் வெளிவரும் வகையில் ஒரு திருத்தத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. சு. துரைசாமி: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் இந்த மன்றத்தில் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என் கருத் தக்களைத் தெரிவிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். இந்த அரசு பொறுப் பேற்றுக்கொண்ட ஓர் ஆண்கொலத்தில், இந்த அரசு பொறுப் பேற்பதற்கு மன்னால் கோவை மாவட்டத்தில் மூடிக் கிடந்த பஞ்சாலக் களைத் திறப்பதற்காக இந்த அரசு எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை களுட் அதன் காரணமாக இன்ன அந்த ஐந்து பஞ்சாலங்களில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் வேலை வாய்ப்பு பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக இந்த அரசை அங்குள்ள அத்தனைத் தொழிலாளர்களும் இன்று பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு—எதிர் வரிசையில் உள்ள ராமமூர்த்தி அவர்கள் இங்கு பேசுகிற நேரத்தில் குறிப்பிட்டார்கள்—தொழிலாளர்களுக்கு நல்லமுறையில் உதவி செய்யவில்லை என்ற கருத்தை அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு தொழிற்சங்கத் துறையில் எந்தவிதத்தோட்புண்டு என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் தொழிற்சங்கங்களுடன் நல்ல தொடர்புள்ள கோவைப் பகுதியில் பணியாற்றுகிற ஒரு காங்கிரஸ் தொழிற்சங்கத்தைச் சார்ந்த தொழிற்சங்கத் தலைவர் அவர்களுடன் சென்ற ஞாயிற்றுக்கிழமை பேசிக்கொண்டிருந்தபோது அவர்கள் தெரி வித்தார்கள், காங்கிரஸ் அரசு இருந்த காலத்தில் ஒரு தொழில் தகராறை நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பவேண்டும் என்று அன்று கேட்கப்பட்டமூட காங்கிரஸ் அரசு அனுப்பாத வழக்கைக்கூட இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொறுப்பேற்ற பின்னர் தொழிலாளர்கள் பிரிவையில் உள்ள நியாயங்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கும் நீதிமன்றத்தில் அவர்கள் தங்கள் நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்வதற்கும் உரிமை பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதிலிருந்து இந்த அரசு மிகச் சிறந்த முறையில் பணியாற்றுகிறது என்பது தெரிய வரும், அதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்ட நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பின்னர் தொழிற்சாலைகளில் விபத்துக்கள் ஏற்படுவதும், அதன் காரணமாக உயிர் துறக்கக்கூடியவர்களின் எண்ணிக்கையும் குறைந்திருப்பதைக் காணலாம். 1966-ல் விபத்துக்கள் காரணமாக இறந்தவர்கள் 42 பேர்கள் என்றால், இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு 1967-ல் தொழிற்சாலைகள் பெருகியிருந்தாலும் கூட, அதிகப்படியான பேர்கள் தொழிற்சாலைகளில் ஈடுபட்டிருந்தபோதிலும், இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 25 ஆக குறைந்த

[திரு. சு. துரைசாமி]

[1968 மார்ச் 19]

திருக்கிறது என்பதிலிருந்தே இந்த அரசு தொழிற்சாலைகளில் எடுத்துக்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகள் மிகச் சிறப்பான முறையில் அமைந்திருக்கிறது என்பதை புரிந்து கொள்ளலாம். இதுபோல் இன்னும் பல நல்ல காரியங்களை இந்த அரசு செய்து கொண்டிருக்கின்றன.

திரு. ராமமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு பல துறைகளில் தொழிற்சங்கங்களைத் துவக்குவதாகக் கூறினார்கள். அவர்களுக்கு 30 அல்லது 32 வயது இருக்கலாம். அவர்கள் பிறந்திருப்பாரோ என்று எனக்குத் தெரியாது, அதற்கு முன்னால் நமது ஒப்பற்ற பெரும் தலைவர் இந்த மாதிலத்தின் முதல் அமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களிடம் ஈடுபட்டு அத் தொழிலாளர்களோடு நெருங்கிப் பழகும் அளவிற்கு அவர்கள் ஒரு தொழிற்சங்கப் பொறுப்பில் அன்று அமர்த்தப்பட்டார்கள். அந்தக் காலத்திலிருந்து வழிவழியாக அவர்கள் வழியில் பலர் பல்வேறு தொழிற்சங்கங்களில் பணியாற்றி வந்திருக்கிறார்கள். அந்த இயக்கம் தான் இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகமாக அமைந்திருக்கிறது. நம் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்துள்ள இந்த அறிக்கையில் மத்தியஸ்தத்திற்கு விடுவது சம்பந்தமாக முதலாளிகள் 67 சத விதிகம் பேர்கள் எதிர்ப்பு தெரிவிக்கிறார்கள் என்றும், தொழிற் சங்கங்கள் 53 சத விதிகத்திற்குத்தான் எதிர்ப்பு தெரிவிக்கிறார்கள் என்ற குறிப்பையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒன்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தொழிற் சங்கங்கள் நீதிமன்றங்களுக்குச் சென்று தொழிலாளர்களின் உரிமைகளைப் பெறவேண்டுமானால் நீண்ட கால தாமதமாகிறது. ஆகவே வேலை நீக்கம் போன்ற முக்கியமான பிரச்சனைகளில் கண்டிப்பாக மத்தியஸ்தத்திற்கு ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய முறையில் ஒரு வழி முறையைக் கொண்டு வந்தால் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதேபோல் இன்று தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி மிகக் குறைந்த அளவில்தான் இருக்கிறது.

இன்று மத்திய அரசு இந்த வீட்டு வசதிக்காக கொடுத்து வந்த உதவியைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். அப்படிக் குறைத்ததன் பலனாக நம் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுப்பது பெருமளவில் தடைப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே நம் அமைச்சரவை மத்திய அரசிடம் எடுத்துச் சொல்லி நம் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதிகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க பெரும் அளவில் நிதி உதவி பெற்று அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று பல பஞ்சாலைத் தொழிற்சாலைகளில் ஒப்பந்த முறை இருக்கிறது. காண்ட்ராக்ட் முறை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஈரோடில் கந்தசாமி ஸ்பின்னிங் மில் என்று ஒன்றிருக்கிறது. அதில் இரண்டு பிரிவுகள் வைத்து ரீலிங் பிரிவு ஒன்றை வைத்து அதை காண்ட்ராக்ட் முறையில் நடத்தி வருகிறார்கள். அந்த காண்ட்ராக்ட் முறை நிச்சயமாக ஒழிக்கப்பட வேண்டும். அதற்காக சட்டத்தின் மூலம் எந்த அளவிற்கு பாதுகாப்பு தேட முடியுமோ அந்த அளவிற்கு பாதுகாப்பு தேடவேண்டும்.

திருப்பூர் நகரத்தில் பணியன் தொழிலாளர்களுக்கு *குறைந்தபட்ச கூலி அடிப்படையில் கடந்த ஆகஸ்ட் மாதம் சம்பளம் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. அதன் பேரில் அந்த முதலாளிகள் உயர்நீதிமன்றத்திற்கு சென்றிருக்கிறார்கள். இதனால் அங்குள்ள 7000 பணியன் தொழிலாளர்கள் தங்கள் உரிமையைப் பெறமுடியாமல் இருக்கிறார்கள். உயர்நீதிமன்றத்திற்கு வழக்குகள் செல்வதால் காலதாமதம் ஆகிறது, ஆகவே தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகள் நீதிமன்றத்தில் விசுவலில் முடிவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1968 மார்ச் 19]

[திரு. க. துரைசாமி]

கைத்தறி, பவர்லூம் துறைகளில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ச்சேஞ்சு என்ற பெயரால் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒவ்வொரு அலுவலகம் இருக்கிறது. அங்கு பல குறைபாடுகள் இருப்பதாக சொல்கிறார்கள். அதை போக்கக்கூடிய முறையில் அங்குள்ள சட்டசபை உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு குழு நியமிக்கப்பட வேண்டும்.

தொழிலாளர் இன்ஷூரன்ஸ் சம்பந்தமாக திருப்பூர், உடுமலைபேட்டையில் ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டுவதற்கான இடங்களை விரைவில் பார்த்து அவற்றைக் கட்டி முடிக்கவேண்டும். பல்லடம், புஞ்சை புளியம்பட்டி போன்ற பகுதிகளில் அதை விரைவுபடுத்த வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து ஒரு முக்கியமான காரியத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். அது பொதுவாக இந்த மன்றத்தில் இருக்கும் அத்தனை பேருக்கும் சம்பந்தப்பட்டது. இன்று எதிர்க் கட்சியிலிருக்கின்ற அத்தனைபேரும், தொழிற்சாலைகளில் வேலையிழப்பு ஏற்பட்டு விட்டது, உழைக்கக்கூடிய சக்தி குறைந்துவிட்டது, அது இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பையேற்றுக் கொண்ட பிறகு ஏற்பட்டது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அதற்கு அடிப்படைக் காரணத்தை நீங்கள் தயவு செய்து மூன்றுவிட வேண்டாம். சென்ற ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று நான் கோயம்புத்தூருக்குச் சென்று வந்தேன். மூன்றாவது பீசிய எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும், ஒரு கட்சிக் காரர் என்று குறிப்பிட்டுக் கூறவில்லை, அத்தனை பேரும் சேர்ந்து, தமிழகத்தில் மூடிக் கிடக்கும் பஞ்சாலைகளைத் திறப்பதற்குப் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்து நல்ல பல காரியங்களைச் செய்திருந்தும் இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டக் கூடமைப்பட்டு அத்தனைபேரும், கோயம்புத்தூர் கம்போடியா மில் திறக்கப்படவில்லையென்றால் 27-ஆம் தேதி கலெக்டர் அலுவலகத்திற்கு முன்னால் மறியல் செய்வோம் என்று இன்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். நான் உங்களைப் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த மாநிலத்திலே பொறுப்பேற்றிருக்கிறது. நாங்கள் நிவாகப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு மூடிக்கிடக்கும் ஆலைகளைத் திறக்க எங்களுக்கு கிருக்கும் எல்லா அதிகாரங்களையும் பயன்படுத்தியிருக்கிறோம். அதிகாரத்திற்கு உட்பாத காரியங்கள், எங்களால் செய்ய முடியாத காரியங்கள் ஆகியவைகளைத்தான் எங்களால் செய்ய முடியவில்லையே தவிர மற்றெல்லாவற்றையும் செய்திருக்கிறோம். எங்களுக்கு இருக்கும் அதிகாரத்திலிருந்து இந்தக் காரியத்தை இப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் அந்தக் காரியங்களை நாங்கள் செய்யாமல் இருக்கிறோமா என்பதை இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். நம்மைப் பார்த்து காங்கிரஸ்காரர்கள், முதலாளிகளுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். நான் அவர்களைக் கேட்கிறேன். காங்கிரஸ் ஆள்கின்ற மகாராஷ்டிரத்திலும், மைசூரிலும், கூட்டினிக் கட்சி ஆளுகின்ற கேரளாவிலும் பல தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் தொழிற்சாலைகள் இன்று நேற்று அல்ல, இரண்டாண்டு காலமாக மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தத் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்த தொழிலாளர்களுக்கு அந்த அரசாங்கம் உதவிப்பணம் என்னும் முறையில் ஒரு பைசாகூட கொடுக்கவில்லை. ஆனால் இன்று தொழிற்சாலைகள் மூடியதால் தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்வு தர வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தோடு இருக்கும் அரசாங்கம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் தான். தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டதால் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு உதவிப்பணம் கொடுக்கக்கூடிய அரசாங்கம் இந்திய நாட்டிலே இருக்குமானால் இந்த இருபதாண்டு காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கத்தைத் தவிர வேறு எந்தக் கட்சி அரசாங்கமும் கிடையாது, வேறு எந்த மாநிலத்தில் எந்தக் கட்சி, தொழிற்சாலைகள் மூடிய நேரத்தில் உதவி செய்தது? திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் தான் உதவி செய்திருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய அரசு என்று சொல்லத்தக்க வகையில் முதலமைச்சரவர்களும்,

[திரு. சு. துரைசாமி]

[1968 மார்ச் 19]

தொழிலாளர் அமைச்சர் அவர்களும் மிகச் சிறந்த முறையில் பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: கனம் உதவி சபாநாயகரவர்களே, இப்பொழுதிருக்கும்படியான தொழிலாளர் நலனுப், தொழிற்சாலைகளும் என்ற மானியத்திற்கு என்னுடைய கட்சியைச் சார்ந்த திரு. இராம மூர்த்தி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும்படியான வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

இதுவரையில் பேசிய அங்கத்தினர்களெல்லாம் அவர்களுடைய கட்சி நோக்கத்தையும், இப்பொழுதிருக்கும்படியான ஒரு சூழ்நிலையையும் எடுத்துக்காட்டினார்கள். ஆனால் இப்பொழுது தமிழகத்தில் இருக்கும் படியான சூழ்நிலை அவ்வளவு சிறப்பாக இருக்கிறது என்று கூற முடியாது. இதுவரைக்கும் இல்லாத அளவுக்கு இப்பொழுது சூழ்நிலையை நாங்கள் எற்படச் செய்திருக்கிறோம் என்ற பெருமையை திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் கூறிக்கொள்ளலாம். ஏனென்றால் இதுவரையில்லாத தொழில் இன்மை, அமைதியில்லாத நிலை ஆகிய இந்தப் பெரிய காரியத்தை இப்பொழுது இந்த வருஷத்திலே செய்து கொண்டிருக்கும்படியான பெருமைக்காக அவர்களை நாம் பாராட்டலாம். இவ்வளவு நாளைக் இல்லாத அளவிற்கு இவ்வளவு தொழிலின்மை, பாதுகாப்பு இல்லாத தொழிலாளர் இருக்கும்படியான நிலைமை இருக்கிறது என்பதற்குப் பலவற்றை எடுத்துக் காட்டலாம். ஆனால் பொதுவாக இந்தத் தொழில் முறையிலே எந்த நிலை இருக்க வேண்டும், எப்படி நடைபெற வேண்டும் என்று பார்த்தால் ஒரு வீஷயத்தை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்கள் நலன் பூரணமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு அவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் நல்ல நினைமயிலிருந்தால்தான் முதலாளிகள் நன்றாகியிருக்க முடியும் என்பதை எல்லோரும் உணர்ந்தாக வேண்டும். முதலாளிகள் பூரணமாக நன்றாக யிருக்கவேண்டுமானால் அவர்களிடத்திலே பாடுபட்டு உழைக்கக்கூடிய தொழிலாளர் நலன் சிறப்பாக இருக்க வேண்டும். அதே நிலையில் தொழிலாளர்கள் உரிமைகளைக் கேட்கும்பொழுது கடினமான உழைப்பைக் காட்டி சீரிய முறையிலே யிருக்க வேண்டும்.

ஆனால் இப்பொழுது நிலை அப்படியில்லை. அவர்களது உரிமைகளை மட்டும் கேட்கிறோமே தவிர, கடிமையில் ஈடுபடச் சொல்லும் அளவிற்கு அவ்வளவு தூரம் பொறுப்பை உணரக்கூறோமா இல்லையா என்றால் எந்த அரசியல் கட்சித் தலைவரும் உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஏனென்றால் அவர்களிடமிருந்து வரும்படியான ஆதரவு கிடைக்காமல் போய்விடுமோ என்று நினைக்கக்கூடிய அளவில் தொழிற்சங்கங்கள் எல்லாம் துரதிருஷ்டவாதமாக இயங்கிக்கொண்டு வருகின்றன என்றால் அது மிகையாகாது. தொழிலாளர்களுடைய நலன் பாதிக்கும்படியான நிலையிலே சர்க்கார் இந்தச் சட்டத்தைப் போட்டோ அல்லது வேறு எதாவது சட்டம் இயற்றியோ வற்புறுத்துவதால் அந்தக் காரியத்தை நிறைவேற்ற முடியாது. நம்முடைய மனப்பான்மை, மக்களுடைய மனப்பான்மை, தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் இருக்கும்படியான தொடர்பு, நல்லெண்ணம் இவைகள் மூலமாகத்தான் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியுமே தவிர வேறொன்றால் முடியாது. தொழிற்சங்கங்களிலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் ஒரு வகை. விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளிகள் வேறு வகை. இப்பொழுது அந்தந்த நிலையிலே அரசியல் கட்சிகள் அங்கே ஒரு பாதகமான நிலையை ஏற்படுத்துகின்றன. குறிப்பாக, கம்யூனிஸ்டுகள் கிராமங்களிலே விவசாயத் தொழிலாளர்களிடையே பரப்பி வருகிறார்கள். இப்பொழுது பட்டணத்திலே தொழிற் சங்கங்களிலே இருக்கும்படியான நிலையை கிராமங்களிலே பரப்பி வருகிறார்கள். சில இடங்களில் வெற்றிபெற்றார்களோ இல்லையோ, குழப்பம் காட்டி வருகிறார்கள். சில இடங்களில் இவர்களது எண்ணம் ஈட்டுமல் இருக்கிறது. குறிப்பாக கோயம்புத்தூர், சேலம் பகுதிகளில் எடுத்துப் பார்த்தால் இவர்கள் சொல்வதை ஏற்றுக்

1968 மார்ச் 19]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

கொள்ளாத நிலையில் அங்கு இருக்கிறார்கள். காரணம், அங்கே விவசாயத் தொழிலாளர்களும், முதலாளிகளும் ஒன்று சேர்ந்து விளங்கும் படியான தன்மையிருக்கிறது. குறிப்பாக, என்னைப் பொறுத்தவரையில், என்னோடு போட்டியிட இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் அபேட்சகர் எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்தார். ஒன்றும் முடியவில்லை. கிராமத்திலே எல்லா வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. குடியானவர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. நேர்மையான முறையில், நியாயமான முறையில் போனால் கொடுக்கப்படுகிறது. ஃபேக்டரியிலே கொடுப்பது போல் மூன்று மாத போனஸ், நான்கு மாத போனஸ் என்று சட்டத்திற்கு கட்டுப்பட்டு கொடுப்பதில்லை, அன்பாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் குடும்பத்தில் எந்தக் காரியம் நடந்தாலும் முதலாளி வீட்டு ஆண், பெண், குழந்தைகள் எல்லோரும் சென்று சமமாக நடத்தும் படியான நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவேதான் கோயம்புத்தூர், சேலம் பக்கத்திலேயுள்ள பகுதிகளில் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும், முதலாளிகளுக்கும் கிடையாது தகராறு கிடையாது. தஞ்சாவூரிலே என்ன நிலைமையென்றால் அங்கு தொழிலாளர்களுக்கும், முதலாளிகளுக்கும் சம்பந்தம் கிடையாது. ஆனால் என்னுடைய பகுதியில் தொழிலாளர்கள் எவ்வளவுதூரம் செய்தாலும் கூட முதலாளிகளே தொழிலில் இறங்கி விடுவதால் அவர்கள் ஒன்றும் செய்யமுடியாது.

இப்பொழுது ஒரு சின்ன கதை சொல்ல விரும்புகிறேன். மேடையிலே பிரசங்கம் செய்து கொண்டிருந்த ஒருவர், எனக்கு 100 வீடுகள் இருந்தால் ஒவ்வொரு ஏழைத் தொழிலாளிக்கும் ஒரு வீடு கொடுப்பேன், எனக்கு 100 ஏக்கரா பூமியிருந்தால் அரிஜனத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு ஏக்கர் கொடுப்பேன் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். கூட்டத்தில் ஒருவர் அவரைப் பார்த்துக் கேட்டார், உங்களுக்கு என்ன இருக்கிறது என்று. அதற்கு அவர், எனக்கு ஒன்றும் கிடையாது, இரண்டே இரண்டு ஆட்டுக்குட்டிகள்தான் இருக்கின்றன என்றார். உடனே அவரைப் பார்த்துக் கேட்டவர், அதில் எனக்கு ஒரு ஆட்டுக்குட்டியைக் கொடுத்து விடுங்கள் என்று கேட்க, அதைத் தர முடியாது என்று அவர் பதில் சொல்லிவிட்டாராம். அது போல பிறரிடத்திலேயிருப்பதை பங்கு போட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பேசும்படியானவர்கள், அவரிடத்திலேயிருக்கும்படியானதைக் கேட்டால் தரமுடியாது என்று சொல்வார்கள். ஆகவே இப்பொழுதிருக்கும் படியான நிலையில் நம் நாட்டில் நிலையான உற்பத்தி பெருக வேண்டுமானால் கடினமாக உழைக்க வேண்டும்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கூட்டணியின் ஆதரவுத்தான் இன்றைக்கு ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறது. இப்பொழுது அவர்களுடைய கொள்கையைப்பற்றியெல்லாம் புத்தகத்திலே எழுதிவிருக்கிறார்கள். எனக்கு இதில் எது திடமான பகுதி என்று புரியவில்லை. ஒரு பக்கத்திலே தொழிலாளர் நலன்தான் எங்கள் கொள்கை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னொரு பக்கத்திலே பாதகாப்புப் போடவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்த ஒரு வருஷ காலத்திலே, போலீஸை, சர்க்காரினுடைய சலுகையைப் பயன்படுத்தி கட்சிச் சங்கங்களை—தொழிற்சங்கங்களை—வளர்த்துக் கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தேன். அவர்களாலது பயன்படுத்திக்கொள்ளும், பரவாயில்லை. இடையிலே, இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகளும் புருந்து, இவர்களைத் தலைவர்களாக வைத்து, பொம்மைகளாக வைத்து, இடையிலே ஈடுபட்டு, குட்டையைக் குழப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கும்படியான நிலையற்ற தன்மைகளுக்குக் காரணம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும், அமைச்சர்களுக்கும் தெரியும். இப்பொழுது இருக்கும்படியான நிலை, கடிக்கவும் முடியவில்லை, தொடவும் முடியவில்லை என்பதுதான். அந்தமாதிரி நிலையிலே இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகள் உரிமை உரிமை என்று சொல்லும் நிலையிலே குட்டையைக் குழப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கே வந்தால் சர்க்காரை ஆட்சிக்கொள்வதாயிற்றுப் பண்ணுகிறார்கள். அங்கே, வெளியே போனால் இவர்கள் பண்ணும்படியான அட்காசங்கள் சொல்லமுடியாது. இன்றைக்கு பாட்டில்களை மூடும்படியான

பிற்பகல்
1-30

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1968 மார்ச் 19]

நிலை அவர்களுடைய திட்டத்தின் காரணமாகத்தான் ஏற்பட்டது. கடைசியிலே, எண்க்கருக்கிற பயமெல்லாம், திராவிட முன்னேற்றக்கழக ஆதிக்கத்தில் இவர்கள் வந்து குட்டையைக் குழப்பி பெரிய நாசகமான சக்திகள் கொண்வந்து தமிழகத்தினுடைய அமைதியைக் குலைப்பார்கள் என்பதுதான். அந்த துரிதிரஷ்டமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை வருசத்ததுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இப்பொழுது இருக்குமபடியான சூழ்நிலையிலே இரண்டுவிதமான நிலைகளிலே இவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு பக்கம் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியவில்லை. காரணம் போலீஸை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும். எங்கே பாதுகாப்பு கொடுக்கிறார்கள். அதற்கு ஹைக்கோர்ட்டிலே உத்தரவு போடவேண்டும். ஷெல்பார்க் கம் பெனில்லே தகராறுகள் ஏற்படப்பொழுது, இவர்கள் போலீஸ் பாதுகாப்பு கொடுக்கமுடியாத நிலையிலே அவர்கள் ஹைக்கோர்ட்டுக்கு வந்து அங்கு ஜட்ஜ் அவர்கள் இந்தமாதிரி விஷயங்களில் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டியது சர்க்காரினுடைய கடமை என்று சொன்னதற்குப் பிறகு பாதுகாப்பு கொடுக்கக்கூடிய நிலையிலே இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையிலே இவர்கள் எங்கே சட்டத்தையும் அமைதியையும் பாதுகாக்கும் நிலையிலே தொழிற்சங்கத்தை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமையிலே இருக்கிறேன்.

அண்மையிலே நடந்த ஒரு குழுவில், சர்க்காரினுடைய தலையீடு எவ்வளவுதூரம் இருக்கிறது; எவ்வளவுதூரம் தொழில் அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். இதை நான் சொன்னால் காங்கிரஸ்காரர்கள் அரசியல் காரணமாகச் சொல்லுகிறார்கள் என்று சொல்லலாம்.

Study team of the National Commission on Labour.

“constant and continuous interference to reinstate the level in labour disputes;

Ministerial pressure on management to reinstate the dismissed workers without even examining the merits of the case.”

என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையிலே அமைதி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், அவர்களுடைய அறிக்கை சொல்லுகிறது. இது எந்தக் கட்சியினுடைய சார்பாகவும் இல்லை. நடுநிலைமையாக அவர்கள் விசாரித்து தொழிலமைப்பிலே இருக்கிற சூழ்நிலையைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை நான் எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இவர்கள் மேல் குற்றச்சாட்டு சொல்லுவதற்காக அல்ல; குற்றச்சாட்டு சொல்லுவதற்காக நான் சொல்லுவதாக அமைச்சரவை எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. இந்த நிலையிலே நாம் இப்பொழுது இருக்கிறோம்; அதைத் திருத்துவதற்கு வழிவகைகளைக் காண வேண்டுமென்ற முறையிலே அதற்குப் பரிகாரம் காண வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை. ஆகவே, இன்றிருக்கும் நிலையிலே இன்னும் அதிகமான அளவு தொழில் அமைதிக்குப் பங்கம் உண்டாகுமேயானால் நம்முடைய தேசத்திலே இருக்கும்படியான, நாட்டிலே இருக்கும்படியான தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். அதாவது தொழில்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படும் நிலை ஏற்படும்.

தொழில் தகராறு நடைபெறாத முறையிலே கோவையில் முதலமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டு தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியம் கொடுத்தார்கள். கொடுத்தது வரவேற்கத் தகுந்ததுதான். ஆனால், அது எந்த நிலையிலே போய் முடிந்தது ‘ஒட்டக்கூதன் பாட்டுக்கு இரட்டைத் தாம்பாள்’ என்று சொல்லுகிறமாதிரி முதலமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு நான்கு ஆலைகளைத் திறக்க, அங்கிருக்கிற முதலாளிகள் 14 மில்களை மூடுவதற்கு நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டார்கள். காரணம் என்ன? நூல்கள் தேங்கியிருக்கின்றன, அவைகள் விற்பனையாகவில்லை; ஆகவே மூடப்போகிறோம்

1968 மார்ச் 19]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

என்று சொல்கிறார்கள். இதற்கும் மத்திய சர்க்கார்தான் காரணம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படியே வைத்துக்கொள்வோம் ஆனால், மேல்சபையில் எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி அவர்கள் ஏற்கனவே மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னாலேயே எச்சரிக்கை விடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலையிலே தொழிலாளர்களுடைய நிலையை நாம் நன்றாக பாதுகாக்க வேண்டியது அவசியம். தொழிலாளிகள் நன்றாக இருக்கவேண்டுமென்ற நிலையிலே யாருக்கும் எந்தவிதமான அடச்சேபீனையும் கிடையாது. ஆனால், அதே சமயத்தில் இப்பொழுது செய்யவேண்டிய வேலை என்ன? மூடிவிட்டார்கள் என்று சொல்லுகிற நேரத்தில் மத்திய சர்க்காரை குறை சொல்லி பிரயோஜனம் கிடையாது. மத்திய சர்க்கார் காட்டும் படியான உதவியைப் பெறுவதற்கு நாம் தயங்கக் கூடாது. இதற்கு முன்னால் ஒரு முக்கூட்டுக்கூட்டம் போட்டு, முதலாளிகள், தொழிலாளிகள், சர்க்கார் மூவரும் கூடி, இதைத் திறப்பதற்கு என்ன வகை செய்தாக வேண்டும். யார் யார் விட்டுக் கொடுக்கவேண்டும், யார் யார் தியாகம் செய்தாக வேண்டும், என்பதைப்பற்றி சிந்திக்கவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும்படியான நிலையிலே அசிகமா உரிமை பெற வேண்டுமென்பதில் பிரச்சினை. எவ்வளவு தூரம் நாம் கடினமாக உழைக்கவேண்டும் எவ்வளவுதூரம் தியாகம் செய்ய வேண்டும், எவ்வளவுதூரம் முதலாளிகள் விட்டுக்கொடுக்கவேண்டும், இந்த மூன்று காரியங்களையும் நாம் சிந்திக்கவேண்டும். அப்படியில்லைபென்றால் தொழில் வளர்ச்சி குன்றிப்போய்விடும். 20,000 தொழிலாளர்கள், 30,000 தொழிலாளர்கள் முதலமைச்சருடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நன்கு இருக்கக்கூடிய நிலையில் தொழில் ஊதியத்தைக் கோடுத்தார்கள். டேச்சு வார்த்தைகளின் மூலம். ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கிற சூழ்நிலை என்ன? எவ்வளவு வேலை செய்தாரா? அதற்கேற்ற ஊதியம் தருகிறோம் என்னும் நிலை வரவேண்டும். தொழிலாளர்கள் அதிகமாக நாங்கள் வேலை செய்வோம் என்னும்படியான நிலைக்கு வரவேண்டும். அப்படி வந்தால் தான் இந்தப் பிரச்சினை சீரமை தவிர வேறுவிதத்தில் தீராது. அவ்வளவையும் சிந்தித்துப் பேசும் நிலையிலே நாம் நம்முடைய உற்பத்தித் திறனைப்பற்றி சிந்திக்க வேண்டும்.

இப்பொழுது, 'ரெசவுன்' என்று சொல்லுவார்கள், 'பொருளாதார மந்தம்' என்று சொல்வார்கள், அந்த நிலைதான் இருக்கிறது. ஆனால் பொருளாதார மந்தத்திலே தொழிலாளர்களுக்கும் ஒரு கடையிருக்கிறது என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்ல வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறேன் என்பதை நான் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது எத்தனையோ பாக்டிகள் மூடி இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் என்ன? மெட்டல் பாக்ஸ் பாக்டரி மூடப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் தகராறு ஏற்பட்டபோது யாரும் தடுக்கவில்லை. போலீஸ்காரர்களை அழைத்தால் என்ன சொல்லுகிறார்கள்? மனாடல் உடைந்து இரத்தம் வந்தால்தான் நாங்கள் வருவோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். சர்க்காரிடமிருந்து அந்தமாதிரி உத்திரவு போட்டிருக்கிறார்களோ என்னவோ சொல்கிறது. இந்தக் காரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று ஏன் செய்யக்கூடாது? விம்கோ பாக்டரி மூடப்பட்டது. டன்லப் பாக்டரி மூடப்பட்டது. 7-ம் தேதி சிக்கல் ஏற்பட்டது, 9-ம் தேதி பாக்டரி மூடப்பட்டது. இதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இதிலே அரசியல் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுடைய கட்சி சார்பாக இருக்கிற தொழிற்சங்கம் இருக்கிற காரணத்தினால் அதற்கு ஒரு நியதி. இன்னொரு கட்சியைச் சேர்ந்த தொழிற்சங்கம் இருந்தால் அதற்கு ஒரு நியதி என்னும்படியான நிலையிலே யுமாண்டைக் கொடுக்கிறார்கள். பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் அங்கே வேலைக்குச் செல்லவில்லை. போய் வேலைசெய்கிறேன் என்று செல்பவர்களையும் தடுக்கப் போகிறார்கள். இதையும் சிந்தித்துப் பார்த்து நல்ல முறையிலே நாம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1968 மார்ச் 19]

தொழிலாளர்கள் சீராக வேண்டுமென்று லெனின், ஸ்டாலின் ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். அவர்கள் தேசத்தலையிருந்து, தொழிலாளர் புரட்சியைப் பார்த்த அந்த தேசத்தலையிருந்து வந்து நமது தேசத்திலே இருக்கும்படியான நிலையைப் பார்த்து என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்ற குறிப்பை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். “U. S. S. R. Experts’ view” ரஷியாவிலிருந்து வந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

“Inexperienced management and lack of discipline among labour are the two major contributory factors for the poor performance of India's Public Sector undertakings.”

அதாவது, ஒழுக்கம் இல்லாத தொழிலாளர்கள். . . (திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: மாணேஜ்மெண்ட் பற்றி சொல்லுங்கள்). மாணேஜ்மெண்ட் பற்றிச் சொல்லுகிறேன். (குறுக்கீடு) சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டைச் சொல்லி பிரயோஜனம் இல்லை. அவர்களும் மனிதர்கள்தான், இவர்களும் மனிதர்கள்தான். அமராவதி பாக்கரி 1½ வருஷமாக மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரப்பைப் போட்டிருக்கிறார்கள். மாணேஜ்மெண்ட் பற்றி பிரத்தியேகமாகப் பேசுகிறார்கள், அதற்காக நன்றி. சர்க்கார் இருக்கும்படியான நிலையிலே அதிகாரிகளைப் பேருகிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன அனுபவம் இருக்க முடியும்? நிச்சயமாக இருக்க முடியாது. முதலாளிகள் பண்ணுகிறார்கள் அக்கிரமம் என்று அதிகாரிகளைப் போட்டால் . . . (மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: படித்ததை முடித்துவிடுங்கள்). . . அந்த யூ. எஸ். எஸ். ஆர். நிபுணர்கள். . . .

“Proper system of excellence in work has been stressed by the team.”

இரண்டு நிலை இருக்கிறது. என்னவென்றால், உழைப்பு இருக்கவேண்டும் ; உழைப்புக்குத் தகுந்த ஊதியம் இருக்கவேண்டும். ஊதியம் தரவேண்டுமானால் அதற்குத் தகுந்த ‘அடிடர்ன்’ பயன் சரியாக இருக்கவேண்டும். பயனில்லாமல் இருக்கும்படியான நிலையிலே இப்பொழுது நாம் பார்க்கிறோம். போனஸ் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறோம். இலாபம் வரும்படியான நிலையிலே தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு அடிப்படையில் போனஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். ஒவ்வொரு ஆண்டும் போனஸ் பெறவேண்டியதைப் பற்றி தீர்மானிக்கு ஒரிரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் பேசும்படியான நிலைதான் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு வருடமும் மூன்று மாதங்களுக்கு, நான்கு மாதங்களுக்கு முன்னாலே அதைப் பற்றி திட்டம் போட்டு, அவர்களுக்குத் தரப்பட வேண்டும். இலாபம் இருந்தால் போனஸ் கொடுக்க வேண்டும், இலாபத்தில் ஒரு பகுதி கொடுக்கவேண்டும், இலாபம் இருக்கிறதோ இல்லையோ அதைப் பற்றி அக்கறை இல்லை, முன்னாலே 3 மாதங்களுக்கு போனஸ் கொடுத்தால் திரும்பவும் 3 மாதங்களுக்கு போனஸ் கேட்கின்ற நிலையிலே சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது.

பாக்கி இருக்கும்படியான இடங்களில்கூட தொழிலாளர்களுடைய உழைப்பு குறைந்திருக்கிறது, தரம் குறைந்திருக்கிறது. போனஸ் கொடுக்கப்படவேண்டும். வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. உழைத்து உற்பத்தியைப் பெருக்கி, அதிலிருந்து வரும்படியான லாபத்தில் கொடுக்கவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும்படியான நிலையிலே, அமைதி பாதுகாக்கப்படாமல் இருக்கும்படியான நிலையிலே, அதனால் நம் மடைய தொழில் வளர்ச்சிக்கு கந்தகம் ஏற்படும் என்ற நிலையிலே, தொழில்கள் பாதிக்கப்படும் என்ற நிலையிலே, இந்தத் தொழில்கள் நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு, உற்பத்தி பெருகுவதற்கு சர்க்கார் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து, பாதுகாப்பு கொடுத்து, சர்க்காரிடத்தில் ஒரு நம்பிக்கை ஏற்படும் மீதான நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அவர்களுடைய நிலை எந்த நிலையிலே இருக்கிறது என்பது திட்டவாட்டமாகத் தெரியவேண்டும்.

1968 மார்ச் 19]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

திறமை அதிகரிக்கவேண்டும் என்று சொல்லும்படியான நிலையில், தொழிலாளர்கள் பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்ற நிலையில், இந்த தொழிலாளர் கொள்கை பற்றிய விவர அறிக்கையிலே ஒன்றை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் அதைச் சொன்னால் உடனே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதை எதிர்த்துப் பேசுகிறார்கள் என்று கூறுவார்கள். “கணக்கிடுதல் போன்ற பணிகளுக்கு இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்தும் போக்கினை இந்த அரசு எதிர்க்கிறது” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது நல்லது தான். பல பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்குபடியான நிலை கோகிறது என்று சொல்லலாம். அதே நிலையில் இன்னொன்றையும் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இப்பொழுது விவசாயத்தை எடுத்துக்கொண்டால், டிராக்டர்களை உபயோகப்படுத்துகிறோம். டிராக்டரை உபயோகப்படுத்தினால், 10, 20 உழவர்கள் உழம்படியான நிலை பாதிக்கப்படும், உழவர்கள் வேலையை இழப்பார்கள், வேண்டாம் என்று சொல்ல முடியும். உழவர்கள் வாயிலல்லா பூசிகன். ‘டிராக்டர்களை’ உபயோகப்படுத்தினால் 50 குடும்பங்களின் வயிற்றில் மண்ணைப் போடுகிறார்கள் என்று சொன்னால், உடனே டிராக்டர்கள் வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டிருக்கிறார்கள். கணக்கிடும இயந்திரமும் இருக்கவேண்டும், அதேமாதிரி தொழிலாளர்களும் இருக்கவேண்டும். அமெரிக்கா தேசத்தில், எயிட்யூண்டு அப்டிவிஸ்டிக்ரேஷன் இருக்க வேண்டும் என்று கம்யூட்டர் வைத்திருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் தொழிலாளர்களை எடுத்துவிடும்படியான நிலையும் இல்லை. ஆட்டோமேஷன் கண்டிப்பாக வேண்டாம் என்று சொன்னால், பின்னாலே எதிர்காலத்தில் நாம் கஷ்டப்படுவோம் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தக் கணக்கு இயந்திரங்களைக் கொண்டுவரக்கூடிய நிலையில் பாக்கி இருக்கும்படியான தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படக்கூடாது. ஆனால் வேலையை மேலும் எபிஷியண்டாகச் செய்யவேண்டும் என்ற ஒரு நிலையிலே அது வரவேண்டும் இப்பொழுது லாரியில் குப்பையை எடுத்துக் கொண்டு வயலில் போடுவதைவிட, கூடையின் எடுத்துக்கொண்டுபோய் போட்டால் 100 பேர்களுக்கு வேலை தரமுடியும் என்று சொல்லக்கூடிய வாதம் சரியான வாதமாகாது. ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், மத்திய சர்க்கார் இதுமாதிரி ஆட்டோமேஷன் கொண்டுவரப்போகிறது, அவர்களுக்கு ஒரு எதிர்ப்பு தெரிவித்தாக வேண்டும் என்ற ஒரு நிலையிலே, அரசியல் காரியத்திற்காக இதைச் செய்யவேண்டும் என்ற நிலையிலே அவர்கள் இப்படிச் சொல்கிறார்கள். வருவாய் ஓரளவுக்கு நல்லது, பூரணமாக வேண்டாம் என்று சொல்வதற்கில்லை என்ற ஒரு நிலையிலே இருக்கும்படியான ஒரு சூழ்நிலையில் தொழிலாளர்களுக்கு உலாபப்படுத்த தகுந்த ஊதியம் கொடுப்பதற்கு நாம் சட்டம் இயற்றிக்கொடுக்க வேண்டும்.

இதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள் எல்லா விலையும் ஏறிப்போய்விட்டது என்று. நெல்லுக்கு விலை ஏற்றிக்கொடுங்கள் என்று என்ன நிலையை வைத்து நான் சொல்கிறேன் என்றால், நெல்லுக்கு விலையை ஏற்றிவிட்டு, விவசாயத் தொழிலாளிக்கு இவ்வளவு தான் கூலி என்று நிர்ணயம் செய்யுங்கள், அதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இவ்வளவு விலை தான், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு, விவசாயத்தில் கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்கு இவ்வளவு கூலி, இவ்வளவு பங்கு என்று போடுங்கள். இவ்வளவு மணி நேரத்திற்கு இவ்வளவு வேலை செய்து கொடுக்க வேண்டும், இவ்வளவு கூலி கொடுக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்யுங்கள். நான் அதை மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய நிலையைப் பார்த்தால், தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும்படியான தொழிலாளர்களுடைய நிலையில் பாதி கூட சிடையாது. விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் முதலாளிகள் தயவில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தஞ்சாவூர் போன்ற இடங்களில் பார்த்தால் அவர்களுக்கு குடியிருப்பதற்குக் கூட இடம் கிடையாது. நான் அதிகமான விலை கொடுக்க வேண்டுமென்றால், என்னவோ மராசுதாரர்கள்க்காக, முதலாளிகளுக்காக நான் வாதாடுகிறேன் என்பது அல்ல, நிச்சயம் அந்தத் தவறான கருத்தை வைத்துக்கொள்ளவேண்டாம்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1968 மார்ச் 19]

என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், நெல்லுக்கு இன்ன விலை, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு இவ்வளவு மணி நேரத்திற்கு இவ்வளவு வேலை செய்வதால் இவ்வளவு கூலி கொடுத்தாக வேண்டும் என்று ஒரு அடிப்படையை நிர்ணயம் செய்யுங்கள். நிச்சயம் அதை நிறைவேற்றுவதற்கு சட்டத்தை வேண்டுமானாலும் செய்யுங்கள். நிச்சயம் நான் அதை மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். இத் தீர்மானம் பகுதி, 100-க்கு 60 விளைவதில் கொடுக்கவேண்டும் குத்தகைக் காரர்களுக்கு என்று உத்தரவு போடுங்கள், ஒரு நாளைக்கு விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு இவ்வளவு கூலி, உழைப்பிற்குத் தகுந்த ஊதியம் என்று நிர்ணயம் செய்யுங்கள், ரூ. 4, ரூ. 5 என்று கூட நிர்ணயம் செய்யுங்கள், ஆட்சேபணை கிடைப்பது. அதற்குத் தகுந்தமாதிரி விலை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். ஒரு படி அரிசித் திட்டம் கொண்டுவந்து விட்டோம், என்று அவர்களுக்கு கூலி உயர்வு கொடுக்கவேண்டாம் என்று நினைக்கிறார்களா? அப்படியிருந்தால் அவர்கள் என்ன தொழிலாளர்களுடைய நலனில் அக்கரை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் ஆச்சரியப்படுவேண்டியிருக்கிறது. அதற்காகத்தான் நான் சொல்கிறேன், உழை விவசாயத் தொழிலாளிகளும் நன்றாக இருக்கவேண்டும், அவர்களுக்கு ஒரு அடிப்படை ஜீவாதார ஊதியம் கிடைக்கவேண்டும், ஊதியம் என்றால் வாயளவிலே இருக்கக்கூடாது, உழைப்புக்குத் தகுந்த ஊதியம் இருக்கவேண்டும், அமைதி இருக்கவேண்டும் என்ற நிலையில் சர்க்கார் நியாயமான முறையில் நடந்துநீதியை நிலைநிறுத்தி, எல்லாவிதமான உழைப்பாளிகளுக்கும் தகுந்த பாதுகாப்பு கொடுத்து, தொழில் அமைதியைப் பாதுகாப்பதற்கு நல்ல நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைத்து, என் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தலைவர் அவர்களே, நம் முடைய தொழிலாளர் அமைச்சர் அவர்கள், இவ்வு எடுத்துக்கூறப்பட்ட பல விஷயங்களுக்கு பின்னால் விளக்கம் கூற இருக்கிறார்கள். என்றாலும், சில பொதுப்படையான பிரச்சனைகள் இங்கே எழுப்பப்பட்டிருப்பதாலே அவைகளுக்கு மட்டுமே சில கருத்துக்களைச் சொல்லி, பிறகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர் நலனைப்பற்றிய இந்த விவாதத்தில், எந்த மானியக் கோரிக்கையாக இருந்தாலும், இந்த அரசு, இந்த அரசை நடத்துகிற கட்சி எதையுமே சரியாகச் செய்யவில்லை என்று எடுத்துச் சொல்வதற்கு பயன்படுகிற முறையிலே எடுத்துச்சொன்ன கருத்துக்களை நான் அவ்வளவாக கவனிக்கத் தேவையில்லை என்பதை நான் சொல்லாமலேயே நன்றாக அறிவார்கள். இங்கே அந்த முறையிலே கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன அவைகளை நான் ஆராயவேண்டும் என்பது அவசியமில்லை என்பதை அவர்களே நன்றாக அறிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னொரு வகையான கருத்துக்கள் என்னவென்றால், சில அடிப்படையான மாறுதல்கள், மாறுதல்களுக்குத் தேவையான சட்ட திட்டங்கள் இவைகளைப் பற்றி தொழிலாளர் தலைவர்களாக இருப்பவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவைகளையெல்லாம் உடனுக்குடன் கேட்டு, உடனுக்குடன் சட்டங்களாக ஆக்கக்கூடிய நிலையில் இல்லை என்பதை அவர்களும் அறிவார்கள். அவைகளெல்லாம் மிகவும் அக்கரையோடு கவனிக்கத்தக்க கருத்துக்கள் என்ற அளவில் நான் அந்தக் கருத்துக்களை உன்னிப்பாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன்.

இன்னொரு வகையான கருத்து இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. அந்தக் கருத்துதான் நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இப்பொழுது பேசிய சில அடிப்படையான கருத்துக்கள். 'நெல் விலையை ஏற்றினால் நான் விவசாயக் கூலிக்கும் அதிகமாக பணம் தருவேன்' என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதிலே இருக்கிற பொருளாதார

1968 மார்ச் 19]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

தத்துவத்தை கொஞ்சம் அவர்கள் ஆராயவேண்டும். ஒருபுறத்தில் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு கூலியை ரூ. 2, ரூ. 3 என்று ஆக்கிவிட்டு, அவர்கள் வாங்கிச் சாப்பிடவண்டிய உலவுபடண்டவர்களின் விலையையும், நெல்லுக்கு அதிக விலை கொடுப்பதன் மூலம், ஏற்றிவிடுவார்களேயானால், அது பாரி பறித்த பரி என்று சொல்வார்களே, அதைப்போல கொடுக்கிறதைத் திருப்பிப் பறித்துக்கொள்வதில் போய் முடியுமே தவிர, உண்மையிலேயே தொழிலாளர்களுக்கு நிறந்தமான பலனைக் கொடுப்பதாக இருக்காது. ஆகையினால் நெல் விலையைக் கூட்டினால் அந்த அளவுக்கு கூலியும் உயரும் என்று எடுத்துச் சொல்லப்படுகிற அந்த நிலையை நமமுடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆராயவார்களேயானால், ஒரு வண்டி நெல்-எங்கள் பக்கத்தில் வண்டிக் கணக்கில்தான் சொல்வார்கள்-ரூ. 25, 30-க்கு விற்பனையாகிறதென்றால் அந்த வண்டியைக் கூலிகளுக்கு எவ்வளவு பணம் தரப்படுவதென்று என்பதையும், இப்பொழுது பிடிப்படியாக நெல்லிலுடைய விலை ஏறிப்போயிருக்கிறது அதற்குத் தகுந்தபடி விவசாயக் கூலியும் உயர்ந்திருக்கிறதா என்பதையும் அவர்களுக்கு நான் சொல்லத் தேவையில்லை, அவர்களே எண்ணிப்பார்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப்போலவே 15 வருஷங்களுக்கு முன்னால் 8 அணை கூலி பெற்றுக்கொண்டு வந்தபொழுது அவர்கள் வாழிக் கட நடத்த முடிவதற்கு கிடைத்த வாய்ப்புமீதும், வசதிகளையும், இன்றையதினம் ரூ. 3 கூலி கிடைத்தாலும் அதே அளவுக்கு வாழ்க்கையை நடத்த முடியாதது பற்றியும் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, கூலியை உயர்த்துவதில்லையோ அல்லது நெல்லின் விலையை உயர்த்துவதில்லையோ மட்டும் பிரச்சனை தீர்ந்துவிடாது.

இந்தப் பிரச்சனைகள் மாநில அரசின் அதிகாரங்களுக்கு உட்பட்ட பிரச்சனைகள் மட்டுமல்ல. அதைப்பற்றி சொல்கிறேன் என்றால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் 'ஆகா! நீங்கள் உடனே மத்திய சர்க்காரைப் பற்றி சொல்லிவிடுங்கள்' என்று கூறிவிடுவார்கள். ஆனால், அவர்கள் ஆட்சி நடத்திய காலத்தில் பலமுறை இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகள் வந்தபொழுது, "இவைகளெல்லாம் எங்கள் அதிகாரத்தில் இல்லை, மத்திய சர்க்காரின் அதிகாரத்தில் இருக்கிறது" என்பதை அவர்கள் சொல்லத் தவறியதில்லை. ஆகையினால், மத்திய சர்க்கார் மேற்கொள்ளவேண்டியவை யாவை, மாநில சர்க்கார் மேற்கொள்ளவேண்டியவை யாவை, அப்படி மாநில அரசு மேற்கொள்ளக் கூடியவைகளில், இந்த அரசுப் பொறுப்பை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு எதிலாவது எங்களுடைய கடமையைச் செய்வதில் நாங்கள் தவறி இருக்கிறோமா என்று அந்த அளவு கோலை வைத்துத்தான் இந்த மானியத்தைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். ஆனால், அந்த அளவுகோலை வைத்துத்தான் பரிசீலிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கு இல்லை. என்னென்ற இன்றையதினம் அரசிடம் அமைந்திருக்கிற நிலையில் அவரவர்கள் தங்கள் தங்களுக்கு எது உசிதமான அளவுகோல் என்று புகிறதோ அந்த அளவுகோலை வைத்துக்கொண்டுதான் அளந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வார்த்தைகளை நான் அளக்கிற போது, அந்த அளவுகோலை வைத்துத்தான் பார்க்கிறேன்.

இன்னொரு பெரிய குற்றச்சாட்டு சொன்னார்கள். 'ஒட்டக்கூத்தன் பாட்டுக்கு இரட்டைத் தாழ்பாள்' என்றார்கள். பல ஆலைகளை மூடில் பார்கள் என்றார்கள். என்னிடத்தில், 1965-66, 1966-67 ஆகிய இரண்டு ஆண்டுகளில் இங்கே தொழில் நல மானியத்தின் மீது நடந்த விவாதக் குறிப்புக்கள் இருக்கின்றன. அப்பொழுது, கணம் உறுப்பினர் திரு. சேககாலியப்பன்-அப்பொழுது உறுப்பினராக இருந்தவர்-ஆலைகள் மூடப்பட்டிருப்பது பற்றி மிக உருக்கமாகக் கேட்டார்கள். அதற்கு, அப்பொழுது முதல் அமைச்சராக இருந்த திரு. பக்தவத்சலம் என்ன பதில் அளித்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தேன். அதைப்பற்றி ஒரு வரி கூட இல்லை. கட்சிக் கூட்டத்தில் சொல்லியிருப்பாரோ என்னவோ, இந்த இடத்தில் பேசாமல் விட்டு விட்டார்கள்.

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[1968 மார்ச் 19]

அந்தமாதிரி பிரச்சினைகளை ஊறுகாய்ப்பாணையில் போடும் அளவிற்கு நாங்கள் இல்லை. நாங்கள் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னாலேயே கோயம்புத்தூரில் ஆலைகள் பலவேறு காரணங்களால் மூடப்பட்டுக் கிடந்தன. அப்பாழுது ஆலைகள் சிலவற்றைப் பார்த்து நான் அங்கே கூட்டம் போட்டேன். அதைப் பற்றிக்கூட திரு. சேங்கலியப்பன் பேசியிருக்கிறார்கள். “நாங்கள் கூட்டம் போட அனுமதிக்காதபோது அண்ணாதுரை மட்டும் கூட்டம் போட அனுமதித்திருக்கிறீர்களே, அது நியாயமா?” என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். நான் இல்லாத வேளையில் கூட என்னைப்பற்றிய கவனம் இங்கே இருந்திருப்பதை இன்றைக்குத் தெரிந்தகொண்டேன். அந்தக் கூட்டம் நடத்தப்பட்டபோது, அந்த ஆலைத் தொழிலாளர்கள், தலைவர்கள் அவர்களை எல்லாம் கேட்டபோது “முதல அமைச்சரைப் பார்த்துக் கேட்டோம், அவர், ‘மில் முதலாளிகள் ஆலைகளை மூடிவிட்டார்கள்’ ‘நான் என்ன செய்ய?’ என்று சொல்லிவிட்டுச் சென்றுவிட்டார்கள்” என்றார்கள். முந்தைய அரசும் அந்த மூடப்பட்ட ஆலைகளைத் திறக்க எந்த முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகுதான் எங்களை அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று திரு. கருத்திருந்த, முக்கூட்டுப் பேச்சுப் பேச வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டவுடன் ஆலை முதலாளிகள், பிரதிநிதிகள், தொழிலாளர் தலைவர்கள், அரசுத் தரப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லோரும் கூடிப்பேசி, மூடப்பட்டிருக்கின்ற ஆலைகளைத் திறப்பதற்கு வழிவகை களை கலந்து பேசவேண்டும் என்று இந்த முக்கூட்டுக் கூட்டம் வேண்டும் என்று இதற்கு அவர்கள் நல்ல பெயர் கொடுத்துச் சொன்னார்கள். தொழில் அமைச்சர் அந்தப் பெயரிட்டார்களோ என்னவோ. ஆனால் இந்த நல்ல பெயரோடு பேச்சு நடந்து முடிவு காணமுடியாது என்று, பெருந்தார நிபுணர் டாக்டர் லோகநாதன் அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்ட குழு அமைக்கப்பட்டு, இந்த ஆலைகள் எந்த எந்த அளவிற்கு உதவி கொடுத்தால் பிழைக்க முடியும், எவற்றை மறுபடியும் நடத்த முடியும் என்பதைப் பற்றி ஆய்வு நடத்தி அறிக்கையும் வெளியிட்டு, இன்னிதன் ஆலைகளுக்கு பண உதவி அளித்தால் இன்னிதன் ஆலைகள் திறக்கப்படும் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதன்படி அவைகளுக்கு பாங்குகள் கடன் கொடுக்க சர்க்கார் ‘காரண்டி’ கொடுத்து ஒன்றரைக் கோடி அளவிற்கு ஆலைகளுக்கு பண உதவி தரப்பட்டு இருக்கின்றது.

பேசுகிறபோது—உறுப்பினர் பெயர் கவனம் இல்லை—சர்க்கார் பணம் கொடுத்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அது சர்க்கார் கொடுத்த பணம் இல்லை. பாங்குகளுக்கு உத்தரவாதம் கொடுத்திருக்கிறது. எந்த நேரத்தில் மில் முதலாளிகள் பணத்தைக் கட்டத் தவறினாலும், சர்க்கார் பொறுப்பு என்று உத்தரவாதம் கொடுத்திருக்கிறது. அந்த உத்தரவாதத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, உதவி பெற்று, சில ஆலைகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சர்க்கார் உத்தரவாதம் கொடுத்ததால் பாங்குகள் பணம் கொடுத்தும் இன்னும் சில ஆலைகள் திறக்கப்பட இல்லை. சரிபாள் முறையில் நடக்காது என்ற காரணத்தால் சில ஆலைகளுக்கு பாங்குகள் பணம் கொடுக்க மறுத்துவிட்டன. அந்த நிலையில் திறக்கப்பட்டு வேண்டிய ஆலைகளும் இருக்கின்றன. இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம், சென்ற அரசுக்கும் இந்த அரசுக்கும் என்ன வித்தியாசம் என்று காட்டத்தான் ஆராயாமலே, சென்ற அரசு மில் முதலாளிகள் மூடிவிட்டால் நாம் என்ன செய்ய என்பதோடு கமையை முடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; ஆனால், அதைவிட அதிகமான கடமை இருக்கிறது என்று உணர்ந்து, திறக்கப்படுவதற்குத் தன்னுடைய முயற்சி எடுத்துக்கொண்டது இந்த அரசு.

திரு அழகர்சாமி என்று கருதுகிறேன், மத்திய சர்க்காரிடத்தில் வலியுறுத்தியிருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள் மத்தியசர்க்காரிடத்தில் நானும் வலியுறுத்தினேன்; அதிகாரிகளும் வற்புறுத்தினார்கள். சரியாக வலியுறுத்துகிறேன் என்பதைப் பற்றி நேரிடையாகப் பார்க்க தொழில் தலைவர், இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டு தலைவர்களில் ஒருவரான திரு. ராமமூர்த்தி அவர்களையும் உடன் அழைத்துக் கொண்டு சென்று அந்த

1968 மார்ச் 19]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

இலாகா அமைச்சரிடத்தில் நான் பேசினேன். அவர்கள் எனக்குச் சொன்ன பதில், நாங்கள் ஆப்படிப்பட்ட ஆலைகளை, யெல்லாம் சரியான முறையில் இயங்கச் செய்வதற்கு தனி மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிறோம், அதன் கீழ் பார்த்துக் கொள்ளுகிறோம் என்பதுதான். அது மட்டுமல்ல. கம்போடியா மில்லிப் பொறுத்தவரையிலாவது டண உதவி செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டதற்கு ஒரு தனி அதிகாரியை அனுப்புவதாக ஒட்டக்கொண்டு, அவர்களும் வந்து பரிசீலனை செய்து கொள்கிறார்கள். இதை நான் சொல்வது, இந்த அரசுக்கும், முன்னால் இருந்த அரசுக்கும் ஒரு வித்தியாசம் இருக்கிறது. நேரக்கத்தல், நடவடிக்கையில், நடவடிக்கையின் விளைவுகளில், என்கிற காரணத்திற்காகத்தான்.

எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், ஒட்டக்கூத்தன் பாட்டுக்கு இரட்டைத் தாழ்ப்பாள என்னார்கள். பாட்டுக்காக ஏற்பட்டதில், உற்பத்தி செய்கிற தூல் விலை போகவில்லை. ஆறு கோடியிலிருந்து ஒன்பது கோடி வரை தூல் விற்பனை ஆகாமல் தேங்கியிருக்கிறது என்பது மீள முதலாளிகள் தரபால் சொல்லும் வாதம். கம்பூன்ஸ்ட் கட்சித் தலைவர்கள் சொல்வது அப்படியெல்லாம் ஒன்றியமில்லை, அவர்களுக்கு ஒன்றும் நஷ்டம் இல்லை, வெறுமனே நஷ்டம் ஆர்ப்பாட்டாகச் சொல்லுகிறார்கள். என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். யார் சொல்வது உண்மை, யார் சொல்வது உண்மையல்ல என்பது இருக்கட்டும். இன்றையதினம், தூல் விற்பனை ஆவதில் தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கின்ற ஆலைகள் இயங்கிக் கொண்டிருப்பதால், இன்னும் தூல் உற்பத்தி செய்வதால் நஷ்டம் நேர்டுமே என்பது மீள முதலாளிகளுடைய வாதம். அதற்காக அவர்கள் 10 நாட்களுக்கு ஆலைகளை மூடவைத்துவிட்டு, பின்னால் உற்பத்தி என்பது நோக்கம் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதே அல்லாவிடல், அடியோடு மூடிவைத்து எப்பதில்லை. பத்து நாட்கள் மூர்வதும் கூட தொழிலாளினைப் பாதிக்கும் என்று தொழிலாளர் தலைவர்கள் எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். அதற்காக அவர்களையும், மீள முதலாளிகளுடைய பிரதிநிதியையும் அழைத்துப் பேசுவதற்கான ஏற்பாடு நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படி பேசக் கூடப்பதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலையைத் தொழிலாளர் தலைவர்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதில் ஒத்துழைக்க வேண்டும். மீள மனப்பாடையை வளரவேண்டும். இன்ன தேதியிலிருந்து கலெக்டர் ஆஃஸ் முன்னால் நாங்கள் மறியல் செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த அரசு ஏற்பட்ட பிறகு, இந்த அரசுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற சங்கடங்கள் பற்றி, நண்பர் ராமமூர்த்தி சொல்லும்போது, 'இவர்கள் ஜாதகம் அப்படியிருக்கிறது' என்றார்கள். ஜாதகம் அப்படியோ என்னவோ, இருக்கின்ற எதிர்க்கட்சி நோக்கம் அது. யார் யார் செய்த கடுமைகளைல்லாமே எங்கள் பேரில் எதிர்ப்புக் காட்டுகிறார்கள். எனவே இந்த ஆதக்கத்தைப் புகுத்தி ஊர்கள்; அதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டியவர்கள் நாங்கள். இவர்கள் விவசாயத் துறையைச் சரிபார்க்க கவனிக்காமல் உணவு நெருக்கடியை ஏற்படுத்திவிட்டுச் சென்றார்கள், அதற்குப் பதில் அளக்கவேண்டியவர்கள் நாங்கள். தூல் விற்பனை ஆவது தவ் கப்பலெதற்கு மிக முக்கியமான காரணம், நம்முடைய நாளை மதிப்பு குறைகப்பட்டவுடன், ஏற்பாடு மாக்கெட்டைச் சரியான முறையில் அவர்கள் செம்மைப்படுத்தியிருக்க வேண்டும். அதிலே தவறிவிட்டார்கள், மத்திய அரசினர். அதற்கும் பதில் சொல்ல வேண்டியவர்கள் நாங்கள். ஆகவே நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற காலம்—உண்மையிலேயே திரு. கருத்திருமன் அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும், இப்பொழுது அவர்கள் ஆட்சியில் இல்லை என்பதிலே சில வேளைகளில் வருத்தம் இருந்தாலும், சில வேளைகளில் சந்தோஷம் கூடத்தான். ரொம்பப் பாரம் ஏறியிருக்கிற நேரத்தில் சரியான ஆட்கள் கிடைத்தார்கள், அவர்களைத்தான் தள்ளிவிட்டுவிடுவோம் என்று அவர்கள் எண்ணிக்கொண்டிருப்பார்கள். இப்பொழுது நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு சொல்வது அல்ல. இலட்சுமிபுரம் புவர் சங்கத்தில் ராஜாஜி அவர்கள் பேசுகிறபோது, தேர்தல் கூட்டத்திலேயே சொன்னார்கள். 'இந்த ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு நாம் வருவதிலே கூட எவ்வளவோ சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. இருபது வருஷங்களாக ஏற்பட்டுவிட்டிருக்கிற

பிற்பகல்
2-00

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[1968 மார்ச் 19]

பல்வேறு வகையான சேடுபாடுகளை மெல்லாம்கூட நாம்தான் தாங்க வேண்டியிருக்கும். கடினமான காரியம்” என்று அவர்கள் அன்றைய தினம் சொன்னது என்னுடைய நினைவிற்கு வருகிறது. அந்தப்படியாகத்தான், இன்றையதினம் மத்திய சர்க்கார் செய்யத் தவறியிருக்கும் காரியங்களுக்கு மாநில சர்க்காரிடத்தில் போரிட வேண்டும் என்று தொழிலாளர் தலைவர்கள் கருதுவது தேவையற்றது என்பதை அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே, நம்முடைய காங்கிரஸ் நண்பர்கள், “இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகள் உங்களைோடு சேர்ந்து உங்களைக் கலித்தாவிட்டு, அவர்கள் தங்களுடைய ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டிக்கொள்வார்கள்” என்று சொல்லுகிறார்கள்.

நாங்களும் யோசிக்கிறோம். அவர்களோடு சேர்ந்தால் அவர்கள் ஆதிக்கம் பெறுவார்கள் என்கிறீர்கள். அதற்காக உங்களை வளர விட்டால் நீங்கள் ஆதிக்கம் பெறுகிறீர்கள். எங்களுக்கு உங்கள் இரண்டு பேரில யார் ஆதிக்கம் பெறுவதானாலும், எதிலே நஷ்டம் எதிலே லாபம் என்பது எங்களுக்குப் புரியவில்லை. ஆனால், ஒன்றுமட்டும் எங்களுக்குத் தெரிகிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சி இந்த இருபது வருஷங்களில் முதலாளிகள் பங்கிட்டுத்தான் இருந்திருக்கிறது என்பதற்கு எங்களுக்குத் திட்டவட்டமான ஆதாரங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. அவர்கள் முதலாளிகளை வளரவிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்களுடைய உறுப்பினர்களே சொல்லிவிட்டு ஃபோரம் என்பதில் அடிக்கடி பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதேசமயம், எதிரிலே சொன்னாக்காரன் வருகிறான், கொள்ளைக்காரன் வருகிறான், இருப்பதையெல்லாம் என்னிடத்தில் சமூகநீரிக் கொடுத்துவிடு என்று கேட்டு வாங்கிக்கொள்வதைப் போல, காங்கிரஸில் உள்ளவர்கள், “இடதுசாரி, ஜாக்கிரதை ஜாக்கிரதை” என்று சொல்லி “காங்கிரசை வளரவிடுங்கள்” என்று கேட்பதற்காக இதைச் சொல்வதாக இருந்தால், நான் ஜாக்கிரதையாக இருக்கக் கூடியவன் என்பதை நீங்களும் நன்றாக அறிவீர்கள். அவர்களும் மிக நன்றாக அறிந்திருக்கிறார்கள் என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். (ஆரவாரம்)

இன்னும் ஒன்று. இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகளும் மற்ற தொழிலாளர் தலைவர்களும், “அதிகார வர்க்கம் சரியான முறையில் இதிலே நடவடிக்கையில் ஈடுபடவில்லை” என்று சொன்னார்கள். அதிகாரிகள், ஆட்சிப் பொறுப்பிலே உள்ளவர்கள் எந்த நோக்கத்தோடு ஆட்சி நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்களோ, அந்த உறுப்படி தங்களுடைய போக்குகளை மாற்றிக்கொள்ளவதில் மிகவும் வல்லவர்கள். ஆகையால் அவர்கள் அந்தப் போக்கை மாற்றிக்கொள்வதில் ஏதாவது தாமதங்கள் இருக்குமானால், அந்தத் தாமதங்களை நம்முடைய தொழிலாளர் தலைவர்கள் ஒரு பெரிய காரணமாகக் காட்டத் தேவை இல்லை. ஆனால், அதே நேரத்தில், அவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்லிக் கொள்ளவேண்டும். மிகுந்த தொழில் மந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிற நேரம் இது. அதைப்பற்றி கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதை நான் முடிக்கமுடிக்க வரவேற்கிறேன். இந்த நேரத்தில், தொழில் உழைப்பு இந்நதாலொழிய நாம் தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு தேடிக்கொடுக்கின்ற காரியத்தில் மிகவும் வேதனைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டுவிடுவோம். தொழிலாளர்களுக்கு நலன் கிடைக்க வேண்டுமானால் தொழில் நடத்தப்பட வேண்டும் அவர்கள் நடத்துகிற கிளர்ச்சிகள், போடுகின்ற கோரிக்கைகள், எடுத்துக்கொள்ளுகிற முயற்சிகள் இவைகள் அத்தனையும் தொழிலைக் கெடுக்காத முறையில் உடையவேண்டும் என்பதில் நான் மிகவும் கவலைபோடு இருக்கிறேன் என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1968 மார்ச் 19]

[திரு சி. என். அண்ணாதுரை]

நம்முடைய நண்பர்களில் சிலர் சொல்படி, பத்து இருபது வருஷங்களுக்கு முன்னே வேலைநிறுத்தங்கள் (ஸ்டரைக்ஸ்) நடந்ததையும் நாம் பார்த்திருக்கிறோம், உபபொழுது நடத்தப்படுகிற வேலைநிறுத்தங்களையும் நாம் பார்க்கிறோம். இந்த இரண்டுக்கும் இருக்கும் வித்தியாசத்தை நம்முடைய தொழிலாளர் தலைவர்களும் மிக நன்றாக அறிவார்கள். முன்னாலெல்லாம் வேலைநிறுத்தம் நடக்கிறது என்றால், அந்தத் தொழிலாளைப் பரதேசம் சூன்யமயமாக்கிவிடும். தொழிலாளர் நடமாடும் இடங்களுக்கு, தொழில் நடமாடும் இடங்களுக்கு அலகுகண்டு முதலாளிமயமும், தங்கள் லாபம் குறைகிறது என்று அவர்கள் படிப்படியாகப் பேச்சுக்கு வருவார்கள் இன்றையதனம் வேலைநிறுத்தம் உண்டாயாக கிளர்ச்சியிலும், அதற்கு அடுத்த கட்டத்தில் பலாத்காரத்திலும், இதற்கிடையில், உள்படி யாரும் பேசத்தக்காத, யாரும் கேட்கக்கொள்ள முடியாத, சிக்கத்தக்காத தூற்றல் வார்த்தைகளை மிக அதிகமான அளவுக்குப் பேசுவதிலே, அது இருக்கின்றது. இதற்கு தொழிலாளர் தலைவர்கள்தான் பொறுப்பு என்று நான் சொல்ல வில்லை. ஏனென்றால், அந்தத் தொழிலாளர் தலைவர்கள் சில பேரிடத்தில் நான் பேசியபோது, “இது எங்களுக்குத் தெரியாமல் நடந்து விட்டது. நாங்கள் இதைக் கண்டிக்கிறோம்” என்று கூடச் சொன்னார்கள்.

நம்முடைய நண்பர், செல்பார்க் கம்பெனியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்த செல்பார்க் கம்பெனியின் தொழிலாளர்கள், வேலை செய்வதை சில தொழிலாளர்களையும், மாணேஜ்மெண்டைச் சேர்ந்தவர்களையும் தாக்கிவிட்டார்கள் என்ற தகவல் எங்குக் கிடைத்தவுடன், அந்தத் தொழிற்சங்கத்திற்குப் பொறுப்பு இருக்கக்கூடியிருக்கிற தலைவரை அழைத்து நான் பேசவேண்டும் என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தேன். நான் அவர்களை அழைப்பதற்கு முன்னாலேயே, அவரே என்னிடத்தில் வந்தார்கள். வந்து சொன்னார்கள்—“இன்னும் ஒரு விஷயம் நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள். அதற்கு முன்னால்தான் நான் சொல்லிவிட்டுப் போகவே வந்திருக்கிறேன். செல்பார்க் கம்பெனியில் நடந்தது அக்கிரம்தான். அதை யாரோ செய்துவிட்டார்கள். அதை நான் சொல்லி அவர்கள் செய்யவில்லை அல்லது, எங்கள் சங்கம் செய்யவில்லை” என்று சொன்னார்கள் அப்பே முதுகூட, நான் ஒரு யோசனை சொன்னேன். “எப்படி அரசியல் கட்சிகளில், கட்சி எடுத்த முடிவுக்கு மாறாக அந்த அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் ஏதாவது வரம்பு மீறிச் செய்வாரானால், அவர் போல் அந்த அரசியல் கட்சி நடவடிக்கை எடுக்குமோ அதைப்போல், உங்களுடைய சங்கத்தையச் சார்ந்த யாராவது டலாத்கார நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டால், அல்லது, கேவலமான தூற்றல் பிரசாரத்தை நடத்தினால், அது உள்ளபடியே உங்களுக்கு விருப்பம் இல்லை என்பது உண்மையாக இருக்குமானால், நீங்கள் சொல்லித்தான் அது நடக்கவில்லை என்று நீங்கள் சொல்வது உண்மையாக இருக்குமானால், அவரை அந்தச் சங்கத்திலிருந்து நாங்கள் நீக்கவிட்டோம்” என்று அறிவிப்பீர்களானால், நான் உங்களுடைய நிலைமையைப் போற்றுவேன், பாராட்டுவேன்” என்று சொன்னேன். அவர்கள் அப்படி நடந்ததாக இன்னும் தகவல் இல்லை. ஆகையால் அவர்களை நான் கேட்கக்கொள்வது—வேலை நிறுத்தம், தொழிலாளர்களுக்குள்ள உரிமைகளில் மிக முக்கியமான உரிமை அந்த வேலைநிறுத்த உரிமை பலாத்காரமற்ற முறையில், தூற்றலற்ற முறையில், அமைதி கெடுக்கப்படாத முறையில் நடத்தப்படுவதை இந்த அரசு தடுக்காது; ஆகரவாகவும் இருக்கும். ஆனால், வேலைநிறுத்தத்தில் துவங்கி அது சட்டத்தைப் பாதிக்கக்கூடிய வகையில் போகுமானால், அப்படியுடனாக கிளர்ச்சிகளை, அப்படியுடனாக பலாத்கார நடவடிக்கையை இந்த அரசு விட்டுவைக்க வேண்டும் என்று கருதுவார்களானால், முழுக் முழுக்க கம்யூனிஸ்டுகள் அதிகமாகவுள்ள அரசு என்ன செய்கிறது என்பதைப் பார்ப்பதிலிருந்து, அந்த அரசை விட்டுவைக்க வில்லை என்பதைப் பார்க்கின்றபோது, அதனிடமிருந்து எதிர்பார்ப்பதைவிட அதிகமாக என்னிடம் எதிர்பார்க்க வேண்டியதில்லை என்று நான் அவர்களுக்குப் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[1968 மார்ச் 19]

இன்னொரு பொதுப்படையான பிரச்சனை—கம்ப்யூடர்பற்றி எதிர்கட்சி தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ரொம்பக் கற்பனையாகவுள்ள புத்தகங்களெல்லாம் படித்தவர்கள். ஆகையால், இந்த வரதங்களிலே கூட சபையான கற்பனையைச் சொன்னார்கள், “இன்றைக்கு கம்ப்யூட்டுக்கு வந்தது, நாளைக்கு டிராக்ட்டுக்கு வராதா?” என்று அதைப்போல மேலேயுள்ள “ஃபான்”க்கும் வரலாம், பீனை மட்டையிலை செய்யப்பட்ட விசிறிகளை வைத்துக்கொண்டு நின்றால் எத்தனையோ பேருக்கு வேலை கொடுக்கலாம் மே என்றும் சொல்லலாம். இதே மன்றத்தில் இந்த மின்சார விசிறி இல்லாமல், நம்முடைய டஜன் மடங்களிலோ, கோயில் ஊர்வலங்களிலோ பெரிய விசிறி வைத்துக்கொண்டு விசிறுகிறார்களே, அப்படிச் செய்வதனால் நூறு டேருக்கு வேலை கிடைக்கும். ஆனால், அவ்வளவு விரம் பெரியாமல் கம்ப்யூட்டரையும் எதிர்க்கவில்லை. கம்ப்யூட்டர் எதிர்ப்பதற்குக் காரணம், விஞ்ஞானக் கருவிகளே கூடாது என்பதால் அல்ல. விஞ்ஞானக் கருவியாகிய கம்ப்யூட்டர் போன்ற கருவிகளை ஒரு நாள் எந்த கட்டத்தில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்? வேலை செய்வதற்கு ஆட்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கும் நாட்டில் அது தேவை. ஆனால், வேலைவாய்ப்பைத் தேடி அலை அலையாகத் தொழிலாளர்கள் அங்கே நிற்கொண்டிருக்கிற நாட்டில் இந்தக் கட்டத்தில் அந்தக் கம்ப்யூட்டர் தேவை இல்லை என்பதுதான் இந்த அரசு பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன்னாலிருந்தே நான் சார்ந்திருக்கும் கழகம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற கருத்தாகும். அதை அவர்கள் சொன்னபடி சொன்னால், “வேலைவாய்ப்பைக் குறைச்சலாமல் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்; கம்ப்யூட்டர் இருக்கட்டும்” என்று சொன்னார்கள். அது எல்லாமே அர்த்தமற்றது. கம்ப்யூட்டரும் இருக்கட்டும், வேலை வாய்ப்பும் குறையக்கூடாது என்றால், ஆயிரம் பேர்களை நாங்கள் வேலைக்கு வைத்துக்கொண்டிருப்போம், கம்ப்யூட்டரும் வரும் என்றால், அது அனாவசியமான செலவு. ஆகையால், பொருளாதாரத் துறையில் உள்ளவர்கள் அதை வரவேற்கவே மாட்டார்கள். ஆகையால், விஞ்ஞானக் கருவியை நம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய கட்டம் ஒன்று வரலாம். நிர்மலத் தொழில் வாய்ப்புடன் ஏற்பட்டு, வேலைவாய்ப்புகள் நிர்மலக் கிடைத்து, படிப்படியாக விஞ்ஞானத்தில் நாம் புன்னேறும்போது, கம்ப்யூட்டர்கள் இருக்கலாம். ஆனால், இந்தக் கட்டத்தில் அந்தக் கம்ப்யூட்டர்கள் தேவையல்ல. உதாரணத்திற்குச் சொல்லுகிறேன்—இப்பொழுது மாற்று இதயத்தை அவர்கள் பொருத்தினார்கள். மாற்று இதயத்தைப் பொருத்தினார்களே என்பதற்காக, நாம் ஒவ்வொருவரும், “எனக்குக் கூட அருப்பதை எடுத்துவிட்டு ஒன்னென்று பொருத்தங்கள்” என்று கேட்கமாட்டோம். அதைப்போலத்தான் அமெரிக்காவில் கம்ப்யூட்டர் இருக்கிறது. இங்கும் இருக்கட்டும்; ஜெர்மனியில் கம்ப்யூட்டர் இருக்கிறது, இங்கும் இருக்கட்டும் என்று கேட்பது. அமெரிக்காவில் சராசரி வருமானம் உயர்ந்து, ஜனத்தொகையைக் கட்டுப்படுத்தி, வேலை வாய்ப்பு அதிகமான அளவுக்குக் கிடைத்ததால், அங்கே கம்ப்யூட்டர் தேவைப்படுகிறது. துரதிருஷ்டவசமாக, நம்முடைய நாட்டில் அப்படிப்பட்ட, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் உள்ளவர்களுக்கு மாஜேஜ் மெண்டில் உள்ளவர்களுக்கு எவ்வளவு சம்பளம் தரப்படுகிறதோ, அவ்வளவு சம்பளம் தொழில் மாஜேஜருக்குத் தரப்படுகிறது. அங்கே இருக்கிற விஞ்ஞானக் கருவிகள் இங்கேயும் வைக்கப்படுகின்றன. ஆனால் அங்கேயிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு தரப்படுகிற அளவுக்கு இங்கேயுள்ள தொழிலாளர்களுக்குத் தரப்படுகாதிலை. அதற்குக் காரணமாக என்ன சொல்லுவார்கள்? மாஜேஜ்மெண்ட் செலவு அதிகம், அல்லது உற்பத்திச் செலவு அதிகம் என்று சொல்லுவார்கள். ஆகையால், கம்ப்யூட்டர் என்பது இப்போதைக்கு, வேலைவாய்ப்பு தேடித் தரவேண்டிய இந்த நாட்டில் தேவை இல்லை என்பது இந்த அரசை நடத்துகிற கழகத்தின் கருத்து, அதை முன்னாலேயும் நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். இந்த அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகும் அந்தக் கருத்திலிருந்து நாங்கள் மாறவில்லை.

நம்முடைய உறுப்பினர் திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள்—“இளர்ச்சி நடத்தாமல் தொழிலாளர்கள் எந்தக்

1968 மார்ச் 19] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

கோரிக்கையும் பெற முடியாது. நாங்கள் நடத்திக்கொண்டதான் இருப்போம்" என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னதோடு கூட அவர்கள் மனத்திலே எண்ணிப்பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்தக் கிளர்ச்சிகள் அமைதியான முறையில் நடக்கிற வரையில் இந்த அரசுக்கு எந்தவிதமான தாவாவுமில்லை. ஆனால், அந்தக் கிளர்ச்சிகள் பலாத்காரத்தால் கொண்டுவரப்பட்டிருந்தால், என்ன செய்வது என்பதை, அவர்கள் என்னுடைய நண்பர் என்ற முறையில், யோசித்துப் பார்த்துப் பதில் சொல்ல வேண்டும். கிளர்ச்சியின் மூலமாகத்தான் உரிமையைப்பெறமுடியும் என்பது எப்படி தொழிலாளர் இயக்கத்திற்குத் தேவையோ, அதைப்போலவே, பலாத்காரத்தை அடக்கிவிடத்தான் ஒரு அரசு நடத்தப்பட முடியும் என்பது அரசினுடைய இலக்கணம் என்பதையும் அவர்கள் மறந்துவிடமாட்டார்கள். ஆகையால், நடத்தப்படுகிற கிளர்ச்சிகள் பலாத்காரத்தால் போய் முடியாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பை தொழிலாளர் தலைவர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு ஒரு தலைவர் ஒரு யோசனை கூறினார். 'தொழில் தகராறுகள் தலையெடுப்பதற்கு முன்னமேயே முன்கூட்டியே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்' என்பதுதான் இந்த அரசினுடைய நோக்கம். உரத்திருந்த வசமாக தொழிலாளர் தலைவர்களில் பலர், நாங்கள் இம்மாதிரியான கோரிக்கைகளை எழுப்புகிறபோது அரசிடத்திலோ அல்லது என்னிடத்திலோ தொடர்பு கொள்வதில்லை. இதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் தலைவரிடத்திலும் இதைப்பற்றி எந்ததச் சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்களில் ஒருவரைப் பதினைந்து நாட்களுக்கு ஒரு முறை என்னிடம் வந்து, இன்னினை தொழிற்சாலைகளில், இன்னினைவிதமான தொழில் தகராறுகள் இருக்கின்றன என்று கூறுங்கள், தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்தக் கொள்கிறோம் என்று கூறினான். அதாகா இதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் தலைவர்கள் ஒருவரைக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களால் குறிப்பிடப்படாதவர்களை மீளே இருக்கவிடாமல் டெல்லிக்கு அனுப்ப ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். வேறு யாரையாவது ஏற்பாடு செய்வார்கள் என்று கூறுகிறேன். அதேபோல முதலாளிகளையும் கூப்பிட்டு, 'உங்களுடைய பிரதிநிதி ஒருவரை இரண்டு வாரத்திற்கு ஒரு முறை யா. இருமுறையோ வந்து இன்னினை தொழிற்சாலைகளில், இன்னினைவிதமான தொழில் தகராறுகள் ஏற்படும்போல இருக்கின்றன' என்று கூறினால், உடனுக்குடன் தகராறுகளைத் தீர்க்க தொழிற்சங்கத் தலைவர்களையும், முதலாளிகளையும் கூப்பிட்டுப் பேசி சமரச ஏற்பாடு செய்ய ஏற்பாடு இருக்கும் என்று கூறியிருக்கிறேன். ஆகவே, இதுதான் சென்ற அரசுக்கும் இந்த அரசுக்கும் இருக்கின்ற வித்தியாசங்கள்.

நண்பர்களில் சிலர், 'சென்ற அரசைப்போல்தான் இந்த அரசும் துப்பாக்கியினால் சுட்டது' என்றார்கள். துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தது தான் சரி, அதுதான் நியாயம் என்று வாதாட, மனிதத்தன்மையை இழக்க நான் தயாராக இல்லை. அது நடைபெறாமல் தடுக்க என்னுடைய சகல முயற்சிகளையும் இன்றும் எடுத்தக்கொள்வேன், என்றும் எடுத்துக் கொள்வேன். நம்முடைய காங்கிரஸ் தலைவர்கள் 'போலீஸை வைத்துக் கொண்டு சும்மா இருக்கிறோம், சும்மா இருக்கிறோம்' என்று மேடை தவறாமல் பேசுகிறார்கள். போலீஸை ரக்கைப் பார்த்துக்கூட இப்படிப் பேசுவார்களா? காங்கிரஸ் தலைவர்கள் என்று நான் குறிப்பிடும் போது, இங்குச் சட்டமன்றத்திலே இருக்கக்கூடியவர்களை அல்ல, காங்கிரஸிலுள்ள வேறு தலைவர்களைச் சொல்லுகிறேன். ஒன்று, அவர்களைக் கட்டுப் படுத்துகின்ற அளவுக்கு இவர்கள் கட்சியில் இடம் பெறாமல் இருக்கலாம். மற்றொன்று 'நான் இப்படிப் பேசுகிறேன், நீ அப்படிப் பேசு' என்று ஒப்பந்தச் செய்துகொண்டிருக்கலாம். இவற்றில் எது உண்மையோ, தெரியவில்லை. 'போலீஸ்காரர்கள் கையைக் கட்டிக் கொண்டிருப்பதா?' என்று இருபதாண்டுகாலம் அராண்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்வது, நம்மைப் பார்த்துக் கேட்பது, 'இது ஒரு மறைமுகமான துண்டுதல்' என்பதை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள். துப்பாக்கிப் பிரயோகம் அதனால்தான் ஏற்பட்டது என்று சொல்ல வில்லை. எங்களோடு நல்ல முறையில் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்ற

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[1968 மார்ச் 19]

மனப்பான்மையைக் கொண்டால் அவர்களும் தொழிலாளர்களிடத்திலே எடுத்துச் சொல்லி நல்ல தீர்வு காணலாம். பலாதகாரமற்ற கிளர்ச்சிகள் நடக்குவதை யாரும் ஆட்சேபிக்கவில்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இறுதிபாக, துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தினால் உயிர்நீத்த குடும்பத் தாருக்கு நஷ்டாடு தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் உயிர்நீத்த குடும்பங்களுக்கு நஷ்டாடு தர இந்த அரசு முடிவு செய்திருப்பதை இந்த அவையில் மகித்சீயுடன் தெரிவித்தக்கொள்கிறேன். (ஆரவாரம்) நஷ்டாடு அவர்கள் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு இருக்குமா, எந்த அளவில், எந்த முறையில் நஷ்டாடு தரப்படும் என்பதற்கான விவரங்கள் எல்லாம் சேகரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. உயிர்நீத்த குடும்பங்களுக்கு நஷ்டாடு தரப்பட்டு மென்ற கருத்தை, நல்ல தத்துவத்தை இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது.

மற்றபடி பொதுவாக இந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் நாங்கள் பெற்றுப்பெற்றுக்கொண்ட பிரதி, இந்த அரசினுடைய நடவடிக்கைகளைப் பார்த்து, சில உறுப்பினர்கள் எழுப்பியுள்ள ஐயப்பாடுகளுக்கு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கூறுவார்கள் என்று சொல்லி விடை பெறுகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசியபோது, 'நான் ஆட்டோமேஷனப் பற்றித் தெரியாமல் பேசிவிட்டேன்' என்ற கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். எனக்குத் தெரியாத நிலைமை அல்ல. இந்த ஃபேஸை எடுத்துவிட்டு எல்லாம் எவ்விதிரியை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று நானும் எடுத்துப் பேசியிருக்கலாம். சில கணக்குகள் போடுவதற்கு சில மெஷின்கள் இருக்கின்றன. வேறு வகையில் மனித சக்தியை விரயம் செய்யக்கூடாது என்றேன்.

இரண்டாவதாக, காங்கிரசில் எந்தத் தலைவர் போலீஸ் கையைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறது என்று கூறினா? அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த, அவருக்கு ஆசிரியித்த திரு. ராஜாஜி அவர்களே, போலீஸ் எந்த நிலையில் நடந்திருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றித் தன்னுடைய பத்திரிகையில் எழுதியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: திரு. ராஜாஜி அவர்களே சொல்லிவிட்டார்கள் என்பதால் காங்கிரசிலுள்ள சிலருக்கு ரொம்ப சந்தோஷம். சிலவேளைகளில் காங்கிரஸ் கட்சிக்கும், சுதந்திரக் கட்சிக்கும் வித்தியாசம் தெரிவதில்லை.

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்: தலைவர் அவர்களே, கிளர்ச்சிகள் நடக்கும் என்று நான் சொன்னேன். இப்பொழுதும் சொல்கிறேன் நடக்கும் என்று. நான் வன்முறையில் கிளர்ச்சிகள் நடக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. வன்முறை கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்தி.

*மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நலனும், தொழிற்சாலைகளும் என்ற மானியக் கோரிக்கையில் கலந்துகொண்டு பல உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய நல்ல ஆலோசனைகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். தொழிற் சங்கங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்யும் வகையில் அழைப்புகளை மென்பதைப் பற்றி எடுத்துக்கூறி, இந்தத் துறை மேலும் செம்மையாகச் செயல்படுத்தக்கூடிய வழிவகைகளைக் கூறிய உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேருக்கும் நான் முதலிலே அராங்கத்தின் சார்பிலே நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உறுப்பினர்கள் சொன்ன பிரச்சனைகளை

1968 மார்ச் 19]

[திரு. செ. மாதவன்]

யெல்லாம் இந்தத் துறையினர் கவனித்து ஆவன செய்வார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். நமது முதலமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பெரிய அளவிலே மிகத் தெளிவாகவும், விளக்கமாகவும் பல விளக்கங்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

பொதுவாக புதிய அரசாங்கம் ஏற்பட்டு, அந்த அரசாங்கத்திலே தொழிலாளர்களுக்கு இதவரை கிடைக்காத பல நன்மைகள் கிடைக்க வேண்டும், புதுச் சட்டங்கள் நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டும் என்றுதான் நாங்கள் எண்ணி வருகிறோம். தொழிலாளர் பிரிவு பொதுமக்கள் மத்தியில் வீசுச் செக்ஷனாகவே இருந்து வருகிறது. ஆகவே, தொழிலாளர்களுக்காக இந்த அரசு பரிந்து பேச வேண்டுமென்ற கருத்தை எல்லோரும் எடுத்தச் சொன்னார்கள். இதை நான் முழுக்க முழுக்க ஏற்றுக்கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், கொள்கைப் பிரச்சினையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். தொழிலாளர் கொள்கையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஒரு வார்த்தையாவது தொழில் முதலாளிகளுக்கும் கடமைடணர்ச்சி இருக்க வேண்டும் என்று பேசுவாரா என்று எதிர்பார்த்தேன், ஒரு வார்த்தையும் வரவில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அதைத்தான் நான் வற்புறுத்திச் சொன்னேன். முதலாளி-தொழிலாளி உறவு நல்ல முறையில் இருந்தால்தான் தொழில் வளரும் என்று கூறினேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : 'இருந்தால்தான்' என்று கூறுகிறீர்கள். இப்பொழுது இருக்கிறதா? அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதைத்தான் சுத்தமாகக் கட்சி அங்கத்தினர் விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் பேசும் பேச்சையெல்லாம் கேட்பிறகு அவர்களுப் தொழிலாளர்களுக்குப் பரிந்துபேச வருகிறார்கள் என்று எண்ணிக்கொண்டேன். ஆகவே எல்லா கட்சிகளும் இந்த விஷயத்தில் ஒரே கருத்தைத் தெளிவாகப் கேவதைப் பற்றி நான் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். இதுவரை இருந்த எண்ணத்தை மாற்றியமைத்த டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுடைய கட்சியினுடைய கொள்கையும் தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமாகத்தான் இருக்கிறது. இதை எல்லா தலைவர்களும் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

பொதுவாக, இன்றைக்கு நாட்டிலே சமுதாயத்திலே, பொருளாதாரத் துறையிலே ஏற்பட்டிருக்கும் பிரச்சினை தொழில் துறையிலும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தொழில் துறையில் ஏற்பட்டிருக்கும் சமரசத் திட்டப் போட்கெனல் தொழிலாளர்களுக்குச் சில சாதக-பாதகங்கள் ஏற்படுகின்றன. அரசாங்கம் இதை ஆராய்ந்து எந்த அளவிற்குத் தலையிடு செய்ய வேண்டுமோ, அதை இன்று செய்து வருகிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், சட்டப்படி இந்த அரசாங்கம் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று கேட்டார்கள். ஆனால் அவரே, 'தொழிலாளர் பிரச்சினை' அரசாங்கம் சட்டப்படி தீர்க்க முடியாது' என்று சொன்னார்கள். ஆகவே இரண்டு கருத்துக்களையும் அவரே சொன்னார். உண்பதை, சட்டப்படி அரசாங்கத்தினால் எதையும் செய்ய முடியாது. நம்மிடத்தில் அதற்கான அதிகாரம் எதுவும் இல்லை. நமக்குள்ள அதிகாரம் எல்லாம், எந்த அளவுக்கு இரு தரப்பாரையும் அழைத்துப் பேசி ஆலோசனை செய்து நன்மை செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்குத்தான் நாம் செய்ய முடியும். இரு தரப்பாருக்கும் மன நிபந்தி ஏற்பட வகையில் நாம் சட்டங்கள் தீர முடியாது. தொழிலாளர்களுக்காகக் கொண்டு வரக்கூடிய சட்டங்கள் அத்தையும் நம்மிடத்தில் இல்லை. கண்காண்டலெஜிஸ்லேஷன் போன்றவை எல்லாம் மத்திய அரசிடத்திலேதான் இருக்கின்றன. அதிகாரங்கள் எல்லாம் மத்திய அரசிடத்தில், ஆனால் பொறுப்பு மட்டும் நம்மிடத்திலே தரப்பட்டிருக்கிறது. சட்டங்களைப் பாராக்கூடிய அதிகாரம் மத்திய அரசாங்கத்திலே இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில்தான் தொழிலாளர் பிரச்சினை பல இடர்ப்பாடுகளை ஏற்படுத்துகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. செ. மாதவன்]

[1968 மார்ச் 19]

இந்த விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்த எல்லோரும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தவிர மற்ற எல்லோரும், அருமையான கொள்கை இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை. மிக உயர்ந்த கருத்துக்களை, நல்ல தத்துவங்களை உடையதாயிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதற்காக நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். என்னுடைய நன்றியை இந்த மன்றத்தின் சார்பாக அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் ஏன் அந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்றவில்லை, எப்போது நிறைவேற்றுவார்கள், அந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்றுவதில் விரைவு காணவேண்டும் என்று நான் இங்கே வேண்டுகோள் வைத்தாகாள். அவற்றுக்கும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், நிறைவேற்றக்கூடிய அதிகாரம் சட்டத்திலும் இல்லை, சட்டத்தைக் கொண்டு வரக்கூடிய அதிகாரமும் நம்மிடத்தில் இல்லை. அதன் காரணத்தினால் தான் சட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்ட முறையில்—சட்டப்படி என்று பார்க்காமல் இப்பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கவேண்டுமென்ற கருத்தை இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு நம் முன்னே இரண்டு பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. ஒன்று நூற்பாலைகள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை. அதைப் பற்றி மிக விரிவாக மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல விட்டார்கள். இன்னொன்று வேஜ் போர்டு சம்பந்தமானது. வேஜ் போர்டையும் மத்திய ஆட்சியினர் அமைக்கிறார்கள். வேஜ் போர்டினர் கொடுக்கிற சிபாரிசுகளை அமல் நடத்துகிற பொறுப்பை நம்மிடத்தில் தருகிறார்கள். அதே சமயத்தில் அந்த அமல் நடத்தகிற அதிகாரம் நம்மிடத்தில் இல்லை. வேஜ் போர்டு சிபார்சை அமல் நடத்த இந்த அரசு ஏன் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதாக இங்குள்ள உறுப்பினர்கள் கேட்பது போலத்தான் மத்திய ஆட்சியினரும் கேட்கிறார்கள். அதை அமல் நடத்த வேண்டுமானால் அதற்குத் தக்க அதிகாரம் எங்கனிடத்தில் இல்லையே, அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுங்கள் என்று கேட்டால் அதைக் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். இன்றைக்கு வேஜ் போர்டு சிபார்சுகள் காரணமாகத்தான் பல தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன என்பது உண்மை. மாநில ஆட்சிப் பொருள் ஏற்றுக்கொண்டவுடன் இந்த அரசு எந்த முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது என்பதை விளக்க விரும்புகிறேன்.

உதாரணமாக, பத்திரிகைத் துறையில் பணியாற்றக்கூடிய 2 பிரிவினருக்கு வேஜ் போர்டு சிபார்சு வந்திருக்கிறது. அதைச் சட்டபூர்வமாக இல்லாவிட்டாலும், சட்டத்திற்குப் புறம்பாக இல்லாத வகையில் அமல் படுத்துவது என்றால் இன்றைக்கு அது பற்றி உயர்நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றிடுக்கிறார்கள். அந்தச் சிபார்சு வந்தவுடன் நம் அரசாங்கம் கொஞ்சங்கூட காலதாமதம் செய்யாமல் பத்திரிகைத் துறையில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் அச்சாங்க மட்டத்திலேயே அமையுமா பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, அந்தச் சிபார்சுகளை அமல் நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னோம். சிலபேர் உடனே ஒத்துக்கொண்டார்கள். சிலபேர் கொஞ்சம் கொஞ்சம் ஒத்துக்கொண்டார்கள். சிலர் எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது, நாங்கள் கோட்டுக்குப் போகப் போகிறோம் என்று சொல்லிச் சென்றார்கள். அது பற்றி உயர்நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். அப்போது தொழிலாளர் தலைவர்கள் ஒரு முயற்சியைச் சொன்னார்கள். வேஜ் போர்டு ரெக்சுமெண்டேஷன் எப்படி வேண்டுமானாலும் இருக்கட்டும், இது பற்றி நமக்குள்ளேயே ஒரு முத்தரப்பு மகாநாடோ, இருதரப்பு மகாநாடோ கூட்டி ஒரு சமரச ஏற்பாட்டைக் காண முயற்சிக்கலாம் என்று தொழிலாளர்கள் சார்பில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கருத்தை இந்த அரசாங்கமும் வலியுறுத்தி, வேஜ் போர்டு சிபார்சு என்னவாக இருந்தாலும் பரவாமல்லை, நமக்குள் ஒரு உடன்பாடு காணவேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையில் சட்டம் ஒழுங்கைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். சட்டம், ஒழுங்கை இந்த அரசு நிலைநாட்டவில்லை, போலீஸ் துறையினர் சும்மா பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று

1968 மார்ச் 19]

[திரு. செ. மாதவன்]

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் சொன்னார்கள். அடுத்து போலீஸ் துறையினர் கட்டுவிட்டார்கள்—அதனால் யாரும் மாண்டார்களோ இல்லையோ—தொழிலாளி மாணடுவிட்டான் என்று இரக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டார்கள். அரசியல் கட்சிகள் தங்கள் கட்சி நலனுக்காக இப்படிச் சொல்லக்கூடிய உரிமை உண்டு. அதை மறுப்பதற்கும் எங்களுக்கு உரிமை உண்டு. மக்கள் தீர்ப்பளிக்க இருக்கிறார்கள். சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு என்ற அடிப்படையில் அமைதியாக நடக்கக்கூடிய கிளர்ச்சிகளில் தலையிட்டு தடியடிப் பிரயோகம், துப்பாக்கிப் பிரயோகம் என்ற நிலைமைக்கு கொண்டுவர விரும்புவது தவறு. அதே சமயத்தில் போராட்டம், கிளர்ச்சி என்ற பெயரால் பலாத்காரம் தலைவிரித்தாப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதும் தவறு. இந்த இரண்டையும் தவிர்ப்பதற்காகத்தான் நாங்களே மேலமட்டத்திலேயே தலையிட்டு பேச்சுவார்த்தைகளின் மூலம் தகராறுகளை சுமுகமான முறையில் தீர்த்து வைக்க எங்களாலான முயற்சிகளை எல்லாம் மேற்கொண்டு வருகிறோம். இது கூடத் தவறு என்று சொல்லப்படுகிறது என்பதற்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒருசிலவற்றை வாசித்துக் காட்டிவிட்டுப் போய்விட்டார். இப்படி ஒரு குற்றச்சாட்டை சுமத்துகிறபோது அது நியாயம்தானா, அது பற்றி காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கை என்ன, தொழிலாளர்கள் நலனில் அக்கறை கொண்டு இந்த அரசு நடந்து கொள்ள வேண்டிய முறை என்ன என்று சொன்னால் அது நன்றாக இருக்கும். அவருக்கு அப்படிச் சொல்ல முடியாத நிலையில் உள்ள கஷ்டங்களை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. யாரோ ஒரு கருத்தைச் சொன்னார், அது பத்திரிகையில் வளம்பரமாகிவிட்டது என்பதற்காக நாம் அந்தக் கருத்தை ஏற்கவேண்டியதில்லை. அந்தக் கருத்து எவ்வளவு தூரம் நியாயமானது என்பதை நாம் பரிசீலித்தாக வேண்டும். தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினையை ஆராய்வதற்காக மத்திய அளவில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன்மேல் பல பல் தனிப்பட்ட பிரச்சினைகளை ஆராய குழுக்கள் அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அப்படி அமைக்கப்பட்டுள்ள ஒரு குழுவுக்கு இந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்த, இந்த நகரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு முதலாளி தலைவராக இருக்கிறார். சில தொழிலாளர்களின் தலைவர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர் சில கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார். அவற்றைப்பற்றித்தான் நான் சொல்ல வருகிறேன்.

முதலாவது கருத்து போலீஸ் துறையினரைப் பற்றி. இவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதே இல்லை என்று பொதுவாகச் சொல்லி விடலாம். இதற்குள் ஆராயவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் ஒவ்வொரு மாவட்ட அதிகாரிக்கும் அறிக்கை அனுப்பி அவர்கள் எத்தனை இடங்களில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்கிற விவரங்களைச் சேகரித்தேன். அதைப் போன ஆண்டே ஒரு ஒப்பீடுப் பார்த்தேன். ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை, செல்பார்க் கம்பெனியைப்பற்றி என்று சொன்னார்கள். என்ன நடந்தது என்பது எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குத் தெரியுமோ தெரியாதோ, எனக்குத் தெரியும். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உட்பட அத்தனை பேர்களுமே உயர்மட்ட அளவில் அந்தத் தகராறைத் தீர்த்து வைக்க இரவு பகலாக பேச்சுவார்த்தை நடத்தினோம் என்று சொல்ல ஆண்ப்படுகிறேன். அங்கே தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கை எதுவுமே இல்லை. சில தொழிலாளர்களை வேலையைவிட்டு நீக்கிவிட்டார்கள். அதுதான் தகராறு. உயர்நீதி மன்றத் திருச் சென்றுவிட்டார்கள். உயர்நீதி மன்றம் சொல்வது எல்லாம் சரி என்று ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. நம்முடைய கொள்கைக்கு எந்த அளவு ஏற்றதோ அந்த அளவு ஏற்றுக்கொள்கோம். குறிப்பாக அவர்கள் ஒரு வழக்கு சம்பந்தமாகத் தீர்ப்புக் கொடுத்துவிட்டால் அந்தத் தீர்ப்பை அமல்படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

ஸ்டே-இன்-ஸ்ட்ரெக்கைப்பற்றி சொன்னார்கள். 150 ஆண்டுகால வரலாறு அதற்கு உண்டு. அதைப் பற்றி உயர்நீதி மன்றம் தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறது. அதுபற்றி நமக்குள்ள கருத்து வேறுபாடு இப்போது பிரச்சினை அல்ல. உயர்நீதி மன்றம் கொடுத்த தீர்ப்பை நாம் செயல்படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

[திரு. செ. மாதவன்]

[1968 மார்ச் 19]

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் செல்பார்கைப் பொறுத்தவரை வழக்குப்போடவில்லை என்றார்கள். கொலை செய்ய முயற்சி என்ற அளவில் வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. போடவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு சரியல்ல. தொழில் அமைதி இன்மை என்பது வேக் டேர்ம். வேலைநிறுத்தம் போன்ற எதுவும் நடைபெறவில்லை என்றால் தொழில் அமைதி இருப்பதாகக் கொள்ளமுடியாது. போராட்டம், கிளர்ச்சி நடப்பதன் காரணமாக தொழில் அமைதி போய்விட்டது என்றும் கொள்வதற்கில்லை. அதைக்கூட நான் ஆராய்ந்து பார்த்தேன். 1965-66-இல் 1,141 வழக்குகள் முந்திய ஆண்டுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது அதிகமாயிருக்கின்றன. நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிற்பாடு 293 வழக்குகள் அதிகப்பட்டிருக்கின்றன. வழக்குகளின் எண்ணிக்கையைக்கொண்டு நாம் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. தொழில் அமைதி என்பது இந்த அரசினால் தல்லமுறையில் நிறைநாட்டப்பட்டு வருகின்றது என்பதையே எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மாநிலத்தில் “மினிஸ்ட் டிரியல் இண்டர்ப்யான்ஸ்” இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கீழ்மட்டத்தில் இருந்து படிப்படியாக தகராறுகளை வளர விடுவதற்குப் பதிலாக தகராறு என்று ஏற்படுகிறபோதே மேல்மட்டத் தலைவர் நான் முன்பு சொன்னதுபோல சமாதானம் செய்தவைக்க முயற்சி எடுக்கப்படுகிறது. முதலாளிகள் அதை எதிர்க்கிறார்கள். தொழிலாளர்களின் நலனில் அக்கறை இல்லாதவர்கள் எதிர்க்கிறார்கள் என்றால் புரிந்துகொள்ள முடியும், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் எதிர் திருக்கிறார். அப்படி அந்தக் குழுவின் குற்றம் சாட்டியிருக்கிறார்களே என்றாலும் பரவாயில்லை, இவரே குற்றம் சாட்டியிருக்கிறார். அந்தக் குழு சொல்லலாம். அதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அதிலே பலதரப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்வதுதான் எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது.

திரு. பி. லி. கருத்திருமன்: அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை நான் கேட்டுக்கொண்டுதான் இருந்தேன். முதலிலே சொல்லும் பொழுது பேசிவிட்டு ஓடிவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் ஒவ்விலே இங்கேதான் உட்கார்ந்திருக்கிறேன். அவர்கள் அப்படி அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதைப் பார்த்துத் திருத்திக் கொள்வதற்கு சர்க்காருக்கு உரிமை இருக்கிறது என்றுதான் சொன்னேன். என்னுடைய பேச்சை குறிப்புகளில்லாந்து பார்த்துக்கொள்ளலாம். இது மாதிரிப் புரார்கள் பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கின்றன, அதைத்தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: இது எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய அபிப்பிராயம் இல்லை என்பது மட்டுமல்ல, குறிப்புக்கட யாரோ கொடுத்திருக்கிறார்கள், அதைத்தான் இங்கே காட்டியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தக் கருத்தை நான் ஆதரிக்கவில்லை என்று சொல்லி விட்டு அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.....

திரு. பி. லி. கருத்திருமன்: ஆதரிக்கவில்லையென்று சொல்ல முடியாது. அதில் இருப்பதைப் பற்றித்தான் சொல்லியிருக்கிறேன். எங்களைப் போன்றவர்கள் பொதுமக்கள்தான் அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இதைக் குறிப்பிடாமல் சொல்லி விட்டால்தான் நான் ஓடிவிட்டார்கள் என்று சொன்னேன். குறையாகச் சொல்லவில்லை. அடுத்ததாக கன்சிலியேஷன் பற்றிச் சொன்னார்கள். அரசாங்கத்திற்குள்ள அதிகாரத்தை வைத்துத்தான் அதைச் செய்கிறோம்.

1968 மார்ச் 19]

[திரு. செ. மாதவன்]

இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்பியூட் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பலாமா வேண்டாமா என்பது இரண்டு தரப்புகள் இருக்கின்றன. தொழிலதிபர்கள் ஒரோடி வந்து உடனடியாக நீதி மன்றத்திற்கு அனுப்பவேண்டுமென்று ஒருபுறம் சொல்கிறார்கள். இன்னொருமுறை நீதி மன்றத்திற்கு அனுப்பாதீர்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அதைப்போன்றுதான் தொழில் சங்கத்தினரும் சொல்கிறார்கள். இந்தக் கருத்திலே இருக்கின்ற அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டு மக்களுடைய நன்மைக்காக அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று பார்த்து செய்யப்படுகிறது; சமூகத்தில் யாருக்கும் சாதகபாதகம் செய்ய வேண்டுமென்று செய்ய வில்லை.

டன்லப் கம்பெனியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். தொழிலாளர்களின் நன்மைக்காக 3½ லட்சத்திலிருந்து 7½ லட்சமாக தரக்கூடிய அளவுக்குப் பேச்சு வார்த்தை நடைபெற்று அதிலே வெற்றியும் கண்டிருக்கிறது. அதற்குப் பின்னாலே வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டது. அதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டது, சட்டப்பூர்வமாக அதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

மெட்லஸ் பாக்ஸ் கம்பெனியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். கட்சிக்கும் அதற்கும் தொடர்பு இல்லை. நான்கு தொழிலாளர்களை மறுபடி எடுத்துக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள். ஆர்பிட்ரேஷனுக்கும் ஒத்தக்கொள்ளாட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். அரசாங்கம் இதைச் செய்யவேண்டுமென்று யாரையும் வற்புறுத்தமுடியாது.

ஒடிவிட்டார்கள் என்று நான் தவறாகச் சொல்லவில்லை. பின்னால் இருந்ததைப் படித்துப் பார்க்காமல் விட்டுவிட்டார்கள். அதிலே எவ்வளவு தவறான கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டுமென்பதற்குத்தான் சொன்னேன்.

“ Ministerial pressure on management to reinstate the dismissed workers.”

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களை பழிவாங்குவது கூடாது, எப்படியாவது அவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்வதைக்கூட இந்தக் குழு கண்டித்திருக்கிறது. மன்தாபிமானத்திற்குப் பொருந்தாமல் இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். வேறு ஏதாவது தண்டனை கொடுங்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கையைப் பாழாக்கி விடக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கன்சிலியேஷன் பற்றிச் சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியின் அரசாங்கம் தொழிலாளருக்குச் சாதகமாக உத்தரவு பிரப்பித்தது என்று சொன்னார்கள். இந்த அரசாங்கம் அப்படித்தான் உத்தரவு போட்டு விட்டது, ஏற்றுக்கொள்கிறோம். நாங்கள்தான் செய்தோம் அதைப்பற்றி முதலாளிகள்கூட நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றார்கள். உயர்நீதிமன்றத்திலேயும் செய்தது சரி என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டுவிட்டது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அதைத் தவறாகக் கொள்ளக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசியல் கட்சிகள் கட்சி நலன்களுக்காக தொழிலாளர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடாது என்பதைத்தான் எங்களுடைய கட்சி வற்புறுத்துகிறது. அவர்களுக்கு இடதுசாரிக் கட்சியைப் பற்றி சொல்ல உரிமை இருக்கிறது. இடதுசாரி கட்சியினருக்கு அவர்களைப் பற்றிச் சொல்ல உரிமை இருக்கிறது. எல்லாத் தரப்பினர்களும் தங்களுடைய கட்சி நலன்களுக்காக அவற்றைப் பயன்படுத்தாமல் நாட்டின் நன்மைக்காக சமுதாயத்தின் நன்மைக்காகப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்றுதான் வற்புறுத்தப்படுகிறது. அதற்குத்தான் நான் முதலிலேயே சொன்னேன், ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு சங்கம் என்று. அரசியல் கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டு அது இருக்க வேண்டும் ஒவ்வொரு கட்சியும் தாங்கள் வைத்திருப்பதைத்தான் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அங்கேதான் அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டு அணுகவேண்டுமென்று சொல்கிறேன்.

[திரு. செ. மாதவன்]

[1968 மார்ச் 19]

இடதுசாரிக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு சங்கத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் தலைமையில் நடத்துகிறார்கள் என்று ஜனடையாகச் சொன்னார்கள். பாரபட்சமாக நடத்துகிறார்கள் என்று சொன்னால் அதைக் கவனிக்க முடியும். இதோபல சட்டப் பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. நாங்கள் சொல்வது எல்லாம், எல்லாக் கட்சியினரும் கட்சி நலனுக்குத் தொழில் சங்கத்தைப் பயன்படுத்தமாட்டோம், எந்தக் கட்சியையும் அதோடு இணைத்துக்கொள்ளமாட்டோம், அந்த நிலையிலே இந்த சமுதாயத்தை மாற்றப்போகின்றோம் என்றும் அதற்காக உழைக்கப்போகின்றோம் என்றும் சொல்லி முன்வருவார்களானால் என்னுடைய கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் அதைப்பற்றி உறுதிபெற்றுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைத் தொவித்துக்கொள்கிறோம். என்னுடைய கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் அங்கேகிடைக்கப்பட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழக சங்கம் என்று எந்த இயக்கமும் நாங்கள் நடத்தவில்லை. இதற்கு முன்னால் இந்த ஆட்சி ஏற்படுவதற்கு முன்னால் எத்தனையோ ஆண்டுகளாக அப்படிப்பட்ட சங்கங்களை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே கட்சிக்கு அப்பாற்பட்ட எண்ணத்தோடு அவற்றை நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பீடித் தொழிலாளர்கள் பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்த விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்தவர் மாறி மாறிச் சொன்னார்கள், சரிமென்றும் சொன்னார்கள். தெழிலாளர்களுக்காக அவர் பேசிய தற்காக நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் கொடுத்த புள்ளி விவரங்கள் சரியானவையல்ல. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் விளக்கம் சொன்னார்கள். 1958-ஆம் ஆண்டு பீடிச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. கொண்டுவந்த பிரபாடு சட்டத்தை அமல்படுத்தாமல் என்ன என்ன செய்ய வேண்டுமா அதுவும் செய்யப்பட்டது. அதுவும் நாங்கள் செய்யவில்லை. அதன் காரணமாக பீடித் தொழிலிலே நல்ல ஏற்பட்டது. அது முழுக்க முழுக்கத் தவறு என்று நான் காங்கிரஸ் கட்சி அமைச்சர்களைக் குற்றஞ்சாட்டவில்லை. பல மாநிலங்களின் தொடர்பாக அது இருக்கிற காரணத்தால்தான் அப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள் ஏற்பட்டன. இதைப்பற்றி மத்திய அரசிடத்திலே கூறி சட்டத்தை இயற்ற மத்திய அரசு சட்டத்திற்கான விதிகளையெல்லாம் நாம் பிறப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இறுதிக்காலம் எப்ரல் மாதத்தோடு முடிகிறது. முடிந்தவுடன் தொழிலாளர் தரப்புத் தலைவர்களையெல்லாம் சந்தித்து இதைப்பற்றிய முடிவை அரசாங்கம் எடுக்க இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

வேலை நிறுத்தங்கள், லாக் அவுட் வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதைப் பற்றிப் பார்க்கும்பொழுது வேலை நிறுத்தம் இல்லாமல் லாக் அவுட் இல்லாமல் அரசாங்கம் நடக்கவேண்டுமென்றால் அது நல்ல கருத்துத்தான். ஆனால் அப்படிச் செய்யக்கூடாது என்று தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கிற உரிமையை பறிக்க முடியாது; அவர்களுக்கு அந்த உரிமையைக் கொடுக்கக்கூடாது என்பதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அதை எப்படித் தவிர்க்கலாம் என்பதைத்தான் பார்க்கவேண்டும். அரசாங்கத்தினுடைய நிர்வாகத்திலே காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்றும் அமைச்சர்களைய தலையீடு இருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சியினர் அப்படித் தான் பேசவேண்டும். ஆனால் அது உண்மையல்ல. அரசாங்க இலாகாவுக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறதோ அதைத்தான் பயன்படுத்துகிறது. இரண்டு பேர்களையும் கூப்பிட்டு பேசலாம். இரண்டு பேர்களும் வரமுடியாது என்று சொல்லிவிட்டால்—அப்படிச் சொல்லலாம், அதற்கு உரிமை இருக்கிறது—உடனடியாக நீதி மன்றத்திற்கு அனுப்பலாம். அதிலே காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அது இயற்கை, எதுவும் செய்ய முடியாது. அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு இருக்க வேண்டுமென்றால் சட்டத்திற்கு உட்பட்டத்தான் நடக்கவேண்டும். சட்டத்திற்கு உட்பட்டு நடக்க வேண்டுமென்றால் காலதாமதம் ஏற்பட்டதான் செய்யும். சட்டமே வேண்டாமென்றால் அது வேறு பிரச்சினை. வேறு சமுதாயம் உருவாக வேண்டுமென்றால் அது வேறு பிரச்சினை. சட்டத்திற்கு உட்பட்டு வந்தால் நம்முடைய அரசாங்கமும், இலாகாவும் தன்னுடைய உதவிகளைச் செய்ய முன்வரும் என்பதைக் குறிப்பிட்டுக் கொள்கிறேன்.

1968 மார்ச் 19]

[திரு. செ. மாதவன்]

செங்கோட்டை மில்லைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். யாருக்கு அது சொந்தம் என்பதிலே பிரச்சினை அதற்காக தாலுக்கா ஆபீஸ் முன்னால் மறியல் நடத்தினார்கள் எதிர்க் கட்சியினர். அரசாங்கம் அதிலே என்ன செய்ய முடியும்? மக்களுடைய பிரச்சினை என்ற முறையில் பேசிப் பார்க்கிறோம். இ போது உந்தப் பிரச்சினை அடங்கிவிட்டது. அதற்குப் பிறகு எப்படி இந்தத் தொழிற்சாலையை நடத்துவது, எத்தனை பேரைக் குறைப்பது என்பது மறு பரிசீலனைக்கு வந்திருக்கிறது. அரசாங்க அளவிலும் கலெக்டர் அளவிலும் தலையிட்டு அதற்கு நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறோம். அந்த முறையிலே ஒவ்வொரு பிரச்சினையிலும் அணுகுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

இதிலே, காலதாமதத்தைத் தவிர்ப்பது பற்றிச் சொன்னார்கள். கால தாமதம் வேண்டுமென்று சொல்லுகிற தொழிற் கட்சித் தலைவர்களும் இருக்கிறார்கள். காலதாமதம் செய்தால்தான் பிரச்சினை தீரும் என்று சொல்லக்கூடிய தொழிற் கட்சித் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். காலதாமதத் திற்குக் காரணமாக அரசாங்க இயந்திரத்தைச் சொல்வது சரியல்ல; அரசாங்க இயந்திரத்தை இன்னும் விரைவுபடுத்த வேண்டுமென்று சொல்லும் கருத்தை ஆதரிக்கிறேன். ஆனால், அரசாங்கத் துறையினால் தான் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை.

பொதுவாக, தனியார் துறையைவிட பொதுத் துறை தங்களுடைய நல்ல சட்டங்களைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்த அரசாங்கம் அதை ஏற்றுக்கொண்டு அந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டு வருகிறது. ஒரு உண்மையை ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராக இருக்க வேண்டும். தனியார் துறைக்கு என்னென்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றனவோ அவையெல்லாம் பொதுத் துறைக்கும் உண்டு. பொதுத் துறை வரை வரை தொழிலாளர்கள் குறை குறையும். தனியார் துறையைப் பொறுத்தவரை பேசத் தயார் இல்லை என்று சொல்லும் நிலை இருந்தாலும் பொதுத் துறையைப் பொறுத்த வரை எத்தனை மணி நேரம் வேண்டுமென்றாலும் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளுடன் பேசத் தயாராக இருக்கிறோம். நம்முடைய பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட துறை தொழிலாளர் பற்றி எத்தனை மணி நேரம் வாதாடியிருக்கிறார்கள். லாபத்தைக் காண்பியுங்கள், தரத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அந்த ஒரு நல்ல எண்ணத்தைக் கொண்டிருக்கும் அரசாங்கத்தைப் பாராட்ட வேண்டுமே தவிர, ஒரு சங்கத்தை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு அரசாங்கத்தைக் குறை சொல்லுவது அவ்வளவு நல்லதல்ல.

துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைப் பொறுத்தவரை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகக் கூறிவிட்டார்கள். எந்தவிதமான துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தையும் இந்த அரசாங்கம் ஆதரிக்கவில்லை. அதற்காக வேதனைப்படுகிறோம். நிவாரணங்கள் எல்லாம் தரத் தயாராக இருக்கிறோம். மருத்துவ விநிதியில் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரே பக்கத்தில் இருந்து நல்ல மருத்துவ உதவி கிடைக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பட வேண்டும், அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் விரும்பினால் அதைப் பற்றி எங்களுக்கு ஆர்சேயம் இல்லை. ஒரு இடத்தில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது. ஒருவருக்குக்கூட பெரிய காயம் ஏற்படவில்லை, யாரும் சாகவில்லை, ஆனால் பல பேருடைய உயிர்கள் பறிக்கப்பட்டன என்று அறிக்கை விட்டார்கள். போஸ்டாகளே போட்டார்கள். பிரசாரத்திற்காகச் செய்கிறார்கள். அதைப் பற்றி நாங்கள் வருத்தப்படவில்லை. அரசாங்கத்திற்குக் கெட பெயர் உண்டாக்குவதற்காக மட்டும் இந்தப் பிரச்சினைகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்வது அவ்வளவு நல்லதல்ல என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இவையெல்லாம் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினையைப் பற்றிய விவரங்கள்.

தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்பதிலே நாம் எல்லாம் சேர்ந்து ஒத்துழைக்க வேண்டும். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரை தொழிலாளர்களுக்காக வீடு கட்டும் திட்டத்தில் பெருமுயற்சி

[திரு. செ. மாதவன்]

[1968 மார்ச் 19]

எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கும் மத்திய அரசு நிதி கொடுக்க வேண்டும். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கோபித்துக் கொள்ளக்கூடாது. அவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய பணத்திலிருந்துதான் செய்ய வேண்டும். இந்த அரசாங்கம் வந்த பிறகு, மத்திய அமைச்சரை அழைத்து தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க தனித் திட்டம் வகுக்க வேண்டும் என கூறினோம். அதற்கான நிதியை நாமே திரட்டிக் கொள்ள, வீட்டு வசதி வாரியம் திரட்டிக்கொள்ள உரிமை பெற்று, தொழில் உரிமையாளர்களிடத்தில் இருந்து நிதி பெற்று, தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் அரசு முயற்சினை மேற்கொண்டு மத்திய அரசை வலியுறுத்தி வருகிறது. மத்திய அமைச்சர் அவர்கள் அது நல்ல கருத்துதான், ஆனால் திரு. மொரார்ஜி அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்று கூறினார்கள். நம்முடைய அரசாங்கம் தொடர்ந்து அந்த முயற்சியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறது.

தொழிலாளர்களுக்கு மருத்துவ வசதி செய்து கொடுக்கும் வகையில் பாட்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் பல திட்டங்களை உருவாக்கி பல மாவட்டங்களிலும் தொழிலாளர்கள், அவர்களுடைய குடும்பங்கள் பயன்பெறும் வகையில் திட்டம் தீட்டி, அதிலே அரசாங்கம் வெற்றி கண்டிருக்கிறது. அந்தத் துறையிலே அதிகாரிகள் நல்ல முறையிலே கவனம் செலுத்தி தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்து வருகிறார்கள். எல்லாத் தரப்பினரும் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்தை வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். யாரும் தொழிலாளர் நன்மையைத் தவிர வேறு என்னும் நாட்டிலே விரும்ப மாட்டார்கள். இந்தத் துறையிலே நாங்கள் கோரியிருக்கும் மானியம் தொழிலாளர் நன்மைக்காகக் கேட்டிருக்கிறோம் என்பதை அனைவரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிற காரணத்தால் வெட்டுத் தீர்மானங்களை வலியுறுத்த மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்து அவ்வாறு வலியுறுத்தாமல் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்: உயர்நீதி மன்றத் தீர்ப்பிலே குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பிறகு உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தம் செய்வது சட்டவிரோதமானது என்ற தீர்ப்பைப் பொறுத்தவரை தொழிலாளர் தரப்பில் இருந்துதான் அப்பீலுக்குப் போகவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் முன்பு கூறியிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் அதிலே ஒரு சட்ட ஒழுங்குப் பிரச்சினை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் அரசு கவனிக்க வேண்டும். அந்தத் தீர்ப்பின் காரணமாக போலீஸ் கமிஷனர் அபிடவிட் நிலையில் ஒரு சட்ட ஒழுங்குப் பிரச்சினை இருப்பதை அரசு கோரிக்க வேண்டும். அதிலே சட்டம், ஒழுங்குப் பிரச்சினை இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை அரசு தீர்மானிக்க வேண்டும். அந்த உரிமையைப் பாதிக்கக்கூடிய வகையில் உயர்நீதி மன்றத் தீர்ப்பு இருப்பதால் அதை எதிர்த்து அப்பீல் செய்யக்கூடிய கருத்து அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : முன்னாலேயே குறிப்பிட்டேன். உயர்நீதி மன்றம் பல கருத்துக்களைச் சொல்லுகிறது எந்தக் கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமோ அதை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம். ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவற்றுக்கு சட்டபூர்வமாக மாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால் இந்த மன்றத்திற்கு உரிமை இருக்கிறது. இந்தத் தீர்ப்பைப் பொறுத்தவரை அரசாங்கம் பரிசீலித்து அப்பீல் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை என்ற தீர்மானத்திற்கு வந்திருக்கிறோம். இந்த அரசாங்கம் உயர்நீதி மன்றம் நல்ல கருத்துக்களை நாட்டு நன்மைக்காகச் சொன்னால் அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதிலே எதையும் உரிமையை நிலைநாட்டு வேண்டுமென்று சொன்னால் தொழிலாளர்கள் சார்பில்தான் அப்பீல் கொடுக்க வேண்டுமென்பது இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை.

1968 மார்ச் 19]

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு தொழிற் சங்கம்தான் இருக்க வேண்டுமென்பது எல்லாரும் வரவேற்கக் கூடியது தான். அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரும்போது அகியல் தலையீடு குறுக்கே இருக்கிறது என்ற கஷ்டத்தையும் குறிப்பிட்டார்கள். எங்கள் கட்சியின் கருத்து வெளியார்கள் தலையீடு தொழிற்சங்கத்தில் குறைக் கப்பட வேண்டுமென்பதுதான். அந்த அளவுக்குப் படிப்படியாகக் குறைக்கும் முயற்சியையும் செய்து வருகிறோம். மதிப்பிற்குரிய ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலையில் முதலாளிகள் தொழிலாளியே தலைவராக இருக்கக்கூடிய தொழிற் சங்கத்தை மதிப்பது சிதையாது என்ற உண்மையைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஒரு காலத்தில் ராயல் கமிஷன் ஆன் லேபர் அதைப் பற்றிச் சொல்லும்போது கூட, இதனியாவில் இருக்கும் பல முதலாளிகள் அந்தத் தொழிற்சங்கங்களுக்கிடையே பக்கைய உருவாக்குவதற்காகத்தான் அவ்வாறு செய்கிறார்கள் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு எந்தவிதமான மாற்றமும் ஏற்பட்டு விடவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்போது ஒரு பெரிய பிரச்சனாகே பண்ணுகிறீர்களே.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : எனவே, இவ்வாறு பல்வேறு விதமான தொழிற்சங்கங்கள் ஏற்பட்டிருப்பதையெல்லாம் இணைக்கும்போது, ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு தொழிற்சங்கம் என்ற நிலை வரும்போது ரகசிய பால்ட் மூலமாகப் பெருவாரியான தொழிலாளர்கள் அந்தச் சங்கத்தினை ஆதரிக்கிறார்கள் என்ற நிலையும் இருக்கிறது. ஆகவே, நடை முறைப்படுத்துவதில் அரசு என்ன திட்டம் வைத்திருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மிகத் தெளிவாகச் சொல்லி யிருக்கிறேன். நேஷனல் கமிஷன் ஆன் லேபர் முக்கியமாகப் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் கட்சி ஆட்சியைப் பொறுத்தவரையில் அரசியல் கட்சிகள் இல்லாத தொழிற்சங்கம் இருந்தால் பல குறைபாடுகள் நீங்கும் என்பது எங்களுடைய கருத்து. அவர்கள் கருத்து வேறுகயிருக்கலாம். அதற்கு நான் பதில் சொல்லமுடியாது. எங்கள் கட்சிக் கொள்கை இதுதான். எல்லாக் கட்சியினரும் ஒப்புக் கொண்டால் அதை நடைமுறை முடியும். எங்கள் கட்சி இருக்கலாம், ஆனால் இன்னொரு கட்சி வரக்கூடாது என்பது ஜனநாயகத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதல்ல. ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு தொழிற்சங்கம் என்று ஏற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால் கட்சிப் பரச்சீனையில் கருத்து வேறுபாடு இருக்கிறது. எல்லோரும் சேர்ந்து முடிவு கட்டினால்தான் இது வரும். உதாரணமாக, அமைச்சரிடம் பேசுகிறார்கள் தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள். மிக நன்றாகப் பேசுகிறார்கள். சையாவது வாங்கிக் கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். வாங்கிக் கொடுத்தவுடன் கீழே இறங்கி தொழிலாளர்களிடம் தலைவர்கள் பேசுவது 'தி. மு. க. அரசு ஒழிக' என்று. என்ன காரணம்? தொழிலாளர்களுடைய எண்ணத்தை இங்கு வந்து பேசுகிறார்கள். வெளியே போனவுடன் கட்சிக் கண்காணகம் வந்தவிடுகிறது. அரசாங்கத்திற்கு எதிராக தீர்ப்பு வேண்டுமென்ற நிலை வருகிறது. இதைத் தடுக்க நாங்கள் சொல்லும் பரிகாரம் ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு தொழிற்சங்கம் என்று கட்சி சார்புறு சொல்கிறோம். எல்லோரும் இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்கிறோம், நாட்டுக்கு இது நன்மை என்று ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. மானியக் கோரிக்கையும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்படும். வெட்டுத் தீர்மானங்களை முன்மொழிந்த உறுப்பினர்கள் அவைகளை வற்புறுத்துகிறார்களா என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டு கிறேன்.

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

[1968 மார்ச் 19]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன், திரு. க. இராமமூர்த்தி, திரு. சி. கோவிந்தராஜன் ஆகியோர் வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தவில்லையாதலால் அவைகள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திருமப்ப பெற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன.

திரு. எம். சுரேந்திரன் இருப்பிடத்தில் இல்லையாதலால் அவர் களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திருமப்ப பெற்றுக்கொண்டதாகக் கருதப்படும்.

அவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

“கோரிக்கை எண் 24—தொழிலாளர் நலனும், தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,38,31,600-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இத்துடன் பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுறுகின்றன. பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 9 மணியளவில் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

4. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

* 106. Notification issued with G.O. P. No. 2132, Revenue, dated the 7th December 1967, making an amendment to rule 3 (1) of the Madras Inams (Supplementary) Rules, 1965, published at pages 63-69 of Part V of the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated the 15th February 1965. [Laid on the Table of the House under section 13 (4) of the Madras Inams (Supplementary) Act, 1963 (Madras Act XXXI of 1963).]

107. Notification issued with G.O. Ms. No. 3277, Home, dated the 30th November 1967, making an amendment to the Madras Chloral Hydrate Rules, 1959, published at pages 136-145 of the Rules Supplement to Part II of the Fort St. George Gazette, dated the 13th May 1959, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

62. The Third Report of the Committee on Estimates on the action taken by the Government on the recommendations of the Committee contained in the Report on Police.